

கல்கி

KALKI

7.7.1968 40 நாள்

உடலுபூராவும் சருமத்திற்கு பாதுகாப்பளிப்பது...
தென்றலைப்போல் குளுமையானது...
புத்துணர்ச்சி யூட்டுவது...

ப்ளூ ஸீல் டாலக்—ஹைக்ஸ்கோரோட்டின் கலத்தது

கம்முடைய நாடு உஷ்ண பிரதேசமானதிலும் வியர்வை ஒரு பெரிய பிரச்சனையை விளைவிக்கிறது. வியர்வையின் காரணமாக, சருமத்தின் மீதுள்ள கிருமிகள் துர்நாற்றத்தை உண்டு பண்ணுகின்றன. இந்தக் கிருமிகளிலிருந்து ப்ளூ ஸீல் டாலக் சருமத்திற்கு பாதுகாப்பளிக்கிறது. ஏனென்றால் ப்ளூ ஸீல் டாலக்கில் உலகமெங்கும் அங்கீகாரம் பெற்ற துர்க்கந்த நாசினியான ஹைக்ஸ்கோரோட்டின் கலந்திருக்கிறது. இவ்வயணத்தோடு உடலுபூராவும் ப்ளூ ஸீல் டாலக்கை தினமும் உடல் பூராவும் தூய்மை கொள்ளுங்கள். அது உங்களுக்கு புத்துணர்ச்சியூட்டி சருமத்திற்கு இதத்தையும் பூர்ண பாதுகாப்பையும் அளிக்கும்.

ப்ளூ ஸீல் டாலக் — சீஸ்ப்ரோ-பாண்ட்ஸின் மற்றுமொரு மகோன்னத டாலக்

சீஸ்ப்ரோ-பாண்ட்ஸ் இன்கார்ப்பொரேட்டட்
(வகைப்படுத்தப்பட்ட பொதுமயுடன் யு.என்.ஏ.யில் திகைப்பெட்டது)

கல்கி பொருளடக்கம்

மேலக ஆணி 24 — துகிலை 7

பணக்காரர் கட்சி ஆய்வு	—	3
என்னை சேதி?	—	4
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்	—	5
தனபொழி கும் பனத்தாள்	—	6
விஞ்ஞானிகள் வரிசை	—	15
ஜயாயிரம் பொன் வரும் மணிஅலகுது	—	16
மகாபாரதம்	—	22
ஆலகடையும் விண்வெளியும்	—	38
செட்டியாள் வகுத்திரர்!	—	38
ஓதாக்க கோட்டை	—	34
இனக்கும் நினைவுகள்	—	36
பொன்வி வனத்துப் பூங்குயில்	—	46
ஆலயப் பிரலேசம்	—	55
மலர்ச்சி	—	67
வட்டமேஜை	—	80

கல்கியின் வெளியாகும் கருத்துகள் உள்ள
பேயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப்பெயர்களே!
கற்பனைகளும் கற்பனை!

பட விளக்கம் 7ம் பக்கத்தில்

கலியாண விசேஷ விற்பனை!

ஈடு இணையற்ற பட்டுச் சேலை ரகங்களுக்கு

NALLI SILKS
— SILK FAREES —

நல்லி சீல்கள்

நல்லி சீல்கள்

82, ராய்க்குடி, கைரோட்

மேலே - மயிலாப்பா - (மேல் 74542 - சென்னை - 4)

பட்டுச் சேலைகளுக்கு மட்டுமே பிரத்தியேகமான ஷோ - கும்

'இதசிய ஓடுமெப்பாடு'

மொழிளாதர
நெடுக்கடி

வெகுப்புவாதம்

Rath

தமிழ்திருநாடு தஞ்சைப் பெருந்
தருமென்று துகட்டிய பரமபா

- பாரதிதாசன்

மலர் 27 □ இதழ் 49

பணக்காரர் கட்சி அல்ல

சுதந்திரக் கட்சி பணக்காரர் நலனுக்குப் பாடுபடுகிறது என்ற கூற்றைப் போன்ற அசத்தியம் வேறெதுவும் கிடையாது. எனினும் விஷய ஞானம் இருக்கக் கூடிய சிலரும் உண்மையை ஆழ்ந்து விசாரிக்காததால் இந்தப் பொய்யான கருத்தை நம்பி வருகிறார்கள். சத்தியத்தைப் பரப்பவே சுதந்திரக் கட்சி பாடுபடுகிறது. 'தொழில் துறையினர் உற்பத்தியைப் பெருக்கித் தேசத்துக்கு நன்மை புரியும் போல்தே தாங்களும் வாபம் பெறுவதற்கு வழி வகுக்கும் சுதந்திரப் போட்டியினால் தான் பொருளாதாரம் முன்னேற்றம் காணும்' என்கிற உண்மையை மக்களுக்கு உணர்த்துகிற கடுமையான பணியைச் சுதந்திரக் கட்சி மேற்கொண்டுள்ளது. தனித் தொழிலதிபர்களுக்குப் பதில் தொழில் துறையில் சர்க்காரின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டால் திறமையற்ற, அக்கனையற்ற அதிகாரிகளிடம் தொழில் நிர்வாகத்தைத் தந்ததாகவே ஆகும்; அல்லது சலுகை பெற்ற கைசென்ஸ் தாரர்களுக்கு மட்டும் ஏகபோக்கியம் தருவதாகவே முடியும். இப்படிச் சர்க்காரிடமிருந்து ஏகபோக்கியம் பெறுகிறவர்கள் தங்கள் வாடிக்கைக்காரர்களுக்கோ, பொதுமக்களுக்கோ நன்மையை நாடாமல், தமது நன்மையை மட்டுமே கருதுபவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள்.

பணம் படைத்த சிலரிடமிருந்து சுதந்திரக் கட்சி சிறிதளவு உதவி பெறுவது வாஸ்தவம். கட்சி என்றும் பணம் தேடித்தானாக வேண்டும். தங்கள் நலனுக்கோ, தங்கள் கோஷ்டியின் நலனுக்கோ பிரதியுபகாரம் செய்யக்கூடிய அரசியல்வாதிகளைக் கையில் போட்டுக் கொள்கிற எண்ணத்துடன் சுதந்திரக் கட்சிக்கு எவரும் உதவி தரவில்லை. சுதந்திரக் கட்சி கூடும் பொருளாதாரக் கொள்கைகளே சரியானவை; தேச நலனுக்கு அவையே உதவும் என்று திடமாகக் கருதுவதால்தான் இவர்கள் சுதந்திரக் கட்சிக்கு உதவுகிறார்கள். ஆயி

லும், செல்வந்தர்கள் ஒரு கொள்ளையைச் சரியானது என்று ஏற்றபோதிலும் கூட நல்ல காரியத்துக்காக அவர்களிடமிருந்து பணம் பெறுவது கடினமாகவே உள்ளது. சர்க்காரின் அத்துமீறிய தொழில் பிரவேசத்தை எதிர்த்துச் சுதந்திரக் கட்சி நடத்தும் போராட்டத்துக்குத் துணை புரிவதற்காகப் பெரிய தொழிலதிபர்களின் தம்பிப் பயனில்லை என்ற படிப்பினையைச் சுதந்திரக் கட்சி பெற்றுள்ளது. காப்பு வரி, இறக்குமதித் தடை, வியாபாரப் போட்டிக்குத் தடை முதலியவற்றைத் தொழில் துறையினரே வரவேற்பதையும் காண முடிகிறது. ஏனெனில் இம்மாதிரிச் சர்க்கார்தகையிருப்போதே தங்கள் சொந்த நலனோ, தங்களுடைய நிறுவனத்தின் நலனோ கிடைக்குமாறு சர்க்காரிடமிருந்து சலுகை பெற்று விடலாம் என்று இவர்கள் நினைக்கிறார்கள். (இப்படி நினைப்பது சரியான தவறு என்பது வேறு விஷயம்). எனவே பொதுமக்களின் நலனைக் கவனியாமல், தங்கள் விஷயத்தில் மட்டும் அக்கறை கொண்ட தொழில் துறையினர் சர்க்கார் தலையீட்டைக்கூட ஆதரிக்கிறார்கள். தாங்கள் ஆதரிக்கின்ற நடவடிக்கைகளின் உண்மையான விளைவு என்ன என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை. மனித சுதந்திரத்துக்கு விதிக்கும் கட்டுப்பாடுகள் அதிகமாகக் கொண்டே போனால் அவை ஒன்று சேர்த்து எத்தகைய தீய விளைவை உண்டாக்கும் என்பதைக் காணத் தவறுகிறார்கள்.

இதோடு, பெரும்பாலும் பயத்தின்மீதே தொழில் துறையினர் பலர் கட்டுப்பாடுகளை எதிர்க்காதிருக்கின்றனர். சுய நாசத்துக்கே அழைத்துச் செல்லக் கூடிய ஒரு போக்கு முதலாளித்துவ முறையில் ஏற்பட்டு விட்டது. நேரடியான தாக்குதலுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய பெரிய தொழிலதிபர்களும் ஹதரியப்பற்றிருக்கின்றனர்.

இறுதியில் சத்தியம் வென்றேயாக வேண்டும்; வெல்லவும் செய்யும். ஆனால்

இதற்கு மிகுந்த காலம் பிடிக்கலாம். அது வரை தேசப் பொருளாதாரம் காத்துக் கொண்டிருப்பதற்கில்லை. எனவே காஞ்சத்தியத்தின் வெற்றியை விவரவுபடுத்துவதற்காகச் சுதந்திரக் கட்சியும் தேர்தல்களில் வென்று சட்டசபைகளில் பலம் பெற விரும்புகிறது. பார்லிமென்ட் முறைப் படி நடக்கும் ஜனநாயகம் இப்படிப்பட்ட தேவையை உண்டாக்குகிறது. இந்த ஆட்சி முறையில் அங்கவனமாக விஷய ஜனமல்லாதவர்கள் ஆட்சியதிகாரத்தைப் பெற்று விடுவீர்களா. இத்தியாலியோ இது நீளிர கடத்தாக அடைந்திருக்கிறது. வர்க்காளர் களை விஷயஜனமற்றவர்கள், எழுத்தறிவற்றவர்கள் என்று சாதாரணமாகச் சொல்லுகிறோம். ஏழக்குறைய அதே அளவுக்கு உள் எந்தத்திலும் இந்திய எர்க்காருக்கும் விஷய ஜனமில்லை எனலாம். நான் யாரையும் அவமதிக்கும் எண்ணமில்லையே இப்படிச் சொல்லலாம் என நினைக்கிறேன். இப்போது நடப்பது விஷயஜனமற்றவர்களால் தூர்த்தெடுக்கப்பட்டவர்களின் எர்க்கார்; விஷயஜனமற்றவர்களால் நடத்தப்படும் எர்க்கார். ஆனால் இந்த எர்க்கார் விஷயஜனமற்றவர்களுக்காக மட்டும் நடக்காமல், எல்லோருக்கும் நடப்பதுதான் பரிதாபம். உண்மையான கவிவதியை பெற்றவர்களாகத்தான் தேச நலனுக்குப் பணி புரிய முடியும். கட்சி நல

னியோ சொந்த நலனியோ கருதாமல், நாட்டை வறுமையிலிருத்தும் நிவாரண நிலையிலிருத்தும் மீட்க வேண்டும் என்று நீளிரமாக உணர்வவர்களே நாட்டுக்கு நன்மை செய்ய முடியும்.

உண்மையில் சுதந்திரக் கட்சிக்கும் செல்வத்தர்களுக்குமுள்ள தொடர்பு இயல்பாதிருக்க எப்படியோ அவதூறு பேச்சுத் தொடங்கி, "சுதந்திரக் கட்சி பணக்காரரின் கட்சி" என்ற பொய் திவ்யநாட்டப்பட்டு வருகிறது. பணக்காரர்களுக்கு யாரை நாட வேண்டுமென்பதெனியும்; அவர்கள் ஆட்சியில் உண் கட்சி செய்கிறதான் தாருவார்கள். நியாயத்தையோ, நேர்மையையோ பணி கொடுத்து சுதந்திர பணக்காரர் ஆதாயம் பெறுவதற்கும் சுதந்திரக் கட்சி ஒருபோதும் உதவியதில்லை! அது ஒரு நாளுமே அழிந்திருக்க ஆதரித்ததில்லை என்று உறுதியாகச் சொல்வோம்.

வரிசையும் குறைய வேண்டும்; எர்க்காரின் செலவும் குறைய வேண்டும் என்பதற்கே சுதந்திரக் கட்சி பாடுபட்டு வருகிறது. இப்படி நடத்தாததான் சேமிப்புப் பெருகி, உற்பத்திகரமான முதலீட்டில் ஈடுபடுத்தப் பெற்று தாடு நலம் பெறும். பொதுமக்களின் நலனும் தேச முன்னேற்றமும் உண்டாகுவதற்கே சுதந்திரக் கட்சிக் கொள்கைகள்தான் உதவும். (தேவாதி ('சுவராஜ்யம்'யில் எழுதியது.)

என்ன சேதி?

நல்ல குட்டி

ஒரில்லா மத்திரிசைப்பீது கொண்டு வரப் பட்ட நம்பிக்கையின்மீது தீர்மானம் படுதோக்கி அடைத்தது. தீர்மானத்துக்குச் சாதகமாக 58 போட்டிகளும் எதிராக 74 போட்டிகளும் விடைத்தன. கமென்சை ஆகத்தினர்கள் நாய்களில் மூவர் அரசால் சுதந்திர ஆதரவாக, தீர்மானத்தை எதிர்த்து போட்டினித்திருக்கின்றனர். தேசமெங்கிலும் கூட்டுச் சர்க்கார்கள் கழிந்து, குறுகிய ஆட்சி நடந்து வருகையில் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் ஒருவர் முதல் மத்திரியாக இருந்து ஆட்சி நடத்தும் ராஜ்யத்தில் பெருவாசியான சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் நம்பிக்கை தெரிவித்திருப்பது சுதந்திரக் கட்சி ஆதரவாளர்கள் அனைவருக்கும் பெருமதிப்பெயர்ப்பதாகும். ஒரில்லா ராஜ்ய முதல்கமத்திரி திரு. ஆர். எம். கிபிதேவ், சுதந்திரக் கட்சியாளராக இருத்தும், எவ்வாத்தரப்படி மக்களுக்கும் நியாயமும் நன்மையும் விடைக்கும் வகையில் நல்லபடி ஆட்சி நடத்துவதினால்தான், அவர் மத்திரிசைப் தேர்தலில் எவ்வாருகடைய நன்மதிப்பையும் பெற்றுள்ளது.

வருக, வருக, கமெயித்திரனே!

நித்யவரவு கூறுகிறோம். சில மாதங்களாக, தொழில் தரராது காரணமாக வெளியூரிலிருந்து "கமெயித்திரன்" திரைப் பத்திரிகை எவ்வாத்த தரராதுகளும் வருக

மாகத் தீர்த்து மீண்டும் வெளியூரிலிருப்பதை அறிந்து மகிழ்கிறோம். கமெயித்திரன் தமிழ் நாட்டின் பழம் பெரும் பத்திரிகை. தமிழக மக்களின் அரசியல், பொருளாதார வாழ்வில் முக்கிய பங்கு கொண்டு, அவர்களுகடைய கருத்துக்களை உருவாக்கிய பத்திரிகை. தி. கப்பிரமணிய அய்யர், மகாகவி கப்பிரமணிய பாரதி, வி. ஆர். சீனிவாசன் போன்ற பெரியவர்கள் எவ்வாழ் சிறப்பான பணி யாற்றிய பத்திரிகை. அப்படிப்பட்ட பத்திரிகை இனி வெளியூராத என்று பேசப் பட்டபோது தமிழகத்தில் உண் டைரோபகட்சம் தமிழர்கள் வருத்தமுற்றனர். நாட்டுச் செய்திகளையும் உலகச் செய்திகளையும் தமிழில் அனக்கும் பத்திரிகை திவ்ய விட்டதே என்று ஏக்க முற்றனர். இப்போது எப்படியோ நல்ல எண்ணம் இரு பக்கமும் உதவமாகி அவித்த போன விளக்கு மீண்டும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும் என்று கேள்வியுறும்போது, தொழிலாள நலப்பக்கியும், நிர்வாகக்கலாசனையும் மனமாரப் பாராட்டவும் வாழ்த்தவும் மனம் விழுகிறது. இந்தச் சமூக உதவுநிடிக்கட்டும். கமெயித்திரன் இன்னும் பழ காலம் வாழ்வதாக!

வாருக்கு அடுக்கும்?

இப்பொழுது தேசமெங்கிலும் நல்ல விளக்கம் என்று பெருமையுடனும் கொள்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயம் விவசாயிகளிடமிருந்து வாக்கும் தேவையும்கொதுமையையும் பாதுகாப்பாக வைக்கப் போகிய

வடக்கு வசதியில்கூட என்று அங்கவாய்க்கி ருர்கள். அது மட்டுமல்லா பஞ்சாயிற்றுத்து வாய்க்கிய கோதுமைமைய வங்கத்துக்குத் திறந்த ரயில்வே வாகனங்களில் அப்படியே போட்டு அனுப்புகிறார்கள். தென்மேற்கு பஞ்சு மழை தொடங்கி விட்ட இந்தச் சமயத் தில், இப்படி அனுப்பி வைப்பது நிவரணமா? ரயில்வே நிர்வாகத்தினர் மூடிய வாகனங்கள் கிடைக்கவில்லை என்றும், திறந்த வாகனங்களை மூடக்கூடிய டார்பாயிஸ் பகுதிகள் கிடைக்கவில்லை என்றும் கைவிடுத்த விட்டனர். உணவு கார்ப்பொரேஷனோ, பஞ்சாய் அரசாங்கமோ திறந்தபடியே தானியத்தை அனுப்பிவிடுகின்றன! உணவுதானிய வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள தனி வியாபாரி என்னுடைய இப்படிச் செய்காரா? இப்படித் தானியத்தைப் பாழடிக்கும் மக்களுக்கு உதவு எந்த அந்நிய நாட்டு மக்களுக்கான தும் மனம் வருமா?

இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது உணவு தானிய போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடுகளை அறவே நீக்கிவிட்டு, விநியோகத்தை வியாபாரிகளிடமே ஒப்படைப்பதுதான் சாலச் சிறந்தது என்று உறுதிப்படுத்துகிறது.

வேங்கடேசுவரன் மறைவு

ஸ்ரீ எஸ். வேங்கடேசுவரன் அவர்கள் பழைய து. லீ. எஸ். வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவரானும், முற்றிலும் மாறுபட்ட மனோபாவம் கொண்டவர். பல உயர் பதவிகள் வகித்த போதிலும் அடக்கமே உருவமாகத் திகழ்ந்தார். நமது பண்பாட்டில் உறுதியான பற்றுக் கொண்டிருந்தார். வடமொழிப் பயிற்சிக்கு வாய்க்கம் அளித்து வந்தார். நல்ல சங்கீத ரஸிகர். "சங்கீதம் விதை என்ன விதை?" என்று கேட்கும் உத்தியோக வர்க்கத்தினரிடையே நல்ல கர்நாடக சங்கீதத்தை ரசித்துப் போற்றி வளர்க்கத் தம்மாலான உதவியெல்லாம் செய்து வந்தார். அவர் மறைவு கூட உலகுக்கு ஒரு நஷ்டம். அவர் மறைவால் வருத்தும் குடும்பத்தாருக்கு

நமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

சர்க்கார் துறை இலட்சணம்!

'சிறந்ததற்கு உணவாக' அடிவீத ஈண்ட தகவலைச் சுதந்திர முறையீட்டுக் கழகம் (Forum of Free Enterprise) வெளியிடுகிறது.

அரசியல் சாணத்தின் கீழ் சுதந்திர அதிகாரம் பெற்ற இந்திய கம்ப்ளெகஸ் ஆட்டர் ஜெனரல் ஒய்ஸாராண்டும் சர்க்கார் தொழில் நிறுவனங்கள் பற்றிப் பார்வியெடுக்கு அறிக்கை சமர்ப்பித் திருர். மத்திய சர்க்கார் தொழிலகங் களின் மூலதனம் குறித்தும் திரை வினைவு குறித்தும் அவரது அறிக்கையில் காணும் அடிவீத ஈண்ட புள்ளி விவரம் வரிசேறாத் தும் பொதுமக்களுக்குச் சவாரிசமமாக இருக்கும்:

ஆ ண் டு	மூ ல த ண ம் (கோடி. ரூ.)	வாபம் (+) அவ்வது தஷ்டம் (-)
1961	930.43	+ 8.34
1962	1080.75	-10.80
1963	1294.11	-12.28
1964	1573.59	- 0.50
1965	1820.78	+10.32
1966	2166.73	+ 8.83
1967	2596.63	-21.60

சர்க்கார் துறை முறையே செய்த இந்த மூலதனத் தொகை தனியாரிடம் இருந் திருந்தால் குறைந்தபட்சம் பத்து சத விதமாவது வாபம் கிடைத்திருக்கும். அதாவது 1961-இருந்து 1967 வரை ரூ. 1150 கோடியாவது வாபம் கிடைத்திருக் தும். ஆனால் இப்போதோ தேசம் பெற் றுள்ள திரை வினைவு கமர் இருபது கோடி ரூபாய் தஷ்டமேவாகும்.

சாமகோடியின் கருணமொழி

அந்நிய நிலத்தில் மெய்க்கடாது என்பதற் காகப் பலவகை கட்டிப் போடுகிறோம். அந்த நிலத் தின் பயிர் சேதம் ஆகாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக மட்டும் கட்டிப் போடுவதில்லை. பல அடி படாமல் இருக்க வேண்டும் என்று அணதக் காக்வே கட்டிப் போடுகிறோம். இவ்வாறே எல்லா சமயக் கட்டுப்பாடுகளும் நாம் பிறருக்கு இன்னல் வினைவிக் காமல் காப்பாற்றுவதோடு நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும் விதிக்கப்பட்டவை. மூக்கியமாக, நம்மை நம்மிடமிருந்தே காப்பாற்ற விதிக்கப்பட்டவை.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

தனியாரின் சுதந்திரமான தொழிற் போட்டி என்ன சாதிக்க முடியும் என்பதை மேற்கு நெர்மனி நிரூபித்துள்ளது. அங்கு எவ்வளவு வேலை வாய்ப்புக்கள் மக்களுக்குத் தேவைப்படுகின்றனவோ அவைப் போல் இரண்டு மடங்கு வேலைகள் காலியாவிற்குக் கிடைத்தன. இது தமிழ் வெளிநாடுகளிலிருந்து பத்து மடங்கு தொழிலாளிகள் அங்கு வந்து வேலை பார்க்கின்றனர். அதாவது அந்தாட்டில் கிடைக்கும் ஊழியர்களிலிட அடிகம்போர் தேவைப்படும் அளவுக்கு அங்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் உயர்ந்தபடி உள்ளன.

சுருட்டி

குடும்பத்தில் ஒருவர் தொண்டு முதலாகப் போன பிற்பாடும் தாமே எதுமானார் என்றும் தம்மால் விட்டு விடவாராக்கின என்பதால் சரிசெய்துவிட முடியும் என்று நினைத்துக் கொண்டது வழக்கம். காலியோனால் இப்படித்தான் நினைக்கிறது. முதலாளிகளும் அவரது காலம் முடிந்தே போச்சு என்று உணர்ந்த மற்றவர்களுக்குத் தாழியம் தேவைவரா வீடுக்கிறது.

சுருட்டி

அமெரிக்கச் சிறுவர்களில் நூற்றுக்குப் பத்துப் பேர் தமது பதிலெட்டாவது வயதுக்குமுன் ஏதாவது குற்றம் செய்து கொட்டியல் ஆதர செல்வப்படுகிறார்கள் என்று செய்திக்குறிப்பிது. இவர்கள் காலியில் உள்ளனர். இது ராப்ட்டர் தரும் செய்தியில் காண்கிறது.

வெளிக் உயர்வைப் பற்றியே அவ்வரத மும் பெற்றோர்கள் சித்திப்பதால் குழந்தைகளிடம் போதிய கவனம் இல்லை. குழந்தைகள் சுதந்திரம் என்ற பெயரில் மனம் போனபடி இருக்கிறார்கள். தகுதிபதி ஏதோ தானே என்று பேசுகிறார்கள்; புன்னி விவரம் தத்து தம் குழந்தை வறுமையுத்தியிருக்கிறது. இவ்விருந்து இத்தியாவிலுள்ள தாம் படிப்பின் பெறுவோம். இதுவரை ஒழுக்கக் குறைவுகளுக்கு வறுமையே காரணம் என்று சொல்லி வந்தோம். செல்வச் செழிப்புக்காகப் பெராவை கொண்டுதற்போதும் இதே அளவுக்கு ஒழுங்கினைத்துக்குக் காரணம் என்று அமெரிக்காவைப் பார்க்கும்போது தோன்றுகிறது.

தாம் அங்குடம் செய்யும் விட்டு வேலைகளிலும் ஆண்டவரின் ஏதக் வேண்டும். "ஆண்டவரின் ஏற்பு" என்பதை ஒரு பகட்டுக் காட்டுவதாகச் செய்யாமல், சத்தியமாகச் செய்வதற்குக் குழந்தைகளையும் பழக்க வேண்டும்.

எல்லாவற்றிலுமே மிதமாக இருப்பது அவசியம். எதுவுமே "அதி"வாவிவிட்டால் அந்த ஓர் உதாரணமாகக் கொண்டு மற்றவர் பின்பற்ற முடியாமல் போகும். உண்பது, உறங்குவது, உழைப்பது கவறுபவம் என்ன

வற்றிலுமே சேத லயம் நிரீபற மிதத் தன்மை வைத்தான் விதிக்கிறது.

காந்தியன்மீது போகாஸ்தி கைகாந்த மன்காந்த: க சாதி ல்வபவ வேல்வ தூகர்தோ காவ: சாந்துன புக்தாந்தர விதாஸல்வ புக்தசெட்டல்வ கம்ஸு: புக்தல்வபுருவபோதல்வ போகோ பலதி து:கதா

மிக அதிகமாக உண்பவனுக்கும் போகக் கூடாது; அடிபோடு பட்டினி போடுவவனுக்கும் போகக் கூடாது. மிகவும் தூக்குவவனுக்கும் போகக்கூடாது; தூக்காயிரை விழ்த்திருப்பவனுக்கும் போகக்கூடாது.

துவரத்தை ஒழிக்கும் போகமானது உணவு, பொழுதுபோக்கு, உழைப்பு, உறக்கம், விழிப்பு இவை எவ்வாறன்றையும் மிதமாகக் கட்டுப்படுத்தியவனுக்கே உரித்தானது.

சுருட்டி

"காலியாவிலிருந்து விளையாடுவதில் காலியர்கள் மீண்டும் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறது..... வெறும் சந்தர்ப்பவாதத்தால் செயல்படும் இவ்விளையாட்டு காலியர்களுக்குக் காலியர்களுக்கே தன்மை செயல்பட போகவில்லை" என்று 'இத்தியல் எக்ஸ்பிரஸ்' (ஜூன் 15) தலையங்கம் கூறுகிறது. எட்டு மாதங்கு நேர்மைக் குறைவென்று கூறி, அமைதிச் சட்டப்படி தடுக்கக்கூட முன்பு போசிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இப்போதோ எட்டு மாதச் செயல்படு காலியர்கள் அதிகத்தை மீண்டும் பெறுவதில் காலிய பின்பற்றும் கொள்கையாகி விட்டது.

சுருட்டி

நிதியும் சீர்திருத்தமும் வெண்டி அந்நியை அமைக்க தடத்திச் செய்வதில் உலகுக்கே முதல்வராக அந்நியரானும் மதிக்கப்படுபவர் காத்திதி. குறைபாடு பந்தவ முடியில் பரிசுடன் வழங்கப்படுவதற்காகக் காத்திதிப்பது போல், இந்த அமைசின் காத்திதினர முடிவிற இடத்தி வேயே அவர்கள் கிரும்பிய குதிகோளின் திறைவு காத்திருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கு மாறு காத்திதி தம் சீர்திருத்தச் சொல்லி விட்டன. அந்நியை முறையில் வெற்றி காணப் போதுமையும் தம்பிக்கையும் திறைவத் தேவை.

சுருட்டி

திரு. பி. ஏ. ஸாம்கத்தின் எவ்விற பத்திர வித்யையானார் அரகாலக் கடன் ஸ்ர லுக்குப் பணம் தத்தாக வேண்டும் என்று தாலித்தார் உத்தரவிட்டார். அவர் மறுத்

தார். இதற்காக அவரது சென்னை பதிக் கப்பட்டது. அவர் சென்னை ஸ்தலகோர்ட்டில் 'ரிட்' மனுப் போட்டார். வழக்கில் வெற்றி யும் உண்டார்.

இதுபோன்ற தீர்ப்புதம் எங்கும் பரவி வருகிறது. ஸ்தலகோர்ட்டின் தீர்ப்பு ஓர் உப யோகமான முடிவாகும்.

சுருதி

பிராஜி பாய் (கத்துபாய்) தேவாய் அவர் களின் மறைவு எனக்கு ஒரு சொந்தத் துக்க மாகும். ரெவயத் சட்டக் கிளர்ச்சி தொடங் கியபோது அவர் தேவதாஸ் காத்தியுடன் நீண்ட காலம் சென்னையில் இருந்தார். அவ ரிடம் எனக்கு அன்பு உண்டாயிற்று.

பத்திரிகைகளில் கண்டிருப்பது போல் அவர் தெல் ஆப்பிரிக்க சத்தியாகிரகத்தி லேயே பங்கு கொண்டவர். சத்தியாக் கிரகம் என்பதன் பொருளை உணர்ந்து, அதனை எப்படிச் செயலாக்க வேண்டும் என்று அறித் திருத்தவர்களில் அவர் ஒருவர்.

சுருதி

சிப்பந்திகள் அதிகமான ஆக, வேலையும் அதிகமாகி, அதற்காக மேலும் சிப்பந்திகள் நியமிக்கும் விதித்திர நியதிப்படி நிருவாகச் செலவு உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது. இதற்காக எல்லா விதத்திலும் பணம் திரட் டப்படுகிறது. இன்னமும் உண்மையை உண ராமல் தனியார் தொழில்களின் எல்லைகளைக் குறுக்கி, ஒருசில ஏகபோகவியக்காரர்களிடம் அதிகம் விட்டு, அந்த சமயம் சர்க்கார் தொழிலை எல்லாத் திசைகளிலும் விஸ்தரித்து வருகின்றனர். தேசத்தின் செயல்திறை யெல்லாம் சர்க்கார் துடைத்தெடுத்துக் கொள்கிறது. இந்தப் பணத்தையே கொண்டு, சர்க்கார் ஸ்திரீகள் கணிச உயர்வுகளாகக் கிளர்ச்சி செய்வார்களா அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு தரும் கந்தாபணமாகவே அரசாங்கம் ஆகியுள்ளது.

சுருதி

ஜெனரல் டுகால் அவர்களின் பலம் தீரு பணமாகிவிட்டது. பிரான்ஸில் நடந்த குழப் பங்களின் நிகர விளைவாக தங்கிறே உண்டா கும். அதாவது அமெரிக்காவும் பிரான்ஸும் நடப்புக் கொள்ளும். சுதந்திர உலகுக்கு இது ணும் தலம் உண்டாகும். இதோடு, அமெரிக்க வாயும் ருஷ்யாவும் நட்பு மிகுந்த சகவாயுக்க ளான அமுத்தமான ஆதாரத்தைத் தேவைய தாகத் தெரிவித்து.

சுருதி

கடவுளை விவகரிவிட்டு தன்னெறிவின் மட் டும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது இன்று அறிவாளி உலகின் வட்டியம். இது இன்றும் வெற்றி பெறவில்லை. மாறுகத் தோல்வியே அடைந்து வருகிறது. ஆனால் தோல்வி யடைந்ததான ஒப்புக்கொள்ள மாட் டார்கள். கடவுளைப் பற்றிக் கருத்து வைக்கா மல் தன்னெறிவின் மட்டும் பரப்பும் முயற்சி இத்தியாலின் பெண்த - ஹனு ஆசாரியர் களால் வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்டது.

“பாதுகாப்பு”

என்ற தலைப்பில்
மொருகாட்கப் பகுதியில்
இடம்பெற
புகைப்படம் அனுப்பியவர்:
வி.நாகசுந்தரம்

ஆனால் மேற்சொன்ன ஆசாரியர்களை கடவு ளாக்கப்பட்டதால்தான் இந்த வெற்றி ஏற்பட்டது. கடவுள் இல்லாத ருணியத்தைய, ஆசாரியர்கள் திரப்பினர். அவர்களுடைய தெய்வத் தன்மையாலேயே தன்னெறிவின் காக்கப்பட்டன. மறித்து மத தத்துவஞானிகள் கடவுளைப் பற்றி அறிவைச் சொல்கிறவறி வேயே மிகுப்பம் மிகுத்தவர்கள்கள். ஆனால் பெணத்தமும், சமணமும் இந்த விசார னையை விவகரித்து. அப்படியிருந்தும் அம் மத ஆசாரியர்களே கடவுளாக மறிக்கப் பட்டனர். இவ்விஷயத்தில் மறித்து மதக் கொள்கை யிஷயம் எளிதானது. ஆசாரியர் என்பவன் ஆண்டவரின் அவதாரம்; கன் ணுக்குத் தெரிவித பங்காயிரம் ரூபங்களில் தோன்றும் ஆண்டவனை ஒரு நோக்கத்துக் காக ஆசாரியனாக அவதரிக்கிறான் என்பது மறித்துக் கொள்கை.

சுருதி

ஆண்டவன் தன்னைவே பலவாசப் பிரித்துக் கொண்டான். ஒன்று பலவாயிற்று. இப்படிப் பலவான ஒவ்வொன்றும் மற்றதைப் பெரும் சத்தியுடன் தன்பால் இழுத்துக்கொண்டது. இப்படித்தான் அன்பு பிரித்தது; அன்பின் விசையும் ஆனந்தமும் பிரித்தது. இப்படியே விட்டிருந்தால் அத்தப் பலவும் ஒன்றுமே யின்றும் ஒன்றேயாகி மிகுக்கும். விசையும் முடிந்திருக்கும், அப்படி முடிவக் கூடாது என்றே 'திரிஷடம்' என்பது பிறப்பிக்கப் பட்டது. ஒன்றிலிருந்து பிரித்த பலவற்றைக் கோபமும், அதுபோன்ற மற்ற உணர்ச்சிகளும் ஒன்று சேர விடாமல் செய்தன; அவற்றை மேன்மேலும் விவகச் செய்தன. இவ்வாறு விவகவதால் மீண்டும் சேரும்போதுள்ள ஆனந்தம் அளவிட முடியாமல் பெருகும். அதாவது ஒவ்வொன்றும் ஆனந்தத்தைப் பெறுகி கிக் காட்டின, கோபம் முதலிய பிரிவினைச் சத்திகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. ஆனபடியாகத் துவையும் என்பதையே பல சமயங்களில் அன் டீயமிருந்து வித்தியாசப்படுத்திப் பார்க்க முடியவில்லை. தீமைவை தன்மையிடமிருந்து பிரித்துச் சொல்ல முடியாமற் போகிறது. இவ் வெவ்லாவற்றுக்குள்ளும் ஒரு நியதி ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு சமயத்திலும் தாம் இதன் ஒரு சில துண்டுகளை மட்டுமே காண்கிறோம். அத்தகு மேல் பார்க்க முடிய வில்லை. அதனாலேயே சிலவற்றைத் தீமை பென்றும் துவிகைமென்றும் பொருளமை பென்றும் சொல்லுகிறோம். ஆனால் இவை யும் ஆனந்தத்தை விருத்தி செய்வதற்கான உபாயங்களே.

தண்ணீரில் சூழ் பனந்தான்

கவயர் என்ற விவசாயிகள் (தாம் இட்டு வந்த தூபதிபத்தாய் தம் பெயரிலேயே தொண்டின் பெருமையை விளக்கி வந்த அருளாளர்) பணைக்கு வந்தார்; தம் கழுத்தில் கயிற்றைக் கட்டி இழுத்தார். அன்பர் அன்புக்கு அடிபணியும் ஆதிமூலப் பொருள் தலை நிமிர்ந்தான். மன்னன் மகிழ்ந்தான். வைபகம் மகிழ்த்தது. இவ்வாறு அன்பின் வெற்றியையும், பெற்றியையும் உவகம் உணரக் காட்டிய திருத்தலம் இது.

தாடகை என்பவரது அன்பின் மூலம் தன் திருமூடி சாய்த்து மரணம் கொண்ட பெருமான் அருண ஸ்டேன். பிறகு சூய்கிளிக் கவயரது அன்புக்கு வளைந்த முடி நிமிர்ந்தது.

1. தல விழுட்சம் பனை.
2. சூய்கிளிக் கவயர்.

அன்பின் ஆற்றல் மிகப் பெரியது. எல்லாம் வல்ல இறைவனும் அன்பில் அகப்பட்டு விடுகிறான். தூய அன்பென்னும் பிடியுள் அகப்படும் மலை அவன்; அன்பென்னும் குடியில் புறம் அரக அவன். இதைவே திருவாசகமும் 'பக்தி வலியில் படுவோன் காண்க' என்று பேசும். அன்பின் ஆற்றல், பக்தியின் சக்தியை, வழிபாட்டின் திறத்தை வைபகம் உணர வைத்த திருத்தலம் திருப்பனந்தான்.

தலைகாய்ந்திருந்த பெருமானை நிமிர்ந்திடச் சோழ மன்னன் முயன்றான். படை பலம் கொண்டு கயிறு கட்டி இழுத்தான். இவ்வுகம் நிமிர்ந்திடவில்லை. வெறும் மிருக பலமும் படை பலமும் பெருமானது திருவுள்ளத்தைக் கனிவிக்குமா என்ன? இத்திகழ்ச்சி அறிந்து திருக்கடலுயில் வாழ்ந்து வந்த சூய்கிளிக்

பரம்பொருளைச் சாய்த்ததும் அன்பு; நிமிர்ந்தி வதும் அன்பு.

இத்திருத்தலம் தருமை ஆனைத்தின் அருளாட்சிக்கு உட்பட்ட இருபத்தேழு திருத் தலங்களுள் ஒன்று.

இங்கே மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் மூன்றும் சிறப்புடையன. தலவிழுட்சம் பனை, பனை+தான் என்பதே பனந்தான் என்று வரவு கொண்டு நிற்கிறது. தாடகை வழிபட்டதால் இத் திருத்தலம் கோயிலுக்குத் 'தாடகை வீச்சரம்' என்று பெயர். இது திருமுறைகளுள் இடம் பெற்றுள்ளது.

சுமதி என்னும் தாக கன்னிகை அம்பிகை திருக் கோயிலுக்கு மூலம் உள்ள தீர்த்த வழியே வந்து வழிபட்டு அபித்துவகன் என் பாண மணத்தாள். இத் தீர்த்தம் தாக

கன்னிகைத் தீர்த்தம் என வழங்கப் படுகிறது.

இத்தலத்தில் அருமே மீனவனியாறு ஓடுகிறது. நாக கன்னிகை தீர்த்தம், ஐராவத தீர்த்தம், பிரம தீர்த்தம் முதலிய பல தீர்த்தங்கள் இத்தலத்தில் உள்ளன. இவற்றில் மூழ்கிப் பல நலன்களும் எய்தி இவ் புறவிலார் பலர்.

இத் திருக்கோயிலில் பல கல் வெட்டுக்கள் உள்ளன. இதற்குக் கட்டியவரர் பெயர், கரீப்பக்கிருத்திற் அடிப்புறச் சுவரில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டாக அறியப்படுகிறது. அவர் பெயர் 'திருப்பகத் தாக் நக்கன் தரணி' என்பதாகும். நக்கன் என்பது சிவபிரான் பெயர்.

தாடகை, குங்குமியக் கலவர் முதலிய திருவுருவங்களின் பழங்குறையான சிற்பங்கள் இங்கு உள்ளன. பக்தி, மெய்ப்பாடு இவற்றை விளக்கும் வகையில் சிற்பிகள் இவற்றைச் சிறப்பாக அமைத்துள்ளனர்.

இராமபொயரம் கல் வண்ணம் காட்டி நிற்கிறது. சோழ மன்னர்கள் அடிக்கடி இக் கோயிலுக்குப் போந்து நேரடி தீர்வாகச் செய்து கொடுத்தல் கல் போல் புரந்து வந்துள்ளனர் என்பவற்றை கல்வெட்டுக்கள்.

இரண்டாம் இராஜராவும் காலத்தில் கொள்ளிடத்துக்குச் சுவாமி எழுந்தருளிக் கொண்டு தீர்த்தம் பிரசாதிக்கச் செய்து இராம கயிரார் என்ற திருவிதி அமைக்கப் பெற்றது. இவ்விதி திருப்பகத்தாளி விருத்த அமைக்கட்டுக்குச் செய்தும் காணப்படக் கூடாது. இன்னும் பெருமான் திருவிழாவின் முடியில் இவ்விதி வழியே கொள்ளிடத்துக்குச் கொண்டு தீர்த்தம் கொடுத்ததற்கும் நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்யப் பெற்ற நடத்து வருகிறது.

திருஞானசம்பந்தர் இங்குப் போந்து திருப்பதிகம் பாடியுள்ளமை வி. பி. 7ஆம் நூற்றாண்டிலேயே இத்தலம் சுழிபாட்டுக்குரிய பெருஞ் சிறப்புடன் காக்கப்பெற்று வந்தமையக் காட்டுகின்றது. நேசனரத்தில் குறிக்கப்பட்டபடி தன்குயல் நும் பனத் தானாகவும் தன்பொழில் நும் பனத்தானாகவும் இத்தலம் விளங்குகிறது.

காசியில் நிறுவப்பெற்ற ஸ்ரீ குமாரசாமி மடம் ஸ்ரீ காளி மடம் என்ற திருப் பெயரோடு இத்திருத்தலத்துக்கு அணி செய்கிறது. இதன் தலைவராக இப்போது எழுந்தருளியிருப்பவர்கள் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு இமயம் முதல் குமரிவரை அறக் கட்டடங்கள் நினை, திருமுறை வளர்ச்சி, கல்வி வளர்ச்சி, சமய வளர்ச்சி, சமுதாய வளர்ச்சி முதலிய வற்றைப் பெருக்கி வருபவர்களான ஸ்ரீவஸ்திர காவிராசி அருணாத்தித் தம்பிரான் கவாயிகள் அவர்கள். சைவமும் தமிழும் வளர்க்கும் இத்திருமடம் இத்தலத்தில் இருப்பது இத் தருக்குரிய அணிச் சிறப்பாகும்.

இத்தகு சிறப்புக்கள் பல கட்டைய இத் திருக்கோயிலைத் திருக் கவிதைய பழம்பரைத் தருமையாதீனம் ஸ்ரீவஸ்திர கவிதை கப்பிரமணிய தெரிக ஞானசம்பந்த பரமாராசாரி கவாயிகள் அவர்கள் அருகாட்டி புரிந்து வருகின்றார்கள்.

தாடகை வரலாறு

பழமைச் சிறப்புடைய இத் திருக்கோயில் புத்தமுருடன் பொய்ய வேண்டும், மத்திர அபிடோகங்களால் கவசத்தை வாழ்க்கவும் வேண்டும் என்று கயிலை நுருமணி அவர்கள் திருவுயம் கொண்டார்கள்.

இராம பொயரம் செய்யப் பெற்றது. கைத்புருவங்கள் அழகுறப் புதிதாக அமைக்கப்பெற்றன. திருக்குளம் தூய்மை செய்யப் பெற்றது. சிற்பபுரங்கள் அழகுறத்தப்பெற்றன. எவ்வா ளுரித்தங்களுக்கும் உரிய விட்ப திருகம், விமானங்கள் புதுப்பிக்கப்பெற்றன. திருக்கதற்குக்கள் தனவரிசை விடப்பெற்றன. அருணாதுட்டார் அருளால் திருக்கோயில் வருவாயிலிருந்தே கமார் நான்கு வட்டம் ரூபாய்வரை செய்கு செய்யப்பெற்று ஞானஞ்சுனாரைத் திருப்பலிகள் அளித்தும் அமரது முற்றுவிக்கப்பெற்றன.

திருப்பணி நிறைந்து (5-7-88) சைவ வகுளம் ஆனி மாதம் 21ஆம் நாள் வெள்ளிக் கிழமைக் காலை 8-10 மணி அளவில் மகாலும்பாடுக்கும் தடைபெற விருக்கிறது. அன்பர்கள் அனைவரும் கண்டு களித்துத் திருவருள் பெறுவார்களாக. -சிவசாரவேலன்

செந்திப்பெரும் - புதுகுடி கல் மண்டபம்

ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் பலனளிக்கும் திட்டம்

இது வெறும் கற்பனையில்லா நாய்கள் இத்திட்டத்தை உண்மையிலேயே செயல்படுத்தி வருகிறோம். விவசாயத் தொழிலின் வளர்ச்சிக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள்

தான் தேரிடையான உதவிகள் தன. நாமுள்ள விலை, உரிம, உழவுக் கருவிகள் முதலியன வாங்கக் கடனுதவி புரிவதுடன் விவசாயிகளுக்கு விற்பனை தரவும் விவசாயிகள்

அவை சேவை புரிகின்றன. ஆகவே, விவசாய முயற்சிகளின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பயன்படும் எங்கள் திட்டம் விவசாயிகள் பெரு வரம்புபெற உதவுகிறது.

உழவரின் உற்ற நண்பன்

சென்னை மாநில கூட்டுறவு வங்கி லிமிடெட்

271, அங்கம்ப நாயக்கன் தெரு, சென்னை - 1

ஆர். கனகசபை
தலைவர்

டி. வரத்தமரான்
செயலாளர்

புதிதெட்ட எம்ர்ஷியல் பாங்குவின் வெங்ளி விழா ஜூன் 87த் தேதி விசாரிழைமையன்று சென்னை மெட்டிரஸ் கிளப் மைதானத்தில் மிகக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. தொழில் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள பலர் நிரலாகக் குழுமிவிருத்தனர். மாநில கவர்னர் ஸர்தார் உத்தூஸ் சிங் தலைமை வகித்து யூகோ பாங்குவின் சேவையைப் பாராட்டிப் பேசினார். கந்தாபகர் திரு ஜி.டி. பிரவா இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சிக்குப் புரிந்துள்ள சேவையைக் குறிப்பாக ஆவர் மலிஞ்சி டுடன் எடுத்துச் சொன்னார். யூகோ வின் தற்போதைய உயர் தலைவர் திரு ஆர். பி. ஷா, யூகோ பாங்குவின்

வளர்ச்சியைப் பற்றிப் பேசுகையில், ஆரம்பித்த இத்தாலியைக் குன்னாகவே இந்தியப் பாங்குகளின் முதல் ஐந்தில் ஒன்று என்ற அளவுக்கு யூகோ பாங்கு வளர்ச்சி புற்றதைக் குறிப்பிட்டார். தென்னிந்திய மாநிலத்தார் திரு எம். கருணாகர் யூகோ பாங்குக்கு முப்பத்தேழு மின் கந்தாபாளங்கள் தென் பிராந்தியங்களில் நிறுவப் பட்டு, பாங்குத் துறையில் சேவை புரிந்து வருகின்றன என்பதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார். முன்னால் உயர் மாநிலத்தார் தற்போதைய கைடாக்டருமான திரு எஸ். டி. சதாசெவ் என்போருக்கும் வந்த நேபாளம் கூறினார்.

ஓர் அன்பளிப்பு

இந்தப்

புத்தகத்தை

நீங்கள்

இலவசமாகப்

பெறவேண்டுமா?

அமாவ முறையில் பல சித்திரங்களுடனும் மூவரின் மேலட்டை புடனும் தயாராகியுள்ள இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பில் ராஜாஜி, அமர் கல்வி, அலென், கு. அழகிராமி, இ.ராஜேந்திரன் ஆகியோர் எழுதிய ஏழு அருமையான சிறுகதைகள் அடங்கியுள்ளன.

'பொன்னியின் செல்வன்' மீண்டும் தொடர்ந்து கல்வியில் பிரகரமாகவிருக்கும் குதூகை நிகழ்ச்சியையொட்டி கல்வி நேயர் களுக்கு இந்தப் புத்தகத்தை அன்பளிப்பாகத் தர முடிவு செய்துள்ளோம்.

ஒரு நிபந்தனை. நூலின் 15த் தேதி முதல் -ஆகஸ்டு 15த் தேதி வரை உள்ள ஒரு மாத இடைக்காலத்துக்குள் நமது காரியாலயத் துக்குக் கல்விக்கு ஓராண்டுச் சந்தாத் தொகை அனுப்பி வைப்பவர்களுக்கு மட்டுமே இந்தப் புத்தகம் இலவசமாக வழங்கப்படும்.

ஏற்கனவே நமது காரியாலயத்தில் கல்விக்குச் சந்தாதாரர்களாகப் பதிவு செய்து கொண்டிருப்பவர்களும் இந்தப் புத்தகத்தை இலவசமாகப் பெற முடியும். அதற்கு அவர்கள் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள காலத்துக்குள் (15-7-68 முதல் 15-8-68க்குள்) தங்கள் சந்தாவை ஒரு வகுடத்துக்குப் புதுப்பித்துக் கொண்டால் போதும். அவர்களுடைய தற்போதைய சந்தா எத்தத் தேதியில் முடிவிறதோ, அதற்கு அடுத்த இகழிவிருந்து தொடங்கி மேலும் ஓராண்டுக்குப் புதுப்பிக்கப்படுவதுடன் 'பிரபல வட்டாரம்' சிறுகதைத் தொகுப்பும் இலவசமாக அனுப்பப்படும்.

ஒர் ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 20-ஐ மானேஜர், கல்வி காரியாலயம், சென்னை - 10 என்ற விவரத்துக்கு நேரடியாக மேற்படி தேதிக்குள் தவறாது அனுப்ப வேண்டுமெனும், சந்தாக் தொகை அனுப்பும் போது "கல்வி சந்தா புத்தக அன்பளிப்புத் திட்டம்" எனத் தவறாது குறிப்பிடவும்.

ஆயிரமாயிரம் 2-வது பாகம் கொஞ்சி கொஞ்சி

அமரர் கல்கியின்

மகோன்னதப் படைப்பு

பொன்னியின் செல்வன்

ஆகண்ட 4-வது கல்கி இதழில் ஆரம்பம்

ஸிம்பிள்சன்

ஸிம்பிள்சனில் புலம்பெற்ற (முதல்) மைம அரங்கம்
ஆடிபகர் அமெரிக்க ஆபிக்காரர் மக்லின்சன்

இங்கிலாந்தில் 1877ம் ஆண்டில் பேருடனும் புகழ்மட்டும் விளங்கி வந்த இங்கிலாந்து கிராக்கெட் கிளப் என்றும் சங்கம் பொதுமான பண வசதி இல்லாத காரணத்தால் மூடப்படும் நிலையில் இருந்தது. விளையாடும் இடத்தைச் சுத்தப்படுத்தவும் சமைப்படுத்தவும் உதவும் 'ரோட் ரோவர்' எதிரிகளைப் பழது பார்த்துக்கூடப் பண வசதி இன்றிப் பரிதாபகரமான நிலையில் இருந்தது அச்சங்கம். சங்க உறுப்பினர்கள் எப்படியாவது நிதி திரட்டிக் சங்கத்தை முன்னேற்றுவேண்டும் என்று உறுதி கொண்டு அதற்கான வழிகள் ஆராய ஆரம்பித்த வேகையில் சங்க உறுப்பினர் ஒருவர் ஸிம்பிள்சன் - சங்கம் உணர்ந்த ஒற்றாவின பொன் - ஒரு டென்னிஸ் போட்டிப் பந்தவத்தை நடத்தி அதன் மூலம் நிதி திரட்டலாம் என்றார். அவரது ரோகனை சங்கத்தின் எம்வர் உறுப்பினர்களாலும் ஏற்கப்பட்டு, உலகின் முதல் ஸிம்பிள்சன் டென்னிஸ் பந்தயம் அவ்வாண்டில் நிகழ்த்தப்பட்டது.

ஸிம்பிள்சன் எந்தாளத்தில் இன்று பதினேழு ஆரங்கங்கள் (Covers) உள்ளன. அவற்றுள் முக்கியமானது முதல் அரங்கம் என்று அழைக்கப்படும் மைம அரங்கமாகும். நூற்றி ஓர்பத்தி நான்கு அடி நீளமும்,

எழுபத்திரண்டு அடி அகலமும் கொண்ட இவ்வரங்கம் கண்ணின் மணிகளைப் போல் பாதுகாக்கப்படுகிறது. ஆண்டில் பன்னிரண்டு நாட்களைத் தவிர மீதி எவ்வா நாட்களிலும் இவ்வரங்கத்தை மட்டும் மிகத் தூய்மையாக வைத்திருக்கப் பன்னிரண்டு நபர்கள் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

1877ம் ஆண்டில் முதல் ஸிம்பிள்சன் பந்தயத்தைக் காணச் சுமார் நானூறு ரசிகர்களே ஆளுக்கு ஒரு ரூபாய்க் கட்டணம் செலுத்தி வந்தார்கள். ஆனால் இன்று பன்னிரண்டு நாட்களிலும் நடைபெறும் இப் பந்தயத்தைக் காணச் சுமார் இரண்டரை லட்சம் நபர்கள் வருகின்றனர்.

ஸிம்பிள்சன் பந்தயங்களால் சங்கத்துக்குக் கிடைக்கும் லாபம் சுமார் எட்டு லட்சம் ரூபாய், ஆனால் இப் பந்தயத்துக்காக ஆளும் செலவுகள் ஏராளம். சான்றாக கட்சிக்கண்காண ரசிகர்கள் கூட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்த 200 காவலர்கள், பந்தயங்களைக் கண்காணிக்கும் பணிக் 160 தடுவர்கள் (Punishers), பந்தயத்தில் டென்னிஸ் பந்துகளை அகவப்போது எடுத்துக் கொடுக்க 60 கிறுலர்கள், எவ்வாயற்றுக்கும் மேலாகப் பந்தயத்தில் பயன்படுத்த 10,000 டென்னிஸ் பந்துகள் முதலிய சிலவற்றை இன்றியமைய

யாத கொலையுண்டாகக் குறிப்பிடலாம்.

யிம்பிண்டனில் நடைபெற்ற ஆயிரக்கணக்கான டென்ஷின் போட்டிகளில் வெகுவாகப் பிரசித்திபெற்றவை. 1953ம் ஆண்டில் நெல்லை சிவசியம் ஸ்டேஷன் என்ற பெண்மணியும் நெல்லை ஜேக்ஷப்ஸ் என்ற பெண்மணியும் யிம்பிண்டன் கோப்பைக்காக ஐந்தாவது முறையாக மோதினர். இரண்டு நெல்லை கருமீ அமெரிக்கர்கள், அது மட்டுமல்ல, அவர்கள் இருவரும் சாங் பிரான்ஸ்கில்கோ மாநிலத்தில் பிறந்தவர்கள்; ஒரே கல்லூரியில் படித்தவர்கள்; டென்ஷின் விளையாட்டை இருவரும் ஒரே ஆகிரியரிடம் பயின்றவர்கள். இதற்கு முன் நான்கு முறை யிம்பிண்டனில் புகழ் பெற்ற முதல் அரங்கத்தில் விளையாடியவர்கள். அவ்வாண்டில் நெல்லை ஜேக்ஷப்ஸ் ஐந்தாவது முறையாக ஸ்டேடியம் மோதிய போது ஸ்டூடீயம்வாய்க்கு மாண பத்து வீச்சைச் சமாளிக்க இயலாமல் நினைதிக் கீழ் விழுந்தார். அவரது வலது

இருவருடைய விளையாட்டில் நெல்லை நெல்லை ஜேக்ஷப்ஸ் தனது புகழ் மிக்க முதல் புகழ் பெற்றார்.

கையில் இந்தத் தாண்டில் ஏற்பட்ட போதியும் அவர் விளையாட்டில் அடிநாள். ஆனால் ஸ்டேடியம் தாக்குதல் க்கு அப்போது சமாளித்து எட்டாவது முறையாக யிம்பிண்டன் டென்ஷின் பத்தத்தில் வெற்றி பெற்று ஒரு புது சாதனை யைப் ஏற்படுத்தினார். இதுவரை நெல்லை ஸ்டேடியம் இந்த இமாலயச் சாதனையை எவரும் முறியடிக்கவில்லை.

1956ம் ஆண்டில் அமெரிக்காவில் ஜேக் கிரிகரி என்ற ஆட்டக்காரர் யிம்பிண்டன் பூமியில் ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தினார். எப்போதும் நாட்டின் பிரபல ஆட்டக்காரரான மிகக் கவர்சு டாஸ்ட்டுடன் அவர் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது நியூசென்ட் ஆட்டத்தை நிறுத்திவிட்டு, அம்பல்டம் சிறிதளவு பீர் தருமாறு கேட்டார். அம்பலர் திருத்த புனிதோம் பதில் பேசாமல் அமர்ந்திருக்கவே, அவர் ரசிகர்களை நோக்கித் தமது வேண்டுகோளை விடுத்தார். அவரது தீர்மானம் கண்டு பரிதாபப்பட்ட ஒரு ரசிகர் ஒரு கோப்பை பீரை கிடைக்க அளித்தார். உடனே மேடையில் அமர்ந்திருந்த எட்டைக்காவை ரசிகர்கள் கரகோஷம் செய்தனர். ஆம்! யிம்பிண்டன் பூமியில் பத்தாம்

நடைபெறும் வேளையில் ஆட்டக்காரர் ஒருவருக்கு மதுபானம் அளிக்கப் பட்டது அதுவே முதல் தடவையாகும்!

யிம்பிண்டனில் சரித்திரத்திலேயே மிக நீண்ட நேரம் நடைபெற்ற பத்தாம், 1953ம் ஆண்டில் பட்டியேர்ட்டு என்பவருக்கும் செக்ஷோஸ்ஸாவை நாட்டைச் சேர்ந்த ஸ்போன்ஸர்கள் ிரப்பன் என்பவருக்கும் நடைபெற்ற பத்தயமாகும். மோத்தம் ஐந்து ஆட்டங்களை அவர்கள் நான்கு மணி நேரம் பத்து நிமிடங்கள்வரை - அதாவது இரவு பத்து மணி வரை ஆடினார்கள்.

யிம்பிண்டனில் ஆறாம் ஸார்ஜ் மன்சன் கூட ஒரு முறை டென்ஷின் விளையாட்டிற்கு கிளர். 1956ம் ஆண்டில் அவர் ஸர் ஜார்ஜ் கிங் என்பவருடன் இணைந்து விளையாடிய போது பத்தே நிமிடங்களில் கோற்றார்.

பத்தயங்களில் வெற்றிகளும் தோல்விகளும் ஏற்படுவது சகஜம். ஆட்டக்காரர்கள் அவற்றை எப்படிச் சூது செய்கிறார்கள் என்பதற்கு அறிகுநியமம் பத்தய பூமியின் கிளியின் சிந்தகாரனும் அரிய வாகவர்கள் பொதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

"If you meet with triumph and disaster And treat those two impostors just the same.

- அ. இராமதாஸ்

நீம் நாட்டில் உணவைப் பற்றி யார் கவியப்படுகிறார்கள்? நம் ஊட்டச் சத்துள்ள உணவைக் கொடுத்தால் பல நோய்கள் வராமல் தடுக்கலாம்.

நமது உணவையும் அதில் உண் சத்தையும் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார் டாக்டர் குளத்தூர் கோபாலன். நாற்பதே தொன்பது வயதை எட்டும் அவர் சோத்தில் பிறந்தார். வைத்தியக் கல்லூரியில் சேர்ந்து கோபாலன் எம். டி.க்குப் படித்து 1945ல் அந்தப் பட்டத்தைப் பெற்றார். இங்கிலாத்தில் "தர்பீஸ் டெய்லி" ஆன் "என்ஜி. ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட சிறப்பும் மாணவர்களுக்கு உதவும் ஒரு கழகம் இருக்கிறது. அந்தக் கழகத்தினால் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், பெறுதற்கரிய பேறு அவருக்குக் கிடைத்தால் போல்தான், மிகவும் முன்னுக்கு வரக்கூடியவர் என்று உலகமே பாராட்டும். அப்படி அந்தக் கழகத்தினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதல் இந்தியர் டாக்டர் கோபாலன். இந்த உயரார் சிப்பன் பெற்று, இங்கிலாந்து சென்று ஊட்டவியல், வைத்திய ஆராய்ச்சிக் குழுவில் சேர்ந்து உணவுச் சத்து பற்றி ஆராய்ச்சி புரிந்து லண்டன் சர்வகலாச்சாலையில் டாக்டர் பீசை. டி. பட்டம் 1949ல் பெற்றார். அங்கிருந்து இத்தியாய்க்குத் திரும்பியதும் தமிழ் நாட்டில் கலூரில் உள்ள உணவுச் சத்து ஆராய்ச்சி சாலையில் டிபுடி ஸ்டாப்ட் ராக் சேர்ந்தார்.

நம்முடைய மக்கள் சரியான சத்துள்ள உணவை உட்கொள்ளாததால் எவ்வென்ன நோய்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள் என்பதை ஆராய்வதில் ஈடுபட்டார். அதிலும் முக்கியமாக உணவில் புரதச் சத்துக் குறைவிலுளும் 'ஏ' வைட்டமின் சத்துக் குறைவிலுளும் நமது

மக்களில் வெவ்வேறு பாடுதீயினர் எப்படி எப்படியும் பாதிக்கப்படுகின்றனர் என்பதை ஆராய்ந்தார். காய்களில் எரிச்சல் உணர்ச்சி ஏற்படுவதற்குக் காரணமும், அந்த நோய்க் குரிய அடையாளங்களும் கண்டுபிடித்தார். வைத்திய உலகம் அதனை கோபாலன்ஸ் ஸீண்ட்ரோம் - (Gopalan's Syndrome) என்று குறிப்பிடுவார்கள்.

மனச் சோர்வும் வலிற்றுக் கொண்டும் சோனம் சாப்பிடுபவர்களிடம் சாதாரணமாகக் காணப்படும். இந்த நோய்க்குப் பெயர் லாக்ரா (Pellagra) என்று பெயர். இந்த நோய்க்கு மூலகாரணம் எது, அதற்குத் தடுப்பு முறை என்ன, நோயைக் குணப்படுத்தும் முறை என்ன என்பனையெல்லாம் ஆராய்ந்திருக்கிறார். புரதச் சத்து குறைவிலும் குவாஷியோர் கர் என்ற நோய் ஏற்படுகிறது. ஒரு வகை கடலை உண்பதால் காய் நீட்டவும் மடக்கவும் முடியாத நிலை ஏற்படுவதுண்டு. இதற்கு Lathyrism என்று பெயர். உணவில் உள்ள எத்த விலும் எத்த உயரணியை உண்டாக்குகிறது என்று கண்டு, அதனை நீக்குவது எப்படி அல்லது மாற்று என்ன என்பனவெல்லாம் பற்றி ஆராய்ந்து நமது அரிய முடிவுகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

வைட்டமின் 'ஏ' சத்து நமது உணவில் குறைவாக இருப்பதனால் பெண்களுக்கு இரத்தச் சோனையும் குழந்தைகளுக்குக் கண் பார்வை மீதழமும் ஏற்படுகின்றன என்பதைக் கண்டு, அதனைத் தடுக்கப் பரவலான முயற்சி மேற்கொண்டார்.

நாம் ஊட்டியில் வாங்கிச் சாப்பிடும் துவரம் பருப்பில் சாதாரணமாகக் கலப்படம் செய்யப்படுவது கேசரிப் பருப்பு. கேசரிப் பருப்புக்கும், துவரம் பருப்புக்கும் வித்தியாசமே தெரியாது. துவரம் பருப்பு நல்ல புரதச் சத்துள்ளது. ஆனால் கேசரிப் பருப்போ புரதமில்லை! அதில் உள்ள விஷச் சத்து ஆண் களுக்கு வாத நோயை உண்டாக்குகிறது என்று கண்டார் டாக்டர் கோபாலன். அது மட்டுமன்றித் தோல் உரித்த கேசரிப் பருப்பைக் கொடுக்கும் நிலை இருண்டு மணி நேரம் வைத்திருந்து, நேர வடித்தால் கேசரிப் பருப்பில் உள்ள அத்தனை விஷமும் வெளியேறி விடுகிறது என்பதையும் கண்டார்.

டாக்டர் கோபாலனின் முயற்சி காரணமாக கழகம், கூலாரிலிருந்து 1968ம் ஆண்டு ஹைதராபாத்துக்கு மாற்றப்பட்டது. டாக்டர் கோபாலனின் இடவிடா முயற்சி யாதும் கைக்கத்தாலும் ஹைதராபாத் உணவுச் சத்து ஆராய்ச்சிக் கழகம் இன்று உலகப் புகழ் எய்திய ஆராய்ச்சி நிலையமாகி விட்டது. ரிசர்ச் இரத்திபெற்ற பிரிப்புக் வைத்திய சஞ்சிகை, "ஆராய்ச்சி செய்வதென்றால், மெய்நாட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்பது 'பாஷன்' இல்லை. அப்படிச் சின்று யாராவதும் கிழக்குத் திசையில் செல்ல வேண்டும் என்று கிரும்பினால் உலகப் புகழ்பெற்ற ஆராய்ச்சி சாலைகளுக்குச் சமமான வைத்திய ஆராய்ச்சி சாதனங்கள் கொண்ட அற்புதமான ஆராய்ச்சி சாலை ஹைதராபாத்திலிருக்கிறது....!" என்று கூறிவிருக்கிறது. ஆதாரம்: "நிமிது"

நல்ல வெட்பமான நாட்களிலும் குகூமையோடு இருப்பதற்கு

டாடா டெக்ஸ்டைல்ஸ் அளிக்கும் நெடுகான் உறைப்பவை, நீடித்திருப்பவை. அக்ரூடம் அணிவதற்கேற்ற செவ்வு நயமும் தாழும் படைத்தவை, நாளெல்லாம் குகூமை தவறும் புதுமையோடு வைத்திருப்பதற்கான பிரிண்டுகள், வண்ணங்கள். கடின உறைப்புக் கென்றே உருப்பெற்றவை. ஒள்ளுக துவைத்து, அணிந்து, ஆனந்தம் அடையுங்கள்.

உங்களுக்கு மிகச் சிறந்த பேர்: டாடா டெக்ஸ்டைல்ஸ் தரும் வாய்க்கை.

TATA *Textiles*

ULKA-PT-105 TAT

- அதிகம் செலவாகும் அதுதான் பக்கப் புத்தகம்.
- ஒரு வரி இரும், அதற்குமேல் செலவு.
- நீதரும் புத்தகத்தில் எழுதும் பக்கங்கள்.
- தம்பை 187.

ஜியாபிரம்
ஓபான்வரும்,
மணி
சிலருது!

இந்த மாதங்களுக்கு ஒரு முறை அதுதான் பக்கங்களுடன் வெளிவாதி, சென்னைக்கு மட்டும் எழுந்தாவிரம் பிரத செலவாகும் ஒரே நூல் எது?

அதுதான் டெலிபோன் டைரக்டரி. இந்தப் புத்தகத்தைத் தயாரிக்க எவ்நேரம் மார் முப்பது பேர் கொண்ட ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. தனி ஆய்வு, டெலிபோன் அலுவலருக்கும் முழு நேரம் வேலை சரிவாக இருக்கிறது. ஒரு டைரக்டரி அச்சுக்குத் தயாராகி விட்டால் அச்சிடும் வேலையை இரண்டரை மாதம் போஸப் பிடிக்கும். அச்ச வேலையோ, தச்ச வேலையோ, இராய் பக்காக வேலை வாய்நடம். இதை முடித்ததும் என் வரிசைப் படி ஒரு டைரக்டரி வெளியீடுகிறார்கள். இதற்கு ஒரு மாதம் பிடிக்கும். இதிலே பேர் ஊர் பூர்வம் இராது. டெலிபோன் என் க்கை வரிசைப்படி கொடுத்து, அவை லை டைரக்டரியில் எந்தப் பக்கத்தில் உள்ளன என்ற விவரம் மட்டுமே இருக்கும். இது இவ்வாறு ஊழியர் உதவிக்காகவே தயாராகிறது என்றாலும், பொதுமக்களுக்கும் விநியோகம் (50 காசு) வெட்கரும்.

ஒரு டெலிபோன் நுணுக்கு ஒரு வரி இது மாக அச்சிட்டாலும், பெரிய எழுத்தின் அச்சிடலோ, அதிக விவரங்கள் வெளி

யிடலோ கிரியுவொரிடமிருந்து வரிக்கு கு-1 வகுப்பில் இருக்கிறது. இதற்காக ஆயிரக் கணக்கான பேர்களுக்கு "பீஸ்" அனுப்பும் வேலை வேறு இருக்கிறது.

ஒரு டெலிபோன் டைரக்டரி வெளிவந்து விட்டால், அடுத்த டைரக்டரி அச்சுக்குத் தயாராகும் வரை, ஒவ்வாள் திருத்தங்கள் வந்து கொண்டு இருக்கும். சிறந்து பெயரில் எழுத்து மாற்றம், முகவரி மாற்றம், என் மாற்றம், புது விவரங்கள், எடுபட்டவைகள், புதிய எண்கள் - என்று மாற்றங்கள் செய்து கொள்ள இரண்டு மூன்று பிரதிகள் பெரிய அளவில் வைத்திருக்கிறார்கள். இவற்றுள் ஒன்று அச்சுக்கு அனுப்பப்படும்.

டெலிபோன் இடம் மாற்றினால், முகவரி மாற்றினால் அவர்களை பார்த்துச் செய்துவிடுவார்கள். ஆனால், தாம் இருந்த இடத்திலேயே இருந்து, நகரசபை நம் வீட்டு எண்ணியோ தேகுப் பெயரையோ மாற்றி விடுகிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்போது தாம் 'தெயித்திதாத்தான் டைரக்டரியில் மாற்றம் செய்யப்படும்.

ஏதாவதொன்றை ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு புது டைரக்டரி வெளிவரும். ஏதாவது புது எச்சரிக்கை திறப்பது போன்ற திகழ்ச்சியை

பலரது எங்கள் மாறும் வேலித்தால் அந்த நிபந்தனைய ஒட்டி புது டைரக்டரி வருப்படி பார்த்துக் கொள்கிறோம்.

தானா பக்கங்களுக்கு மேல் டைரக்டரி விவரங்கள் உள்ளன. வரி விசம்பரங்கள் போன்றவையும் சந்தாதாரருக்கான குறிப்பு 171 பக்கங்கள், விசம்பரம் சேலிக்கும் வேலையும் சரி, அச்சிடும் பணியும் சரி, தானா இதற்குக்கு ஒருமுறை "டெண்டர்" கோரித் தத்தகைக்கு விடப்படும்.

குடிபத்து ஆறுவீரம் சந்தாதாரர்களுக்கு எழுபதாயிரம் பிரதிகள் அச்சிடப்படுகின்றன. விவருக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட டெலி போன்களோ, எக்ஸ்டன்ஷன்களோ இருப்பது ஒரு முக்கிய காரணம். தவிர, வேலியூர்க் காரரிகள் சென்னை தரை டைரக்டரிவை விடக்கு வரங்குறிகளும், போன வருஷம் வரை விட இரண்டு ரூபாயாக இருந்தது. இந்த இடம் முதல் தாக்கு ரூபாய் ஆகி விட்டது.

டைரக்டரியில் உள்ள பேர்களுக்குக்கொளும் போல் உள்ளது. ஆனால் போல் வைத்துள்ள வரிகள் பெயரெல்லாம் இதில் இல்லை! இவ் தொழிலதிபர்களும், கிஸ்கர்களும், இரண்டொரு வழக்கறிஞர் போன்றோரும்பட - தமது போல் என்னை இரண்டாயிரம் வைத்திருக்கவே விரும்புகிறார்கள். இதற்குக் கட்டணம் இல்லை.

உங்கள் டெலிபோன் என்னைச் சொன்னால் நீங்கள் எத்தப் பெட்டகமாகி என்று சொல்லிவிடலாம். தொடக்கும் என் என்? 8 என்னும் மவுண்ட் ரோடு, 4 என்னும் மாம்பலம், 7 என்னும் மலிவாப்பூர் எக்ஸ்சே

பகுதிக்கு உட்பட்டவர் நீங்கள். இப்படி தனியே எட்டு வெவ்வேறு எக்ஸ்சேஜ்களும், தனிச் சற்றுப்பறத்திலே ஆறும் இருக்கின்றன.

உங்களுக்குப் பிடித்த என் கொண்ட போல் வேண்டுமா? விடைக்கும், தனித் தட்டணம் ரூபாய் இருபது செலுத்தினால்.

ச ச ச

பிரபுக்கு வக்கீலவாக டைரக்டரி தயாரித்தும். "இன்னார் போல் என் என்ன?" என்று கேட்டுத் திரை 5000 விளார்களாக வருகின்றன. 197 பகுதிக்கு. பொதுமக்களின் இந்த விளார்களுக்குப் பதில் கொள்ள என்னை டெலிபோன் நிதியத்தில் பதில் ஒன்று போன்கள் இயங்குகின்றன. ஏழரை மணிக்கு ஒரு ஷிப்ட் வீதம் இரவு பகல் எல் லாம் இந்தப் பிரிவு வேலை செய்கிறது. பதில் ஒன்று பெண்கள் எதிரும் புதிருமாக இரண்டு வரிசைகளில் அமர்த்திடுகிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் இரண்டு பக்கங்களிலும், முன்னே ஒன்றுமாக ஒன்று சுழல் கம்பங்கள் உள்ளன. ஒரு காண் அலகம், ஒரு முழ உலரம் கொண்ட இருப்புத் தட்டுகளே பக்கங்களாக உள்ள சுழலும் புத்தகம் இந்தத் துள்ளன். ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் உள்ள ஒவ்வொரு வரிபும் அட்டைமீலே அட்ட அடித்த ஒரு விவரத் துணுக்கு, எந்த மாறுதலும் உடனுக்குடன் இதிலே செய்பப் பட்டுவிடும்.

"தரயோ 197 ஆ 7"

"என்கொலரி கப்பிங் காரர் 1"

முல் பக்கம் : 197 டைர கொளும் எதிர் தருல் பெண்மணிகள்.

இதிலே : "டெலிபோன் டைரக்டரி" தயாரிப்பது.

“மதியழகன் நம்பர் என்ன?”

“கிட்டி என்னுடைய ஆயின் என்னுடைய”

“இரண்டும் கொடுங்கனோன்.”

இடது பக்கத்தில் உள்ள கழுவும் புத்தகத்தைப் பார்த்து விடை சொல்லி முடித்ததும், மற்றொரு விசாரணை. கோடாயவழம் அரிசிக் கிடங்கு என்ன ஒருவருக்குத் தெரியுமா. அப்படி ஒரு என்ன இவ்வளவு என்பது தெரிவித்தது. ஒரு எண்ணிக்கை கொடுத்தது. “இங்கே கேளுங்கள், உதவியாளர்கள்” என்று அப்போது அடுத்தவர் தபால் இயக்கா என்ன ஒன்றைக் கொடுத்தது.

ஒரு நிமிஷத்திற்கும் குறைந்த காலத்தில் மூன்று விசாரணைகள்.

ஆயிரக்கணக்கில் போல் வந்துகொண்டே இருந்தும் இந்த அறையில் மணி அடிப்பதில்லை. போல் வந்ததற்கு அடையாளமற்ற மேஜை கீழியில் சிறு விளக்கு ஒளிகாட்டுகிறது. அங்காளையே, கவிதைத் தட்டிவிட்டு “எங்கேயோயிர் கிட்டிக்கு ஸார்!” என்று தொடங்கி விடுகிறார்கள்.

க க க

“பெரும் சோம்பல் பட்டுக் கொண்டு. எதிர்ப்பு நன்கு பாராமலே எங்களுக்குப் போல் பணம் எண்ணத்தெரிந்தது கொள்கிறார்கள் போலிருக்கிறது” என்றும் உதவி எழுதினார் திரு. குப்பையலாமி பொதுமக்கள் சேவ அடிப்படையில்தேர்ந்த கொள்வது தவறு என்று குறுகியிருக்கிறது.

விவரம் கேட்பவர் தாம் கேட்கும் விவரத்தை நன்கு குறிப்பிட வேண்டும். உடரத்திடத்தில் உள்ள விவரங்களைத்தான் தாங்கள் வைப்பதற்கு வைத்திருக்கிறோம். தனம்பர் ஒருவர் கிட்டிக் கெடப்போகிறார் பார்த்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் என்ன யாது. என்ன என்ன என்று எங்களைக் கேட்கிறீர்கள். உங்கள் தனம்பர் பெயரைத் தேடிப் பார்த்துவிட்டு, “அப்படி ஒன்றும் போல் இடையாது” என்று தாங்கள் சொல்லி விடுவோம். “இருக்கிறதே!” என்று நீங்கள் அடித்துப் போகிறீர்கள். கடைகளில் பார்த்தால், போல் அவரது மனைவி பெயரிலேயே ஆயின் பெயரிலே இருப்பது தெரிய வரும். குறைந்தபட்சம் மூன்று முகவரியைப்பாவது கொடுங்கள். சிறிது நேரத்திற்கும், அருகே உள்ள சிபாரிசுப் பார்த்து விவரம் சொல்லி விடுவோம். என்ன கரிசைப்படியும், தெருவரிசைப்படியும் இந்த விவரங்கள் சட்டென்று பார்த்துக் கொள்வதற்கு வசதி பாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

187 உயல் செய்தால் பதின்மூன்று பேரிலே வாராவது பதின் சொல்லியிருப்பார். அடுத்த மூன்று அளத்தால் மற்றும் ஒருவருக்குப் போல் போகலாம். “அப்போது அப்படிச் சொல்லுவே, இப்போது இப்படிச் சொல்லுவே!” என்று அதுதான் கொள்ளுதீர்கள்.

குறைவாகப் பேசுங்கள், தெனியாடப் பேசுங்கள்.
— நம்பி சீவியாசன்

இரட்டை மனிதன்

அமெரிக்க ஒத்திர டாஸ் க்லெட்டர் மகன் ஆல்வினியாவில் ஆல்பஸ் மகிசு கிரகத்தில் பணிச் சதுக்கில் மரணமடைந்துவிட்டான் என்ற செய்தி கிடைக்கிறது. தன் அருமை மகனின் மரணம் சிபத்தி ஸுலா அல்லது கொஸ் செய்பப் பட்டாரு என்று அறிந்துகொள்ள ஆல்பஸ் மகிசு கிரகத்திலும், பணிச்சதுக்குப் பன்னியிலும் சுதந்திர ஆராய்வினார் டாஸ் க்லெட்டர். அதற்குள் இந்த ஒற்றை இரட்டையாகி, எண்ணம் ஒற்றைப் பிடித்து, போலி ஒற்றை உலக விடதின்கிறார்கள் எதிரி உலகப் படைவினர்.

‘இரட்டை மனிதன்’ படம் ஆல்வினியாவிலும், ஆல்பஸ் மகிசுலும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமெரிக்க ஒத்திர டாஸ் க்லெட்டராக ஏல் பிரையன்ஸ் வந்து இயந்திரவாகவும், உலகவுக் கலையில் தேர்ந்தவராகவும் தடித்துப் படத்துக்கு உயிர்ப்புகிறார். அவரது தடைபடும் மொட்டைத் தடியும் பிரசித்தமானதாயிற்று!

இந்தப் படத்தில் ஆல்பஸ் மகிசு கிரகங்களிலும், பன்னியிலும் சதுக்கு விளையாட்டை

ஏம் அழகாகப் படமாக்கி யிருக்கிறார்கள். ஒளி, ஒயிப்பதிவு தரமாயிருக்கின்றன.

டாஸ் க்லெட்டரின் மகனுடன் பணிச் சதுக்கில் வலந்து கொண்டே பென் லுனா ஜிளாவா வரும் பிரிட் எக்ஸன்ட் உணர்ச்சிகள் அனந்தித் தருகிறார். எனது ஓட்டத்துக்கு முக்கிய பாத்நிரமாகத் திகழ்கிறார். ‘இரட்டை மனிதன்’ எடைசெய்வதில் அதுக்கணிலும். பார்த்த வேண்டிய படம் கவிஞர் ஒன்று.

யார் சொன்னது
லக்மே
டால்கம்
விஸய்யார்ந்-
தது
என்று?

தூவித் தூவி
மகிழுங்கள்
மேனிமுழுதும்!

தூவித் தூவி
மகிழுங்கள் ஆசை
தீர். மகர்த்த மாரி
பொழியட்டும்
மெய்குளிர.

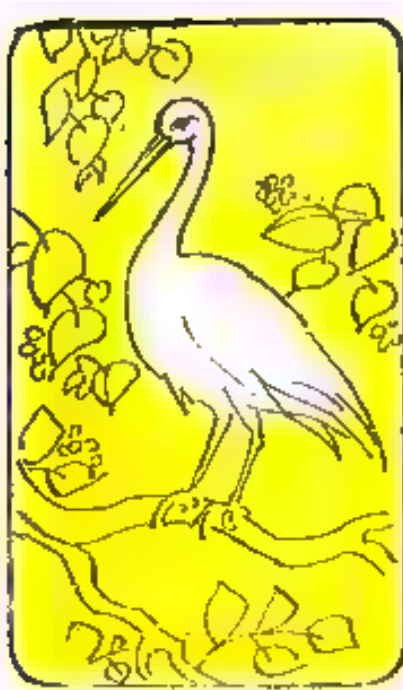
நாளெல்லாம் தேசக்
கதை சொல்லும் நறு
மணம். விரும்பிய

மாதத்திற்கில் னைக்
கெட்டும் விஸைநயம்.

லக்மே டால்கம். உரிமை
கொள்வீர்கள் உடனார்.

உபயோகித்து மகிழ்ச்சித்
கழலிலே திளைக்க 'லக்மே
கர்மான' நறுமணலகை
கள் தாண்டு! லேவென்
டர், திரீலாஸ், வெட்டி
வேர், சத்தனம்.

லக்மே
டால்கம்

மகாபாரதம்

✽ ராஜாஜி ✽

38. நான் கொக்கல்ல!

பாண்டவர்கள் வனத்தில் வசித்த காலத்தில் ஒரு நாள் மார்க்கண்டேயர் வந்திருந்த சமயத்தில் தருமபுத்திரன் ஸ்திரீகளின் குணங்களை மிகவும் புகழ்ந்து பேசினான்.

“ஸ்திரீயின் போதுமையையும் கற்பையும் விட வேறு என்ன வியப்பு உலகத்தில் இருக்கிறது? நரிப்பத்தை வயிற்றில் பத்து மாத காலம் காத்துத் தன் உயிருக்கே சந்தேகம் உண்டாகும் ஆபத்தைவும், சொல்லுக்கு அடங்காத வேதனையையும் சகித்து ஸ்திரீயானவள் குழந்தையைப் பெறுகிறாள். அந்தக் குழந்தையை மிக்க அன்புடன் வளர்த்து இவள் எத்தனையவன் அவளோடு என்று கவலைப்படுகிறாள். கொடிய சனவனை அடைந்த பனைவி பல துன்பங்களுக்கு ஆளாக்கப் பட்டாலும் எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக் கொண்டு அவனிடம் பக்தியாகவே இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இது எவ்வளவு அற்புதமான விஷயம்!” என்றான்.

இதைக் கேட்ட மார்க்கண்டேயர், ஒரு புண்ணிய கதையைச் சொல்ல வானார்.

மிகக் நியமத்துடன் பிரம்மச்சரிய வீரதம் காத்த பிராமணன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பெயர் கௌதிகன். ஒரு நாள் மரத்தடியில் உட்கார்ந்து கொண்டு வேதம் ஒதிக் கொண்டிருந்தான். அப்போது மரத்தில் மேலிருந்த பறவையின் எச்சம் அவன் தலையில் விழுந்தது. மரக்கிளை ஒன்றில் ஒரு கொக்கு இருப்பதைப் பார்த்து அது

தான் எச்சம் இட்டதென்று பிராமணனுக்கு அதன் பேரில் கோபம் உண்டாயிற்று. அவனுடைய பார்வை பறவை யின் பேரில் பட்டதும் அது செத்துக் கிழே விழுந்தது. உயிரற்றுப் பூமியில் கிடந்த கொக்கைப் பார்த்ததும் பிராமணனுக்குத் துயரம் மேலிட்டது.

மனத்தில் எழும் எண்ணங்கள் நிகழ்ச்சிகளாக வடிவம் கொள்ளுவதற்குப் பல புறக் காரணங்களும் சேர வேண்டும். அவ்வ வந்து சேராத காரணத்தால் அல்லவோ பல தீமைகளிலிருந்து தப்புகிறோம்? எண்ணிய எண்ணங்கள் எல்லாம் எண்ணியவாறு உடனே ஆகிலிடுவதாக இருந்தால் உலகத்தின் கொடுமை களைப் பொறுக்க முடியாமல் போகும்.

“கோபத்தால் தான் எண்ணிய எண்ணம் இந்த வேலையைச் செய்துவிட்டதே! ஒரு பாபமும் அறியாத பறவையைக் கொன்று விட்டேனே!” என்று கௌதிகன் துயரப்பட்டான். நிறகு வழக்கம்போல் பிளகடி எடுக்கச் சென்றான்.

ஒரு விட்டின் மாயில் பிளகடிக்காக நின்றான். அப்போது அந்த விட்டுக்காரனுடைய பனைவி உள்ளே பாத்திரங்கள் சுத்தம் செய்து கொண்டிருந்தான். தன் வேலையை முடித்துவிட்டுத் தன்னைக் கவலிப்பான் என்று கௌதிகன் காத்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது அந்த ஸ்திரீயின் கணவன் வெளியில் போயிருந்தவன் விட்டுக்குத் திரும்பி வந்தான். வந்தவுடனே உள்ளே நுழைந்து, “பரியாக இருக்கிறது” என்றான். அதைக் கேட்ட பனைவி பிளகடிக்காக வெளியில் காத்திருந்த பிராமணனைக் கவனியாமல் தூய் கொண்டு வந்து புருஷனுடைய கால்களைச் சுத்தம் செய்து ஆசனம் அமைத்து அவனுக்கு ஆகாரம் கொண்டு வந்து வைத்து உபசரித்தான்.

வாயிலில் பிராமணன் காத்துக் கொண்டிருந்தபின், புருஷன் சாப்பிட்டு முடிந்த பின் காத்திருந்த கௌதி சனுக்குப் பிளகடி எடுத்துக் கொண்டு வந்தான். “தங்களை நெகு நேரம் காக்க வைத்தேன். மன்னிக்க வேண்டும்” என்று சொன்னான்.

கோபத்தினால் நெருப்பைப் போல் ஜொலித்துக் கொண்டிருந்த கௌதிகன், “அம்மா! பல வீடுகளுக்குப் போக

வேண்டியவனை இவ்வாறு அடிப்பதும் பண்ணிக் காக்க வைத்தாய். இது தகாது!" என்றான்.

பிராமணனைப் பார்த்து ஸ்திரீயானவன், "பிராமணேத்தமரே! பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். என் புருஷனுக்குப் பணிவிடை செய்து கொண்டிருந்தேன்; அதனால் நேரமாகி விட்டது" என்றான்.

"புருஷனைக் கவனிப்பது தருமமே! ஆனால் பிராமணர்களை அவமதிக்கக் கூடாது. நீ கர்வம் கொண்டவனாக இருக்கிறாய்" என்றான்.

"கோபிக்காதீர்! புருஷனைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த ஸ்திரீயின்பேரில் நீர் பொறுமையை இழக்கவாகாது. நான் கொக்கவல்! கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்யவில்லை! ஈடுபட்டிருக்கும் ஸ்திரீயை உய்முடைய கோபம் ஒன்றும் செய்ய இயலாது" என்றான்.

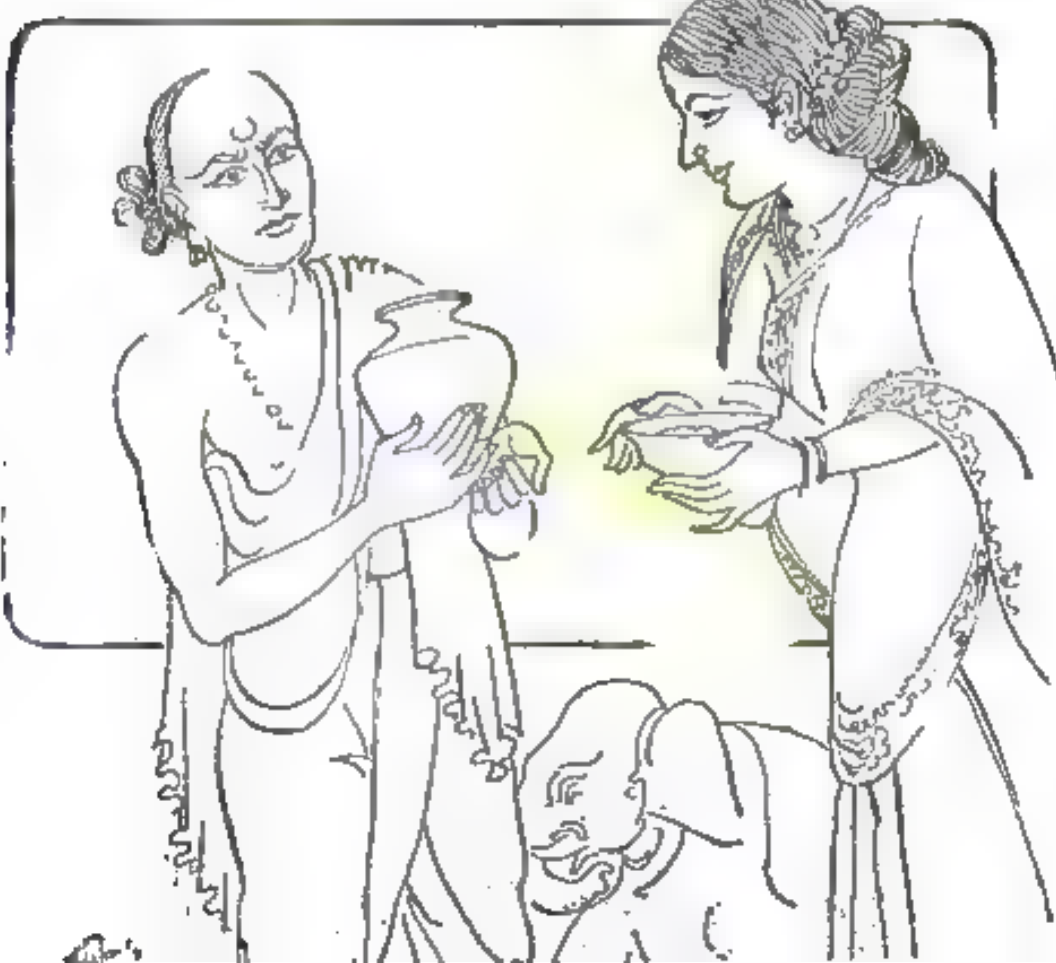
பிராமணனுக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. "கொக்கவல் பற்றி இவனுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" என்று விவத்தான்.

ஸ்திரீ இன்னும் சொல்லவானான்: "பெரியவரே! உமக்குத் தகுமத்தின் ரகசியம் தெரியவில்லை. மனிதனுக்குக் கோபம் சரீரத்துக்குள்ளேயே இருக்கும் பெரும் பகையாகும். அதை நீர் அறியவில்லை. என் குற்றத்தை மன்னித்து நீர் மிதினக்குச் சென்று அல்லிடம் இருக்கும் தருமனியாதரிடம் உபதேசம் பெறுவீராக!" என்றான்.

பிராமணன் ஆச்சரியமடைந்தான். "அம்மணி! உனக்கு மங்களம்! நீ என்னை நித்திப்பது தன்மை யென்றே கருதுகிறேன். நீ எல்லாப் பாக்கியமும் அடைவாயாக!" என்று சொல்லி மிதினக்குச் சென்றான்.

கௌரிகன் மிதினக்குச் சென்று தருமனியாதர் எல்லிடம் இருக்கிறார் என்று விசாரித்துத் தேடினான்.

தனக்குத் தகுமத்தை உபதேசிக்கத் தக்கவராகச் சொல்லப்பட்ட பெரியவர் ஏதோ ஒரு தனித்த ஆரிரமத்தில் இருப்பார் என்று நினைத்தத் தேடிப் போன பிராமணன் பல அழகிய கிடுகனும் தோட்டங்களும் தாண்டிய பிறகு ஒரு

கொப்புக் கடைபிட்டு ஒருவன் இதைச் சி
விறந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்
தான். அவனை "இவர்தான் தருமனியா
தர்" என்று ஜனங்கள் கூட்டினார்கள்.

பிராமணனுக்கு ஒன்றும் விளங்க
வில்லை. தூரத்தில் வேறுபுடல் நிள்
லான். கொப்புக் கடைக்காரன் பரபரப்
பாக எழுந்து பிராமணனிடம் வந்து,
"பகவானே! கமக்கூர் உயம்! அந்த
மகா பதிரைதவள பிராமணன் திரீ
உங்களை என்னிடம் கணுப்பினான்?"
என்று கேட்டான்.

பிராமணன் பிரமித்துப் போனான்.

"கவாமி நீர் வந்த காரியம் எனக்
குத் தெரியும். வாரும்!" என்று கொப்
புக்கடைக்காரன் பிராமணனைத் தன்
விட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றான்.
அவனிடம் அவன் தன் தாய் தந்தை
யர்களுக்குப் பத்தியுடன் பணிவிடை
செய்யவந்தக் கண்டான். பிறகு கௌரி
கன் அந்த மாமியை விழப்பவனும் மனித
வாழ்க்கையைப் பற்றியும் தொழிலைப்
பற்றியும் உடமையைப் பற்றியும் உபதே
சம் பெற்றான். பிறகு தன் களுக்குத்
திரும்பிச் சென்று, அதுவரையில் சரி
வாகக் கவனிக்கப்படாத தன் பெற்
றோர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வத்
தொடங்கினான்.

தரும வியாதர் கதையே வேறவின்
உபதேசமும். எவ்வாறு பொருள்
களிலும் ஈசன் இருப்பதால் எத்தத்
தொழிலும் அவன் தொழிலே. சமுதாய
அமைப்பினாலோ விசேஷ சந்தர்ப்பத்
தின் காரணமாகவோ அவ்வது தன்
முயற்சியின் பயனாகவோ மனிதனுக்
குத் தொழில்கள் ஏற்படுகின்றன. எத்தத்
தொழிலையும் தருமம் தவறாமல் சரிவரச்
செய்து வந்ததால் அதுவே பகவானை
உபாசித்தபடியாகும். கொப்புக் கடை
வேலையும் இதில் சேருமென்று இந்தப்
பிரசித்தமான கதையை மார்க்கண்டேய
சுனி சொல்லி தருமபுத்திரன் கேட்ட
தாக மகாபாரதத்தில் வேத வியாசர்
அப்பதமாயச் சேர்த்திருக்கிறார்.

39. தங்களுக்குத் திருப்பி ஏது?

வின வாரத்திலிருந்த பாண்டவர்
களைப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பி வந்த
ஒரு பிராமணன் நம்மதிருபுரத்தில்
அரண்மனைக்குச் சென்று திருதராஷ்
டிரன் செய்த மரியாதைகளைப் பெற்றாக்
கொண்டு பாண்டவர்கள் இருந்த நிலை
மையைப் பற்றி அரசனுக்குச் சொன்
னான். காற்றிலும் வெயிலிலும் வருத்
தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த ராஜகுமாரர்
களைப் பற்றிப் பிராமணன் சொன்னதைக்
கேட்ட திருதராஷ்டிரன் இந்த அவர்த்

தம் எந்த விதமாக முடியுமோ என்று
கவலைப்பட்டான்.

யுதிஷ்டிரனுடைய கட்டளைக்கு
அடங்கி, பீமன் எவ்வளவு காலம் தன்
கோபத்தைத் தடுத்துக் கொண்டான்?
என்றதக்காவது ஒரு நாள் பாண்டவர்
களுடைய கோபம் கரை உடைந்து
பிரவாகமாகப் புரண்டோடும் என்பது
திருதராஷ்டிரனுடைய பயம்.

"அருக்கனலும் பீமனும் நம்மை
நிச்சயமாகத் தண்டிப்பார்கள். சஞ்
சியும், கரினனும், துரியோதனனும் மத்த
புத்தியுள்ள துர்வாதனனும் கொம்புத்
தெனுக்காக மரத்து நுளியில் ஏறிவிட்டு
அங்கே தொக்குகிறார்கள். சீமே பீம
னுடைய கோபம் எவ்விற பருகுழி அவர்
களுடைய தாத்தைக்காக வாய் நிறத்து
சாத்திடுப்பது அவர்களுக்குத் தெரிய
வில்லையே!" என்று அரசன் ஏங்கினான்.

"துயோ! என்ன காரணத்தினால்
பேராசைக்கு உள்ளானோம்? நமக்கு
ஒரு குறையும் இல்லாதிருக்க ஏன் இங்
வாறு செய்தோம்? எதற்காக அநீதியில்
இறங்கினோம்? இருக்கும் பொருளை
தன் வழியில் செய்கு செய்து கசமாக
இருக்காமல் துராசைப் பட்டோம்.
நாம் செய்த பாவம் தன் பயனைத் தரா
மல் போகாது. தனஞ்சயன் இந்திர
மோகம் சென்று திவ்யாஸ்திரக்களைப்
பெற்றதத் திரும்பி வந்திருக்கிறான்.
சரித்தோடு கவர்க்கம் சென்ற அருச்
னைத் திரும்பி வந்திருக்கிறான். எங்கள்
பேயில் பழி வரங்க வேண்டும் என்
தவ்வயோ இவ்வாறு செய்திருக்கிறான்?
இவ்வாறியில் எத்த மனிதன் இந்திர
மோகம் அடைத்தும் அதை விட்டு
விட்டுத் திரும்புவான்?" என்று இவ்வா
றெல்லாம் எண்ணி எண்ணித் திருத
ராஷ்டிரன் நித்தனையில் ஆழ்ந்தான்.

திருதராஷ்டிரன் இவ்வாறு கவலைப்
பட்டான். ஆனால் சஞ்சியும் கரின
னும் துரியோதனனும் கவலைப்பட
வில்லை. அவர்கள் போர்கே வேறு
இருந்தது. தன் அதிகட்டம் அடைத்
தோம் என்று அவர்கள் ஒருவரை ஒரு
வர் உத்தராகப் படுத்திக் கொண்டு
மகிழ்ந்தனர்.

"யுதிஷ்டிரனிடத்தில் நொசித்துக்
கொண்டிருந்த ராஜ்யவட்டமி எங்
கனிடம் வந்து விட்டது. இனி பொரு
மைவாக நாம் வாடி வதங்க வேண்டிய
தில்லை. இதற்கெல்லாம் உன்னுடைய
கூர்மையான புத்தியே காரணம்"
என்று கரினனும் சஞ்சியும் துரியோ
தனனுக்குச் சொன்னார்கள்.

இதைக் கேட்ட துரியோதனன்,
"கரினா! நீ சொல்வதெல்லாம் உன்
மையே. ஆனால் பாண்டவர்கள் கஷ்
டப்படுவதை என் கண்ணால் பார்க்க
வேண்டும்! நம்முடைய சத்தோஷத்தை

யும் அவர்கள் பார்க்க வேண்டும்! பகை வர்களுடைய கஷ்டத்தை நாம் கண்ணால் நேரில் பார்த்தாலும்கூட நம்முடைய மகிழ்ச்சி மூர்ச்சிமையாகும். இதற்கு என்ன செய்யலாம்? வனத்துக்குப் போய்ப் பாண்டவர்களைக் காண வேண்டும். ஆனால், தகப்பனார் இதற்கு அனுமதி தர மாட்டாரே" என்று சொல்லி வருத்தப்பட்டான்.

"நம்மை விடப் பாண்டவர்கள் தவறவில்லை. பெற்றிருப்பதற்கு என்ன அவர்களைக் கண்டு அரசர் பவப்படுகிறார். வனம் சென்று பாண்டவர்களைச் சந்தித்தால் ஏதோ ஆபத்து நேரிடும் என்று எண்ணி அனுமதி தரமாட்டேன் என்கிறார். நிரோகியும், பீமனும், அருச்சுனனும் ஆரணியத்தில் கஷ்டப்படுவதைப் பார்க்காமல் இருந்தால் இய்வனவு செய்தும் என்ன பிரயோசனம்? வெறுமனே இவ்விடம் ராஜ்ய பாரம் பெற்றுச் சுகமாக இருப்பதில் நான் இருப்பி யடையவில்லை. வனத்துக்குப் போய்ப் பாண்டவர்களைப் பார்க்க, திருதராஷ்டிரனுடைய அனுமதியைப் பெற நீயும் சகுனியும் எப்படியாவது ஐயு வழி தேட வேண்டும்!" என்று துரியோதனன் கர்ணனை வேண்டிக்கொண்டான்.

மறுதான் காலை கர்ணன் வெகு சீக்கிரமாக எழுந்து துரியோதனனிடம் வந்தான். கர்ணனுடைய முகத்தில் சந்தோஷக் குறியைக் கொண்டு துரியோதனன் என்னவென்று விசாரித்தான்.

"உபாயம் கண்டேன். இவைதவனத்தில் நம்முடைய இடைச்சேரிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பக்க கட்டங்களில் வருஷத்துக்கொரு முறை எண்ணிக் கண்டுகொடுத்து இடையர்களையும் விசாரித்து வருவேண்டியது நம்முடைய கடமை. புராதனமாக இவ்வாறு தடைபெற்று வருகிறது. அதை விவாசமாக வைத்துக் கொண்டு அரசர் அனுமதியைப் பெறலாம்" என்று கர்ணன் சொன்னதும் துரியோதனனுக்கும் சகுனியும் அளவற்ற சந்தோஷம் உண்டாயிற்று.

"நல்ல உபாயம்! நல்ல உபாயம்!" என்று ஒருவர்க்கொருவர் கூகொடுத்துச் சிரித்து மகிழ்ந்தார்கள்.

இடையர்களின் தலைவனுக்குச் சொல்லி அனுப்பி அவனிடமும் பேசிக் குடித்தார்கள்.

"பக்கங்கள் தயாராக இருக்கின்றன. வனத்தில் அழகிய இடத்தில் எவ்வாறு ஏற்பாடுகளும் செய்திருக்கிறோம். ராஜகுமாரர்கள் வந்து காத்தடைவதில் வயது, நிறம், ஜாதி, பெயர் இவைகளைப் பார்த்து வழக்கம்போல் கண்டுகொடுத்துக் குறித்துக் கொண்டு வந்து

வருக்கு அடையாளமூட்டு வனத்தில் வேட்டையாடிப் பகையாத்திரை முடித்துக்கொண்டு நகரம் திரும்பலாம்" என இடையர்களின் தலைவன் திருதராஷ்டிரனிடம் விண்ணப்பம் செய்தான். ராஜகுமாரர்களும் இதற்கு அனுமதி தரவேண்டும் என்று தம்பனை வற்புத்திருர்கள்.

திருதராஷ்டிரன் ஒப்பவில்லை. "ராஜகுமாரர்களுக்கு வேட்டையாடுவது நல்லதுதான். பக்கங்கள் பரிசீலனை செய்வதும் நல்லதே. ஆனால் இந்த வனத்தில் பாண்டவர்கள் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவ்விடம் நீங்கள் செல்வது சரியில்லை. கோபத்துக்குக் காரணம் இருக்கும் காலத்தில் அந்த பீமர் ஜாஸிடம் உங்களை அனுப்ப நான் சம்மதிக்க மாட்டேன்" என்றான்.

"அவர்கள் இருக்குமிடம் நாங்கள் போக மாட்டோம். மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருப்போம்" என்றான் துரியோதனன்.

"நீங்கள் எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக இருந்தாலும் அபாயம் உண்டாகும். வனவாசத்திலும் வருத்தம் அடைந்திருக்கும் பாண்டவர்கள் இருக்கும் இடத்துக்கு நீங்கள் போவது சரியல்ல. உங்கள் பரிவாரத்தில் யாராவது ஒரு போர்வீரன் பாண்டவர்கள் இருக்கும் இடம் சென்று அறிவித்தால் மரிவாதக் குறைவாக நடந்து கொள்ளான். அதனின்றி பெரும் கலகம் நேரிடும். வேறு யாராவது உங்களுக்காகப் போய்ப் பக்கங்கள் எண்ணிக் காரியத்தை முடித்து விட்டு வருவான்" என்றான் அரசன்.

சகுனி, "அரசனே! புதிஷ்டிரன் தருமத்தை அறிந்தவன். சனாயில் பிரதிக்ஷு செய்திருக்கிறான். பாண்டவர்கள் அனைவரும் அவனுடைய கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கி நித்பாகர்கள். நம்மிடம் குத்தி புத்திரர்கள் கோபத்தைக் காட்ட மாட்டார்கள். வேட்டையிய் பரிவழுவன் துரியோதனனைத் தடுக்க வேண்டாம். வழக்கம் போல் பக்கங்கள் பரிசீலனை செய்து வரட்டும். நானும் போய்க் கூடப் பார்த்துக் கொள்கிறேன். வனத்தில் பாண்டவர்கள் இருக்கும் இடத்துக்கு நாங்கள் யாகும் போக மாட்டோம்" என்று வாக்குறுதி செய்து அனுமதி கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டான்.

"சரி, இஷ்டப்படி செய்யுங்கள்" என்றான் அரசன்.

துயேஷம் கொண்ட உணர்ந்துக்குத் திருப்பி என்பது இடையாது. எரியும் தீமைய் போல் விரகு போடப் போட இன்னும்பெரிதாக எரித்து, "போதாது, போதாது" என்று இரை கேட்டுக் கொண்டே இருக்கும். (தொடரும்)

ஒரே அமைதி. இரண்டு குட்டைப் பிளமரக் கறுக்கிடைசில் புருத்து நடத்தேன். கடற் கையையோரம் சில விதாடிகளுக்குள் கற்று விட்டேன். அங்கு கூப்பிடில்லை. அடக்கமான அலைகள் மணற் பரப்பினால் தழுவிவும் பிரித் தும் வேயுகை சென்று விளையாடின. அலை முன்போறும்போது தந்தித் தந்தித் கால் நனை யாமல் இப்பால் வினரத்தது நீண்ட மூக்கை உடைய ஒரு பறவை, அலை பின்போறும் போது அதைத் துரத்தவதுபோல் ஓடியது. மணலில் அலைக்கரம் கொண்டு வந்து படைத்த சிறு உயிரினங்களை இயந்திர கதியில் 'டக்கட்' சென்று தன்னை நீட்டி நீட்டிக் கொத்திக் கொண்டு சென்றது அப்பறவை, மறுபடி யும் முன்போறும் அலைபடக் கண்டு பறப்பற் புடன் பின்புலங்கிபது. எய்கு மரங்களி ழூரே காற்றுப் புருத்து "உய்ய" "உய்ய" என்ற ஒசை எழுப்பியது. இவ்வொக விபரத்தை விசித்திருந்த என் மூத்தில் கடற் காற்று திவ்வென்று பனி போல் படர்ந்து குறுகுறுப்பு ஏற்படுத்திபது.

இது மூதல் தாங் மாலை, மறுதாங் காலை தாங் கொக்கோ பீச்சக்கு மிக அருகில் உள்ள பெய் சென்னை ராக்கேட் தைத்துக்குக் காரிக் சென்று கொண்டிருத்

அமெரிக்காவின் தென்மேற்குப் பகுதியில் பெனாசிடா மாநகரம் ஒரு தீபகற்பமாக அமைந்துள்ளது. "உய்யப் பிரகாச மாநகரம்" என்று இதற்கு இன்னொரு பெயர். காரணம் உண் ணைப் புகைகளில் கூட பெனாசிடா எனக் குறிப்பிடாமல் "உன் எய்யக் கிட்ட" என்றே எழுதுவார்கள!

சூரிய ஒளியில் குளிப்பாட்டப்பட்டுத் தைதக்கும் இந்த மா கா ண த தி ல் கொக்கோ பீச் ஒரு சிறு தரைம். ஒருதாங் மாலை இந்தமேற்குப் போய்ச் செந் தேன். நேறாட்டல் அமைவில் பெட்டி கையப் போட்டுவிட்டு வெளியே இறங்கித் தாலார நடத்தேன்.

தரைமேறாட்டி இருந்த நேடுநோலை யில் காரிகள் "விர்" "விர்" என்று விழுதுக்கொள்ளுக்கிவிரந்துகொண்டிருந் தன. அதுவ் அதிலிருந்து பிரித்து ரத் திருப்புகள் உண் பகுதியில் நடத்தாங்

தேன். காலை ஒட்டிக் சென்ற தலைப் பெய் சென்னை அமைத்த பிரகும் கற்றிச் கற்றி வந்துகொண்டிருந்தார், காலை நிறுத்தாமல். "என்ன நேடுகிறீர்கள்?"

"தெய்வமீனோ? காலை நிறுத்த ஒரிடத் தைத்தாங் நேடுகிறேன். தாங்கள் - அமெரிக்கா - ரொம்பக் கெட்டிக்காரர்கள்! எந்திர

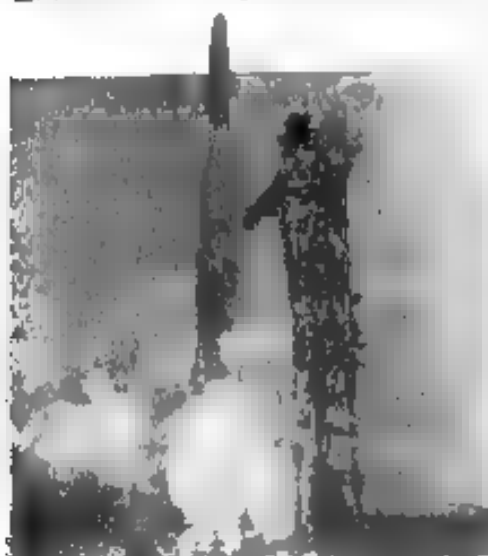
கண்டததை எப்படியாவது எட்டிப் பிடித்து விடுவோம்; ஆனால் காரி திறத்த இடமின்னத பிரச்சினையைத் தீர்க்கத்தான் எங்களால் முடியாது!"

தாது தடவை சுற்றிச் சுற்றி வந்து கண்டி வாக வாரோ ஒருவர் தமது காளை எடுத்துக் கொண்டு இளம்ப, அந்த இடத்தில், சென்ற வளை வாழ்த்தியபடியே இந்தக் காளை நிறத் திருநீர் தவம்பர்.

காளை விட்டு இறங்கி ராக்கெட் உரு வாக்கப்படும் கட்டிடத்தை அணுகுந்து பார்த்தேன். எழுத்து வரித்தது! "திரு வாராக்கில் சுதந்திர தேவியின் பெயர் உள்ளதே, அந்தவிடப் பஸ்டைலு உபரமானது இது! ரீசர் அடி உபரம்! உள்புறம் கன பரிமாணம் 125 மீட்டர் உயர்வு அடி!"

"அப்படியா?"

"என்ன அப்படியா என்று இவ்வாக்க சொல்லிவிட்டார்கள்! மாடி மேல் மாடியாக இராமன் ராக்கெட்டை உருவாக்கவேண்டும்தான் உபரமான ஒரே அறையாக இந்தக்

கட்டிடம் அமைத்திருப்பதாக இதுவரையில் பகுதியை மேல்க்களை உருவாக்கியும்! மின்னல் பளிச்சிடும்! மனது கொட்டும!"

"எல்லாம் கட்டிடத்துக்குள்ளேயா?"

"ஆமாம்! அவ்விதம் நேராமலிருக்கிற பொறு இயல் திபுனர்கள் உள்ளிருக்கும் காற்றை வெளியேற்றுகிற பிசும்மாண்ட மாண 'எக்ஸ்ட்ராக்ட்' விசிறினை இறங்கத் திறவிச் சுழல விட்டிருக்கிறார்கள்! இப்படி உள்வா சதா காற்றோட்டம் இருந்த கொண்டு இருப்பதால்தான் இங்கு பனி யாத்ருவோர் மழையில் திவ்வதில்லை!"

தவம்பர் கட்டிடத்தைச் சுற்றிக் காட்டிய படியே மேலே மேலே விபத்தாக விடியக்கூடிக் கூறிக் கொண்டு போனார்.

அப்போது அங்கே தயாராகக் கொண் டிருந்த ராக்கெட்டின் உபரம் 384 அடி! அந்த ராக்கெட்டின் கனத்தைத் தாக்க வெண் டும் சம்பந்தமாக அந்தக் கட்டிடத்தின் தகரவை எட்டடி கனத்துக்குக் காக்கிரீப் புக் போட்டிருந்தார்கள். ராக்கெட் கிளம்பி உயரே செல்லும் வரை அதன் அருகே உபர மாண தூண் போன்ற ஓர் அமைப்பு இருக்கும். ராக்கெட் எந்த மேடைகளிலிருந்து கிளம்பி உயரே செல்வதோ அந்தக் 'வாஞ்சரி' என்று பெயர். இந்த வாஞ்சரையும் இந்தக் கட்டிடத்துக்குள்ளேயே உருவாக்குகிறார்கள். வாஞ்சரும் ராக்கெட்டுமாகச் சேர்ந்தது 12 மீட்டர் படிமட்ட எடை!

இத்தனை எடைகளையும் - வாஞ்சரையும் ராக்கெட்டையும் - அவற்றை உருவாக்கி முடித்த பிறகு அப்படியே தூக்கி, கட்டிடத்தை விட்டு வெளியே கொண்டு போய், உயர்வரை ஓரமாக ஆறு தூண்வளின் மேல் பொருத்தி அமருகிற மாநிரி வைக்க வேண் டும். அப்படி வைக்கும் போது குறித்த இடத்திலிருந்து கால் அங்குலத்துக்கு மேல் இப்பால் அப்பால் பிசைக் கூடாது. ராக்கெட் எத்துனை பெரிது என்பதை மனத்தினி கொண்டு பார்ப்பதற்குப் போது கால் அங்குலம் பிசைமான அதனை வைப்பது எவ்வளவு கடினமான காரியம் என்பது புலனாகும். அது மட்டுமா? கட்டிடத்தை விட்டு வெளியே கொண்டு வரும்போது ராக்கெட் ஆடாமல்

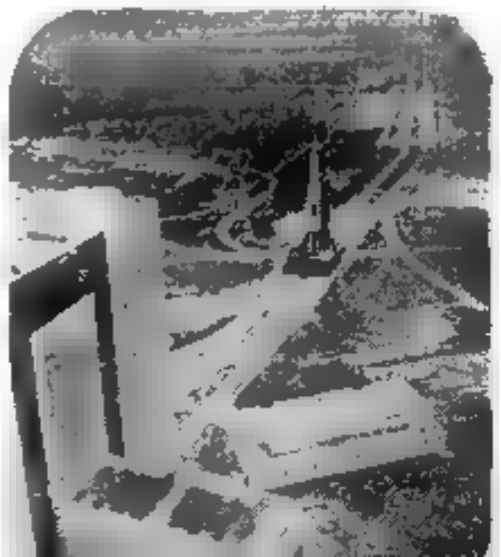
இது பக்கம் மேல் செல்லுமிடில் ராக்கெட் உருவாகும் கட்டிடத்தின் உள்வா ஒரு நேரத்தாக.

ராக்கெட்டின் ஒரு பகுதியைச் சிவ்வா னடி பொருத்த உள்வா தூக்குகிறார்கள்.

கட்டிடத்தை விட்டு ராக்கெட்டின் கனத் தூண் கிளம்பிவிட்டன.

இத்தனை பக்கம்: விவ்வேளி நேரம் அளவாக விவ்வேளி நேரம் ராக்கெட்.

825 அடி உயரக் கட்டிடத்திலிருந்து விவ்வேளி அளவாக மேல் பாதையி ராக்கெட்டை சுமந்து செல்லுது டிராஸ்க் போட்டி. இவ்வளவுக்கு இது 3-5 மீட்டர் விட்டி செல்லுது மணி நேரமாகும்!

க்ருஷன்

எந்த வயதிலும் உங்களை 'இளமையோடு'
இருக்கச் செய்கிறது

தினமும் க்ருஷன் சாப்பிட்டு என்றும் இளமையோடு விளங்குங்கள். க்ருஷனில் சரிசெய்துள்ள சேர்க்கைகள் மூக்கியமான ஆறு தாது உப்புக்கள் மலச்சிக்கல், மூட்டுவலி, நாஸ் மற்றும் மூத்திரப்பைக் கோளாறுகள், கீல் வலதம், பிடிப்பு வலி முதலியவை விரைவில் தடுக்கின்றன.

க்ருஷன் உங்களை இளமையோடு வைத்திருப்பதன் விதம் இதுதான்: மூத்திரப் சுபகிருமிகளையெதிர்த்து - நாஸ் நன்கு இயங்கச் செய்கிறது - இரத்தத்தை சுத்தப்படுத்த உதவுகிறது - மலச்சிக்கல் அகவு உதவுகிறது - தீரண சக்தியைப் பெருக்குகிறது - பசி பெருக்க வைக்கிறது - மூட்டுவலிகள் அகற்றுகிறது.

எளிய முறையில் என்றும் இளமையோடு விளங்க தினந்தோறும் ஒரு ஸ்பூன் க்ருஷன் சாப்பிடுங்கள்.

ராம்தீர்த் பிரஹ்மி ஆயில்

(ஸ்பெஷல் ரெ. 1)

(மீதிஸ்டர்டு)

கந்தரம் கந்திரவதையும், பொருளையும் நடுத்தது கேசத்திற்கு க்ருஷித்தையும், பண்பாப்பையும் அளிக்கும் ஓர் ஒப்பற்ற கந்தரம் தைலம். பல உயர்ந்த மூலிகைகளின் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது. மூலிகைகள் குளிர்ச்சியளித்து, ரூபக சக்தியை அதிகரித்து, கண் எரிச்சலையும், அழிக்கடி ஏற்படும் தலைவலியையும் போக்கி நிம்மதி யான நித்திரையை அளிக்கிறது.

யோகாசனப் படம்

எங்கள் யோகாசனப் படத்தில் காட்டியுள்ளவாறு ஆசனங்களை முறைப்படி செய்து வந்தால் நீங்கள் உடல் வலிவு பெற்று ஆரோக்கியமாக வாழ்வீர்கள்.

விலை ரூ. 5. (தபால் செலவு உட்பட)

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR - BOMBAY-14

மதராஸ் டிப்போ : 25, ஸ்ரீனிவாச நாயக்கன் தெரு, மதராஸ் - 3
போன் : 34258

எமது சென்னை ஆபீசில் யோகாசன வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன

கஜாப் பெண்கள்

மலைநாட்டின் தலைநகரான கண்டிக்குப் போகும் வழியிலே 'பலியால' என்ற இடம் பலியைப் போக்கும் இடமாகவும் விளங்குகிறது. அங்கிலையுந் கவரும் தனி மகத்துவம் பெற்ற இடம் இது.

சாலையின் இரு புறங்களிலும் அழகிய இளம் பெண்கள் அணியணியாகச் சிறு கடைகள் அமைத்துக்கொண்டு இலங்கையின் புகழ்பெற்ற செவ்விளந்தும் கஜா (முந்திரிப் பருப்பு)வும் வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்கிறார்கள்.

அழகு மிகுந்த இம்மங்கையர்கள் சிலிக் கொடுக்கும் இளந்திரை வாங்கிக் குடிக்க எப் பொழுதும் இங்கு கூட்டம் நிறைந்திருக்கும். இலங்கை வரும் வெளிநாட்டுப் பிரமுகர்களின் கவனத்தை இந்தப் பெண்கள் கவர்ந்திருக்கிறார்கள். - கே. வி. எம். போரட்

ரெட்டியார் வருகிறார்!

குரோம்பேட்டை வட்டாரத்தில் ரெட்டியார்
வருகிறார் என்றால் அங்குதையத் தபால்
வந்துவிட்டது என்று அர்த்தம்!

குரோம்பேட்டை தபால் தத்தி அலுவலகக் கட்ட
டத்தின் பின்புற ஸ்டம்புக்கு அருகில் காலை ஒன்பதரை
மணி அளவுக்குக் கமார் இருபது உள்நாள்வாசிகள் மூகத்
ததக் கடுமையாக னளத்தாக் கொண்டு மெளனமாக நின்று
கொண் டிருக்கின்றனர். ஸ்டம்புக்கு உட்புறம் அந்த
விசாலமான அலுவலகம் ஒரு பெஞ்சின் மட்கார்த்து
அன்றைய நிலம் வந்துள்ள கடிதங்களை அடுக்கிக் கொண்
டிருக்கிறார் தபால்காரர் திரு சாமாநுஜம் ரெட்டி. மலை
வாகக் குடித்திருக்கும் அந்தக் கடிதங்களை ஒப்பொன்றாக
அடுக்கிக் கொண்டிருக்கும் பொறுதில் அவர் முகத்தில்
ஒரு வெறுப்போ கிறுக்குப்போ தென்படுவதில்லை. தபால்
ஆபீஸுக்கு வந்து பெற்றுக் கொள்ளக் காத்திருக்கும்
இருபது நபர்களுக்குக் கூடிய சீக்கிரம் தபால்களைப்
பட்டுவாடா செய்துவிட வேண்டும் என்ற கடமை
உணர்ச்சியுடன் அவர் பணி புரிகிறார்.

"என்ன சார், பஸ்வரது... அவங்களுக்கு வீட்டுமே
பஸ்வரண்டு மணி கமாருக்குத்தான் கடிதம் இடைக்கும்.
அதனுடைய அவசுலாக ஆபீஸ் போவதற்கு மூம்பே கடிதம்
களை வாங்கிக் கொண்டால் அப்போது பதில் எழுதிடலாம்
பாரும்...!" என்றிருர் இருபது வருட காலமாகத் தபால்
காரர் பதவி வகித்துவரும் 'ரெட்டியார்'. அந்த வட்டா
ரத்தி மக்கள் அவரை அன்புடன் இப்படி அழைக்கிறார்கள்.

"கடிதங்களை விதியோசம் செய்ய அவ்வளவு நேரமா
ஆகும்?"

"ஆமாம்... இங்கெல்லாம்
பிப்பத்திகள் மிகவும் குறைவு.
இவார்களுதான் தபால்களைப்
பிரிக்கவேண்டும். தனிர. தபால்
காரர்களும் இரு பகுதிக்கு
இரண்டு மூன்று பேர்கள் என்று
இடையாது. ஒரே ஆவதான்
கமார் அந்நாறு விடுகளுக்
கும்பா பார்த்துக்கொள்வீம்."

"பட்டினத்தில் இத்தமாதிரி
இடையாதே?"

"இடையாதுதான்... இங்கே
வும் பொது ஜனங்கள் எழுதிப்
பொட்டாங்களுக்கு முழுநாளைக்கு
மூன்று 'டெலிவரி' இடைக்கிற
மாதிரி ஏற்பாடு பஸ் ஸ்டா
வங்கள். ஆறு மாகுமே எழுதிப்
பொட மூன்று மாதிரி
கொடுக்கோ...!" என்று வருத்
தத்துடன் கூறுபார் பிறகு
தொடருகிறார் :

"தாற்பத்தியெட்டாம் வரு
டம் நான் இந்த வேலைக்கு வத்
தேன். ஆரம்ப காலத்திலே
அடிக்கடி எங்கள் மாத்திக்
கிட்டே இருந்தாங்க. பழைய
காடு, சத்தியவேடு, சோழ
வரம், ரெட்டில்லம், பாதுகர்...
இப்படிப் பல ஊர்களிலே
வேலை பார்த்தேன். இப்பத்
தொன்றில் எங்கள் நிரந்தர
மாக்கிறார்கள். இப்பத்தி ஒன்ப
தில் இந்த ஊருக்கு வந்தேன்.
இனிமேல் மாத்தம் உத்தியோக
உயர்விலேதான்..."

"உங்களுக்கு அதுவவக
நேரம் எப்போது?"

"காலை ஏழரை மணியி
கிருத்து மாலை நாலரை மணி
வரை. இடைவேளி நேரம்
என்று தனியாகக் இடையாது.
முதல் டெலிவரிக்கும் இரண்
டாவது டெலிவரிக்குமிடையே
இடைக்கும் சிறிது நேரத்தில்
விட்டிவிடுத்து வரும் சாப்
பாட்டை உள்பெண்.

"கமார் அந்நாறு வீடுகள்
என் பொறுப்பில் உள்ளன.
எவ்வளவுடன காலகிரி கமார்
பத்து மைல் விஸ்தரணம்
கிருக்கும். சில நாட்களில்
கைகிளியும் சில நாட்களில்
தடந்துமாகச் சென்று கடிதங்
களை விதியோசம் செய்வது
வருக்கம்..."

நாகவாபுரத்தைச் சொத்த
கூராகவும், தெலுங்குத் தாய்
மொழியாகவும் கொண்டுள்ள
ரெட்டியார் தாம்பரத்தில்
சொத்தமாக ஒரு வீடு கட்டி
யிருந்ததாலும், பல்வகாரத்தில்
வாடகை விட்டியதால் குடி
யிருக்கிறார். காரணம், தாம்

பரத்தில் இருந்தாய் தகர வாடகை அரசு வசூல் விடக்கூறு என்பதை அறியும்.

"எங்களுக்கு வருஷத்துக்கு ஒரு துறை உடைக்கும், ஒரு துறை காலையிலும் இலவசமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. தவிர, இரண்டு வருஷங்களுக்கு ஒருமுறை ஒரு குடை யும் கொடுக்கிறார்கள். இது பெயரில், மகிழ்வு காலத்தில் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கு..." என்று கூறியவரிடம், "உங்களுக்கு மாத வருமானம் என்ன? அது உங்களுக்குப் போதுமானதாக உள்ளதா?" என்ற வழுக்கமான கேள்வியைக் கேட்டேன்.

"எனக்கு மொத்தம் இருநூற்றுப் பத்து ரூபாய் விடைக்கிறது. ஆறு குழந்தைகள்.... எப்படிப் போதும் இந்தக் காலத்தில்? என் கலரேய் மாசத்துக்கு எட்டு மிலா வரை தேவைப்படுகிறது. நான் பால் விவசாயம் செய்கிறீட்டு வரேன். அதுவழி ரொம்ப கஷ்டமில்லாம சமாளிக்கக்கூடுவதென்...!"

"மருத்துவ வசதி....?"

"உங்கு என்றுதான் பெயர். நான் இது வரையில் அந்த வம்புக்கே போனது விடையாது. காரணம், இலவச மருத்தியை வசதி பெறக் குறிப்பிட்ட ஒரு டாக்டரிடம்தான் போக வேண்டும். குறிப்பிட்ட ஒரு மருத்துக் கையில்தான் மருத்து வாகக் வேண்டும், இப்போ உதாரணமாக என் குடும்பத்திலே யாருக்காவது உடம்புக்கு வந்துடுத்துக்கு அவர்களை அழைக்கிவிட்டுப் பரவ்விடமயிசு உள்ள ஒரு டாக்டரிடம் போக வேண்டும். அவர் சொல்வது மருத்தியை வசதி கத தேனும்பெட்டை ரூபர் மாரிக்கெட்டுக்கு ஓட வேண்டும்.... எப்படி....?"

"ரவிலேயேய் பணியிப்பவர்களுக்குப் பிர வானம் செய்ய பால் விடைய்பது போல் தபாலாபிரவீல் பணி புரிபவர்களுக்கு இலவச மாக ஏதாவதும் விடைக்குமோ?"

"அதுதான் விடையாது. வேண்டுமானும் ஒரு மாதத்துக்கு இருபத்தைந்து ரூபாய்கு குரிய கார்டு, கவர் கார்டிக் கொள்ளலாம்."

"உங்களுக்குென்று தனி யூனியன் உண்டா?"

"உங்கு. ஒவ்வொரு பகுதியின் சீழ் வரும் தபாலாபிரவீல்களுக்கு ஒரு யூனியன் இருக்கும். என் பகுதி யூனியனுக்கு நான்தான் உதவித்

தலைவர். நான் எடுத்துக்கொண்ட பெரும் குறுதியொத்தான் இப்போ ஒவ்வொரு மாத லும் எங்கன் துறிகள் துறைப்படுத்த ஒரு ரூபாய் அவன்ஸ் விடைக்கிறது."

"இந்தத் தபால்காரர் தொழிலு நீங்க ஏன் தேர்த்தெடுத்தீங்க?"

"தான் தேர்த்தெடுத்தேன்?.... ஏதோ மணிகைக் கையிலும் தடியைக் கையிலும் வேலை செய்க்கிட்டிருந்த என்னை என் தம்புலுந்தான் இந்தத் துறையில் தள்ளி விட்டாரு.... ஏதோ சர்வீஸ் ஈர்ட்டுச்சே.... இன்னும் கொஞ்சம்தான் என்வெற்திலே, காலம் தள்ளிக்கிட்டு வரேனே தவிர இந்தத் தொழிலிக் எனக்கு விரும்பம்விடையாது..!"

"ஏன் அப்படி....?"

"இது என்ன் 'பெஜா'டு வேலைக்க.... சம்பளமும் ரொம்பக் குறைவு.... போது மக்களுக்குச் செலவு செய்கிறேன் என்ற ஒன்றைத் தவிர இதிலே வேறே என்னங்க இருக்கு? தான் வேலைப் பிட்டு லிவ்வை சம்பளத்திலே விடைக்கிற பணத்திலே டாக்ஸி ஓட்டினும்து நிபடம் போட்டிருக்கிறேன். எப்படி நடக்குதோ....?"

"போதுமக்கள் உங்கலிடம் எப்படிப் பறகு வருக்கள்?"

"என்னுப் போறத்த மட்டும் மிகவும் தங்க ழுறையில்தான் பறகுவிார்கள். ஒருசில வீடுகளில் இத்த மாநிலி வேய்விசு காலத் திலே அவங்களை எங்குக்கு ரூபுக்க மோரோ தண்ணீரோ கொடுப்பாங்க. நானும் ரொம்ப மகிவாதவாததான் நடத்துக்குலேன். நீங்க தம்ப மாட்டங்க.... இதுவரை போதுமக்க விடமிருத்தோ அவ்வது என் மெய்திகாரிக் விடமிருத்தோ என்வீது எத்தவிதப் புகாரும் வத்தது விடையாது. அத்த ஒரு விஷயத்திலே தான் ரொம்ப சத்தொலுப்பா.ரென்.....!"

தாம் செய்யும் வேலை வீது சிறிதளவு ஆகையோ, பற்றீடு ஸைத்துக் கொள்ளாவிட் டாலும், செவ்விற வேலைபைய வேண்டா வெறுப்புடன் செய்வாமல் போறுப்புமார்ச்சி வுடனும் பவயத்திபுடனும் செய்கின்றவரை ரேட்டியாசின் அறங்கக "சிகார்டு" தங்குச இருக்கும் என்பதிக் சத்தெகம் என்ன?

பேட்டி: ஐட்டிசு

ஒன்றிக் நானு!

ஆங்கிரேஸியாவிக் ஒருவர், ழூதி யடிக்க முடியாத எாதனை ஒன்றை நின்றுதியிருக்கிறார். ழூதி நானிக் விவாகரத்து செய்துவிட்டு மறுமண ழும் செய்து கொண்ட ஆவர் மானி யிக் இறத்து போய் விட்டார்!

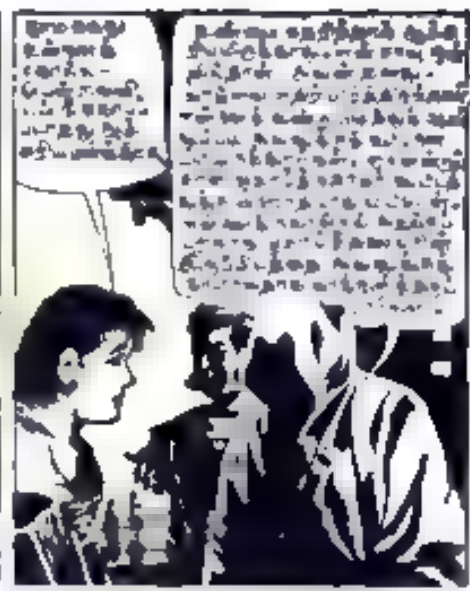
அமெரிக்க ழுளுதிபதி தேர்தலிக் நின்றுப்போவதாக அறிவித்ததிலிருத்து ராபர்ட் கொன்டடி நிரைய கைக் குட்டைக்கூத் தொலைத்திருக்கிறார். எப்படி? உட்டத்தில் உங்கவர்கன் ழூபகார்த்தமாகத் தங்கு ழுடன் ஸைத்துக் கொள்வதற்காக அவர் ழுய்வியிருத்தே எடுத்துக் கொண்டு விட்டாரகனாம்.

பிரதமர் இத்திரா காத்தியின் உதவி ழாவர்கக 13 பேர், ஆறுல் துணைப் பிரதமர் மொரார்ஜி தேவல்க்கோ 19 பேர்.

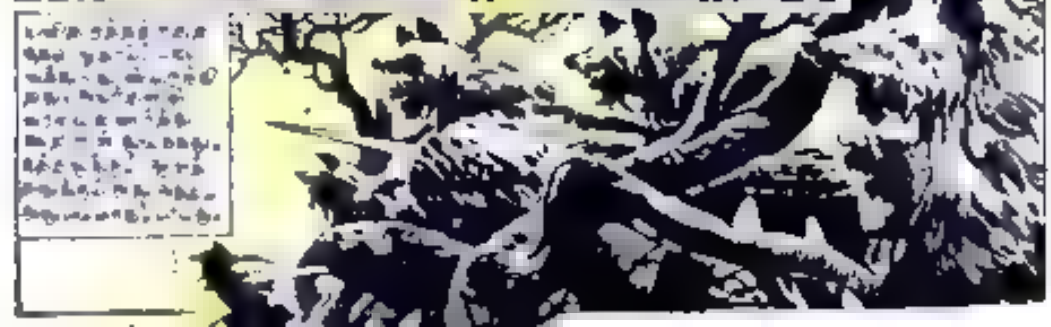
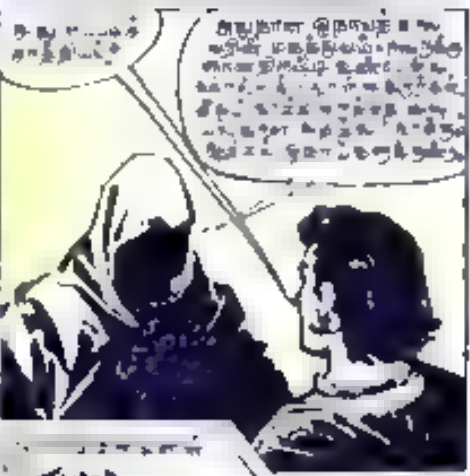

இத்திராகாத்தி லிட்டி நகருக்கு விஜயம் செய்த போது அங்குள்ள கடைகளுக்குக் கூட்டங்களுக்குக் கொடுக்க அவங்குள்ள நமது தாதாகம் 5000 இத்திய தேசிக் கோடிகள் வேண்டும் என்று நின்றுவைக் கேட் டிருத்தது. விமானத்தில் அவர் ழுலுக்குப் போய்ச் சேர்த்தது ழுன்று தேசிக் கோடிகள்!

ஆதாரம்: ழுட்டெக்ஸ்மன் தகவல்: "பாபு"

இதற்குக் கெட்டால்
எல்லாம் வாங்கிவிட்டால்... கிட்டிட்டு ருமலி...

தாய் பிள்ளை இரண்டையும்
 திரட்டிச் சென்றாள். திடீரென்று
 திடீராய் பிள்ளைகள் இரண்டு
 தாயின் வாழ்க்கை...

கொஞ்சம் காலமாக
 காலமாக இருக்கிறது
 காலமாக இருக்கிறது. காலமாக
 இருக்கிறது. பிள்ளைகளைப் பற்றி
 பற்றிச் சொல்லுங்கள். பிள்ளைகள்
 பற்றிச் சொல்லுங்கள். பிள்ளைகள்
 பற்றிச் சொல்லுங்கள். பிள்ளைகள்
 பற்றிச் சொல்லுங்கள். பிள்ளைகள்

சென்றால்... அந்த... அந்த...
அந்த... அந்த... அந்த...
அந்த... அந்த... அந்த...

அந்த... அந்த... அந்த...
அந்த... அந்த... அந்த...
அந்த... அந்த... அந்த...

அந்த... அந்த... அந்த...
அந்த... அந்த... அந்த...
அந்த... அந்த... அந்த...

வாடர்பரீஸ் காம்ப்வுண்ட்

சுலபு ரோகி

நிலாரணத்துடன், நோய்களை எதிர்க்கும்
சக்தியையும் தருகிறது!

இருமலும், நுரத்தோறும் உய்களைப் பலவீனப்படுத்தி, உய்கள்
உடலில் நோய்களை எதிர்க்கும் சக்தியைக் குறைக்கும்.
இதனால் இவ் நோய்களும் உய்களை எதிரும் பாதிக்கக்கூடும்.
பரிசுபத்தி ஓரளவு, இழந்த சக்தியை கிட்டவித்து, உடலுக்கு
நோய்த் தடுப்புச் சக்தியை அளிக்கக் கூடிய, அட்டவாசிக்
பொருளாக உருவியது வாடர்பரீஸ் காம்ப்வுண்ட்.
அதிமூலக் கரிபோஸ்பேட் மற்றும் கலையகம், இவ்விலிக்
நுரத்தோறத்திலிக் கலாரணம் அளிக்கின்றன.

சக்திக்கும் ஆரோக்கியத்திற்கும்
வாடர்பரீஸ் காம்ப்வுண்ட் அருந்துங்கள்!

வாடர்பரீஸ் காம்ப்வுண்ட் கி.சி.சி.

14. பொற்காலவு

“சீதா தந்தை தாண்டவனின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியவும் இல்லை; இந்தியாவுக்குத் திரும்பவும் இல்லை. வழக்கமாக நடைபெறுவது போல் விநியோக மத்தகைத் தரவையும் இல்லை. மாறாக சிச்சர்டு இந்த

மத்தகைத் தரவினார். அது ஏற்குமா என்பது வேறு விஷயம். இந்தியா, இந்தியர்கள், குறிப்பாகத் தமிழர்கள் என்றால் அவருக்கு மிக்க விருப்பம். வீட்டில் பொதுவாகப் பேசும் மொழி தமிழாகவே இருந்தது. சிச்சர்டின் முதிய தாய் ஒருத்தியிடம் மட்டும் பேசப் பழக ஆங்கிலம் பயன்பட்டது. தன் திருமணத்துக்கு அன்போடு இணைந்த தன் தாயின் பெயரையே என் தந்தை தமிழர்களின் வழக்கப்படி எனக்கிட்டு அழைத்தார். ஆனால் எனக்கு முகம் தெரியுமாய் இதுய புயவினத்தில் என் தாயார் இறந்து விட்டார். தாய்தாட்டுக்குச் சுமாளச் செல்வ முடியாத ஏக்கமும், தந்தையின் பராமுகமும் அவரை விழல்கி விட்டன. என் பாட்டி தான் என்னை வளர்த்தார். என் தந்தைக்கு என்னை ஒரு தமிழனுக்கே மனம் செய்த தரவினாரும் என்று விருப்பம் இருந்தது.

“ஒரு நாள் என் தோழி ஒருத்தி, மின்ட் ராகவனை எங்கள் வீட்டில் ‘பேயிங் செலண்ட்’ டாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா என்று வினவினாள். அப்பாலுப் பாட்டியும் ஒப்புக் கொண்டனர். மின்ட் ராகவனை மணமானவர் என்று நாங்கள் யாருமே எண்ணவில்லை. அதைக் கூற நேரும் வாய்ப்பு அவருக்கும் ஏற்படவில்லை. என் தந்தைக்கு இவரது நடைவழி சொல்கள் எல்லாம் மிகவும் பிடித்துப் போய்விட்டன. அனாலும் என் தந்தை இதைக் என்னம் கொண்டிருப்பது கொஞ்சமும் எனக்குத் தெரியாது. நான் அவரோடு நட்புக் கொண்டு தான் பழகினேன்.

“ஒரு நாள் அப்பாவுக்குத் தாங்கள் முடியாத நெஞ்சு வலி வந்துவிட்டது. பாட்டியோ வீட்டை விட்டு ஓடிக்கூட எடுத்து வைக்க முடியாத முதுமையில் உள்ளவள். நான் தவித்தேன்; உருகினேன். அந்த வேளை ராகவன் வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தார். நிலையை

இனிக்கும் நீனைவுகள் கோமகள்

உணர்ந்த அவர் ஓடி ஒரு டாக்டரோடு வந்தார். டாக்டர் உதட்டைப் பிதுக்கினார். தான் உறினேன். அப்போதுதான் என் தந்தை என் கையைப் பத்திராக என்னை கரத்தோடு இணைத்து விடத் துடித்தார். ராகவனோ அந்த மரணத் துடிப்பின் ஆசைக்கு அடிமைப்பட முடியாமல் தவித்தார். அந்த இக்கட்டான நிலையில் தாம் மணமானவர் என்றும் அவரால் சொல்ல முடியவில்லை. சொன்னாலும் பகல் ஏற்படப் போவதில்லை. என் தந்தையின் மரணத்துக்குப் பின் தமக்கு மணமாகி விட்டதென்று அவர் கூறியபோது நான் துடித்த துடிப்பை நீங்கள் இப்போது உணர் முடியாது. ஏமாற்றப்பட்டோம் என்று அல்ல. ஒரு பெண்ணின் லாந்துக்கு இடைமூலக ஆகிவிட்டோமே என்று! எங்கள் பதிவுத் திருமணம் நடந்த பின் நாங்கள் இருவரும் பாட்டியிடம் ஆசிரவாதம் பெற்றுக் கொண்டு இந்தியா புறப்பட்டு வந்தோம்....”

அப்புறம் நடந்த தெல்லாம்தான் துளிகெடுத்த தெரிந்ததாயிற்றே. இப்போது எல்லையின் கோணத்தில் தன்னை மறைத்துக் கொண்டு பார்த்தால், எல்லாம் நீதியாக, செய்யப்பட வேண்டியவையாகத் தெரிகிறது. ஆனால் எதிர்க் கோணம் வேறு திசை. எனவே வேறு பொருள் தெரிகிறது.

“இப்போது எண்ணிப் பாருங்கள். இதற்கெல்லாம் அன்பில்லை என்று பொருள்?”

“நீங்கள் இத்தனை கதையைப் கூறிய பின் நானும் ஒன்றைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன் எல்லா! நீங்கள் விருவரும் வீட்டுக்குள் வந்தீர்கள். உங்களைக் கண்டதும் எனக்கு ஒரே ஆத்திரம் வந்துவிட்டது. அது தவறானதில்லை என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும்.

தாம் கூறவேண்டிய சமாதானத்தை அவர் பலர் எதிரிலும் கூறி நியாயம் கேட்பதை விட என் ஒருத்தியிடம் தனிமையில் கேட்டிருந்தால் கலையமாகத் தீர்ந்திருக்கும். அதற்கு விரும்பவில்லை அவர்..... இன்றளவும் அவர் போற்றிக் காக்கும் ரகசியமாகவும் இது இருக்கலாம். அய்யவது உங்களிடம் கூறியும் இருக்கலாம். இதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன் என்பதை அவர் உணர மாட்டார். தன் வீரவு தூக்கம் வராமல் நான் தனித்து என் அறையில் புரண்டு கொண்டிருந்தேன்.... அப்போது மெல்லிய காலடி ஒசை கேட்டது. நான் திடுக்கிட்டுப் பார்த்தேன். சாளரத்தின் திவ்வொளி வருவது யாரென்பதை எனக்குப் புலப்படுத்திவிட்டது. இருளிலே இரு கரங்கள் துழாவி வந்தன. அவை வந்ததை நான் உணர்வேன். அவை தயங்கின, அதன் அய்யிய் மாற்றுக்

குறைவு இருத்தது. தயங்கிய அந்தக் கைகள் எனக்குரியவைவாக இருந்தால் தயங்குமா? அப்போதே மன முடிக்க பழுமுடிச்சாக இருக்கிவிட்டது. அன்புச் செறிவின் குறைவில் ஏங்கிய மனத்தின் தீர்மானம் அது. நான் என்னென்னவோ நினைத்தேன். ஒருகால் அந்தக் கணமே அவர் துரோகத்தை நான் மன்னித்திருக்கவும் கூடும். அப்போது வந்த கைடு தெரியாமல் அவர் விவசிய பீட இவ்வூலில் எனக்கு எதுவும் மீதி யிருக்கவில்லை. அதுவே என் விரக்தியாக உருவேடுத்து விட்டது...."

"அன்பு இல்லாததால்தான் அந்தக் கரங்கள் தயங்கின என்று ஏன் முடிவு கட்டினீர்கள். துணி? நீங்கள் இரவு கும் முன்பின் பழுவியவர்கள் இல்லை. அந்தாடு திருமணமான பின்பும்

வினாயா—

பிரிவு. அப்படி இருக்கும்போது, தாம் செய்த தவறுக்கு நீங்கள் மன்னிக்க வில்லை என்ற அச்சம் வேறு. அந்நிலையில் அந்தக் கரங்கள் தயங்கியதற்கு வேறு காரணம் இருக்கக் கூடாதா? உங்கள் மனத்தில் அவரைப் பற்றிய ஒரு தவறான கருத்தே பதிந்திருக்கிறது. இதைத் தவிர, அதற்கு வேறு வித அர்த்தம் இருக்க முடியாது."

"கார்"ரென்று துள்ளிக்கு. முன்பின் பழகியதில்லை. திருமணமான பின்பும் 'பிரிவு'-இதை ஒரு காரணமாக எண்ணிப் பார்க்காத இளமையின் வீம்பும் கர்வமும் இப்போது அவளை ஒடுக்கி விட்டன. "உன்மைதான் விண்ணி!

நீங்கள் கூறுவது அத்தனையும் உண்மை. நான் இதை உணரும்போது எத்தனை காலம் கடந்து விட்டது!" என்று மண்பூர்வமான உணர்ச்சிப் பெருக்கில் கூறினாள் அவள்.

"இதை நீங்கள் உணர்ந்த நேரமே, தான் இத்தக் குழந்தைச் சட்டையை உங்களுக்குப் பரிசளிக்கும் நல்ல நேரமாக இருக்கட்டும்" என்று விண்ணி சிலப்பு வெவ்வேட சட்டையை எடுத்து அழகாக மடித்துத் துளியின் இரு கரங்களிலும் வைத்து முடினாள்.

தெருப்பக்கம் ராகவன் கோரட்டி விடுத்து திரும்பி வந்து விட்டதற்கு அடைபாளமாகக் காரின் குழலொலி கேட்டது.

வார்டுக்குச் சீலியா வருவதற்குள் னாகவே வசத்தன் வந்து விட்டிருந்தான்.

அவனைப் பார்க்கும் போது அவளை வெட்கம் வலியது. முதல் நாள் போனில் பேசிய சாராம்

சங்கன் எல்லாம் நெஞ்சில் தேங்கி, கோரைக் கிழங்குகள் மழையில் மூளை விடுவதுபோல மூளைத்தன். அவனது சிரிப்பின் அனுபவ ரசனை அமுதமாக இனித்தது. அந்தச் சிரிப்பில் அவன் முகத்தை நாண வைக்கும் உட்குறிப்புக்கள் தெரிந்தன. ஆனால் மனம் கம்பீரம் கண்களில் கனிவாகத் தெளிப்பதைக் கண்டு அவன் தானி திண்ணுள்.

"இது என்ன புதிய மாற்றம்?" - சீனரும் குரலில் விண்ணின் வசந்தன். சீலியா சட்டை நிமிர்ந்தான். ஆசைகளின் மனோகர மோதல்கள் போன்ற கண்களின் சத்திப்பு! வெறும் பார்வையாலே அது தன்னுள் எதைபோ போதித்துக்

கற்பனைகளைப் புதிதாக விகம் பார்வை! வேறும் சிரிப்பா அது? தன்னுள் காத்த வற்றை வாகவாக எறிந்து காட்டும் சிரிப்பு! ஐக்கியமாகி உறைந்துவிட எண்ணுவதுபோல் பற்றிப் படர விழை யும் துடிப்பு! விவரிக்க இயலாத உள்ளக் கொள்கை!

வசத்தனின் கண்கள் அவளை ஏற இறங்கப் பார்த்தன. நிரும்பும் கோணத் தில் சதைப் பிடிப்பான தோள்களை அழுத்தும் இறுக்கமான பிடிப்பில் பெரு ரல் பட்டின் மாம்பழ பார்டர் ஐரிசை மூழு உருவாக விரிந்து தெரிந்தது. மூதுகுப் பக்கம் கழுத்து செட்டிய லிருமினுத்த மெல்லிய சந்திரி; பட்டியின் பூ வேலையும், உன்ன நிழ லாகத் தெரிந்த உட் கச்சையும், இடைக்கு மேல் பளபளப்பான பார்டர் ரூபத்தில் உயரே ஏறும் செலித் தலைப்பும்; கொழுநிய மணிக்கட்டில் அழுந்திய கைக்கடிவாரமும்! - வசத்தன் வயத்த கண் வாய்க்கவில்லை.

அவன் குன்றிவிட்டான். மூலம் ரொஜாவாகப் புத்து விட்டது.

"இந்தத் துணிவை நானாலா எடுத்த டுக் கொள்கிறேன்? இல்லை...! நித்யவாசு கண்ட புரிமையும்..." என்று வசத் தன் சொல்வதாகப் படவே, அந்த இனிமையில் சொக்திய அவள் சத்தி யிழந்த மனத்தோடு நின்றுள். ஆச்சரிய மான அழகு பொலிந்து, மயக்கும் வாகிரியாகத் திகழ்ந்தாள்.

திராஸ்டுக்கு வந்த பிணியும் கூட அந்தக் கையாண எண்ணங்கள் அவ னையே குழித்து நின்றன. எட்டிலில் ரூப்பறப் படுத்தவாறே, மனத்துக் கினிய கற்பனைகளில் வயித்துக் கிடத் தான் அவன். மனத்துள் 'நெற்றுப் போல் வசத்தன் இன்றும் 'போன்' பண்ண மாட்டாரா' என்ற னற்பாணைப் பேராசையாக அடையிட்டது. நேரம் நீண்டது. ஏமாற்றம் நெஞ்சைக் கவ்வ, சீமே இறங்கி போன் இடக்கும் இடம் தெருங்கினான். அங்கு வீலா, உற்சாக மாக மெல்லிய குரலில் பேசிக் கொண் டிருந்தான். 'ஓ! எதிர் முனையில் சங் கரது? அதுதான் 'அவர்' போன் பண்ண முடியவில்லை போலும்' என்று எண்ணியிட்டவாறே நிரும்பி விட்டான்.

பிரீஸ் மயங்கிக் கொண்டு வந்தது. சீவியா ரூப்பறப் படுத்துக் கிடத்த நிதியினின்றும் எழவில்லை.

'டொக், டொக்' - கதவு தட்டும் சத்தம் கேட்டது.

'யெஸ்...' என்று குரல் கொடுத்த தான் சீவியா.

"வசத்தன் எப்பவரவந்திருக்கிறார்!"

"யார், யார்?" என்று பரபரப்போடு எட்டினிருந்து குதித்த சீவியா, செருப்பைக்கூடப் போட்டுக் கொள்ள மறந்து கதவைத் திறத்தான். அத்தகுள் காவதுகாரன் போய்விட்டிருந்தான்.

அவளுக்கு உடம்பும் மனமும் ஒரே வடிவாகப் பரபரத்தன. என்ன செய்வ தென்றே தெரியாமல் தவித்து விட்டுப் புலி சலவைப் புடவை ஒன்றை எடுத்தப் பிரித்துக் கட்டிக் கொண்டான். மூகத்தில் பவுடரைக் கொட்டி ஒத்திக் கொண்டு படி இறங்கி ஓடினான். சுற்று முற்றும் தோக்கியபோது சிமென்ட் பெஞ்சி ஒன்றில் வசத்தன் உட்காரத் திருப்பது புரிந்தது.

அவனது திருக்கிட்ட மூல பாலம் அவனுக்கு வித்தை ஊட்டியது. அவன் எதிர்பார்க்கவில்லைவா? சீவியா அவ னுக்குப் போல் அதே பெஞ்சியில் தள்ளி அமர்ந்தான். சுற்றிலும் புது செடிகள் மறைவிலும், புல்வெளிப் பக்கமும்மாக அமர்ந்து கிடத்த ஜோடி களும் இவர்களைப் பார்த்துத் தவற வில்லை. எனவே, இருவரும் பிரேர் பார்வைக்கு இலக்காகும் கூச்சத்தில் தவித்தனர். சீவியா எதுவும் பேசவும் இல்லை, வரவேதாவும் இல்லை. அவன் கால் வீரங்கள் சீமே கொடுகள் கிழித் தன. அந்தக் கொடுகளுக்கு அரித்தம் உண்டா? தன் தெஞ்சின் அந்தரங் கத்தை வெல்லாம், நினைவின் ரகசியங் களை வெல்லாம் அவன் செட்டிக் கொலங்களைக்குகிறானோ?

"நான் இங்கு வந்ததன் மூலம் உன்னை இக்கட்டான நிலைக்கு இலக் காகக் கிடட்டேனா, சீவியா?"

"ஆ! நோ, நோ! அப்படிவெல்லாம் இல்லை, உங்களை நான் எதிர்பார்க்க வில்லை. மாலை நேரத்தில் நீங்கள் ணானடோரியம் செல்வதுதானே வழக் கம், அதனால்..." அவன் பார்வை தயங்கி அவன் மீது படர்ந்தது. இது நேரத்தில் பைக்கூட ஒரு வரம் புகு மெலே செல்லாமல் தானே தெங்கி நின்றது.

"நிளவும் வந்து அடியாதேடா என்று அம்மா கூறினான். அதனால் தான்..."

"அப்படியா? நீங்கள் உங்கள் அம் மானைப் பாரக்கும் நேரத்தை எனக் காக ஒதுக்கி வந்தது குறித்து மகிழ் கிறேன்." அவன் தெஞ்ச மலர் தெழிந்திருந்தது.

அவன் அவனைக் கூர்ந்தான். மதுர மான கண்களில் சொக்கிவிட்ட கண்களில் குங்கும ரெகை போல் ஓடிய நரம்புகள், மனமும் எண்ணமும் இணைந்த ஒருமயப்பாட்டில் பெற்ற நிலை

வசீகரத்தையும், பெருமிதத்தையும் கொடுக்கும் நறுமணம் உங்களுக்கு பாமாலிவ் லவண்டர் டால்க் உபயோகிப்பதால்

உங்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமான
சென்னை—உங்களுக்காகவே மீண்டும்
உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன!

ஒரு காலத்தில் உங்க அறகுக் கேத்திரங்களில்
இந்த இறக்குமதி செய்ப்பட்டவைகளும், உங்
களுக்கு மிகவும் பிடித்தமானவைபுமான
சென்னைகளில் இனி நீங்கள் தவிக்கவேண்ட
டாம்...இன்று பாமாலிவ் லவண்டர் டால்க்
மட்டுமே அளிக்கும் வசீகர உறுமணத்தினாலும்,
பெருமிதத்தினாலும் உங்கன் உடலைச் செஞ்சு
கப் பராமரிக்க முடியும். பாமாலிவ் லவண்
டர் உங்கள் உடம்பு முழுவதும் தாவித்
கொண்டு, குமத்தித்தரும் அதன் இனிம
வசீகர உறுமணத்தினால் களிப்படைபவர்கள்.

எப்பொழுதும் புத்துணர்ச்சியுடனும்
நறுமணம் சூழ்ந்த அறகுடனும் உங்க
பாமாலிவ் லவண்டர் டால்க்.

புதிய, நவீன
காப்பாடுகள் புண்!

எழுப்பான
புதிய புண்!

மத்திய பாமாலிவ் டால்க் உருக்கி —

மயக்கும் 17 சென்டிகளில் அற்புதமான கணம்

75.00 T.M.

பொறுங்கள்!

துணிகள்
சீக்கிரமே உடுக்க
தகுதியற்றதாய்
போவதைப்பற்றி
கவலைப்படுகிறீர்களா?

கவலையை விடுங்கள். ஓவின் டஸ்கர் துணிகளை வாங்குங்கள். இந்த சக துணிகள் உங்களுக்குப் பிடிக்கும் ... உறுதியானவை, நீடித்து உழைப்பவை. அதி வேர்த்தியாய் தயாரிக்கப்பட்டவை. விலையிலும் நயமானவை. இவை எல்லாம் மதுரை மில்லாரின் பெரிய அளவு உற்பத்தி செளகரியங்களால் சாத்தியமாகின்றன. ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்—ஓவின் டஸ்கர். நயமான விலையில் தரமுள்ள துணிகள்.

ஓவின்

ஓவின் டஸ்கர்

துணிமணிகள்

நயமான விலையில்
தரமுள்ளவை

மதுரை மில்ல் கம்பெனி லிமிடெட்,
மதுரை.

மாணஜிங் ஏஜன்டுகள்:
ஏ. கீ. எம். ஹார்வி லிமிடெட்

தமிழ்நாடு வணிக சபை

சென்னை-2000

கனவத் தெளிவைப் போர்த்தி ஒலிர்ந்தன. இதயதாகத்தையே ஆரமாக்கி னுற்போன்ற பார்வை அவன் வட்டமிட்டது. பார்வையிலே பேச்சை மறந்த உன்னங்கள் அப்படி எத்தனை நேரம் இருத்தனவோ, தெரியவில்லை. இருட்டி வேகு நேரமாகி விட்டது என்பதை மட்டும் ரூழிலே உணர்ந்தியது.

“உங்கள் அம்மாவை ஒரு நாள் தான் பார்க்க வர வேண்டும்.”

சட்டென்ற உத்தலில் சீவிவா கூறினாள்.

அவன் கண்கள் மகிழ்ச்சியில் தொலித்தன. “ஓ! நானாயே போகலாம். உன்னைப் பார்த்தால் அவன் மிகவும் மகிழ்ச்சி வடைவான்.”

அந்தச் கொற்கள் இலிய துளிகளாக மனத்துள் வீழ்ந்து இனிக்கும் பொழுதே நேரமாகி விட்டது என்று நினைவு தோன்றி ஒரு கைப்பையும் உண்டு பண்ணியது.

வசந்தன் எழுந்தான். அவனது சிறு தடைவை அவன் தொடர்ந்தான். பிறகு பெருமூச்சோடு திரும்பி வந்தான். அவனுக்கு இரவு உணவே வேண்டியிருக்கவில்லை. தளர்வின் அவரவியே பூவுவக சொர்க்கம் படுக்கையில் இனிக்கிறது. உறக்கத்துக்கிடையே, பூப்புவாய், உதிரும் நிழற்சொகன், பொங்கி நுரைக்கும் வேடிக்கைகள், சட்டென்று விழிப்பில்

நீதி விழிக்கும் விழிகள்! இளம்பழிசிலில் பதுக்கி வைத்! கனவுகளைச் சித்திரித்துப் பார்த்துவிடத் துடிக்கும் ஆர்வம்! அப்புறம் உறக்கமும் வேண்டியிருக்கவில்லை.

செவ்வம்மா வித்தையால் விரியும் கண்களோடு தூரத்தில் வரும் வசந்தனையும், சீவிவாவையும் நோக்கினாள். அவன் மனம் துணுக்குற்றது. “யார் இவன்?” தன்னருகே நெருங்கியதும், “வாருங்கள்!” என்று வரவேற்றுவிட்டு வசந்தனைப் பார்த்தான். “வணக்கம்” என்றவாறே சீவிவா கைகூப்பினாள்.

“உட்காரம்மா!” என்ற செவ்வம்மாவின் கவிவான ரூலில் அச்சமும் தடுக்கிச் கொண்டிருந்தது.

வசந்தன் உட்புலில் செவ்வம்மாவின் கால்மார்புடில் உட்கார்ந்து கொண்டான். “எப்போது உடப் படிப்பவன், சீவிவா என்று பெயர். உன்னைப் பார்க்க வேண்டும்” என்று விரும்பினாள் அம்மா!” என்றாள்.

“அப்படியா?” — அதற்கு மேல் செவ்வம்மாவால் தொடர முடியவில்லை.

“உங்களைப் பற்றி நிறையக் கூறி வீடுக்கினார். உங்களைப் பார்க்க வேண்டும்” என்ற ஆசையில்தான் புறப்பட்டு வந்தேன்” என்று சீவிவா பல்யமான ரூலில் கூறினாள்.

முனைப்பவறு ‘கட்டுடை’

இவை தேவை :

முனைப் (பச்சை) பயறு - 3 டெய்க் கியூன்; உருகிவிழ்த்து - 4; பச்சை மிளகாய் - 3; வெங்காயம் - 1; இஞ்சி - ஒரு தண்டம்; கொத்தமகனி, மிளகு - அரை கியூன்; அரிசி மாவு - 3 டெய்க் கியூன்; உப்பு (குடிக்கு ஏற்ப); தேய்-வறுக்க.

தயாரிப்பது இப்படி :

பச்சைப் பயறு எத்தனை நீர் உறிஞ்சியோ அந்த கனவுக்கு நீலில் பக்ரீரண்டு மணி நேரத்துக்கு வறுவைக்கவும். உருகலின் எயின் இதை மேலும் பக்ரீரண்டு மணி நேரம் கூற்றி வைக்கவும். இப்போது முனை உட்புலிருக்கும்.

வெங்காயம், இஞ்சி, மிளகாய், கொத்தமகனி ஆகியவற்றைப் பொடியாக நறுக்கிக் கொள்ளவும். சிறிது தேய்வில் இதைப் பொத்தித்தக்கு வறுக்கவும். இதன் பிறகு முனைப்புப் பயறைத் தேனிக் கும். உட்புல் மிளகும் துளி வதக்கவும்.

உருகிக்கெடுத்த வெகை வதத்து மிக்கவும். சிறிது உப்பு சேர்க்கவும்.

அரிசி மாவை நீர்க்கக் கரைத்துக் கொள்ளவும். மசித்த உருகிக் கியூன் கிண்ணங்கள் செய்து கொள்ளவும். தயாரிக்கப்பட்ட பச்சைப் பயறைச் சிறிது சிறிதாகக் கிண்ணங்களில் வறுத்துக் கிண்ணங்களை நூடவும். (கொழுக்கட்டை செய்வது போல்) நுடிய கிண்ணங்களைத் தட்டி கட்டிமாசு செய்து கொள்ளவும், கரைத்த அரிசி மாவில் மூக்கி எடுத்து தேய்வில் பொரிக்கவும்.

பச்சைப் பயறு கட்டுடைப் பிரமாதமாக இருந்தாக வேண்டும். தக்ரூச இடில் எங்கும் தாங்கப் பொறுப்பில். மத்திய அரசினரின் உணவு, விவசாய இலாகாவைக் கேளுங்கள்! பச்சைப் பயறு உடம்புக்கு தன்னை கம்பதாக்க அதைக் கொண்டு என்ன வேண்டாம் நினைப்பாடங்கள் தயாரிக்கலாம் என்று ஆக்கினைதில் ஒரு புத்தகம் வெளிவிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வசமானக் கிடைக்கிறது. முகவரி: Business Manager, Farm Information Unit, Directorate of Extension, Ministry of Food & Agriculture, New Delhi.

விளரவில் இந்த நூல் தமிழிலும் கிடைக்கும்.

"ஒவ்வொரு நேரம் உங்களுக்கு உண்டு. பின் இருந்தால் நான் கொடுக்கிறேன்!"

செல்லம்மாவின் மனத்தில் சரசர வென்று எஞ்சலம் சூழ்ந்து கொண்டது. 'வசந்தன் இப்படிப்பட்டவனா? இவளோடு இங்கு வரும்ளவர்க்கு என்ன வந்தது? எனக்கு எதையாவது உணர்ந்த முயற்சியுமா? இல்லை. சுபாஷமாகப் பழகுகிறா? அப்படியே இருந்தாலும் ஒரு பெண்ணிடம் இத்தனை கனவுமாகப் பழகலாமா?"

"என்ன அம்மா?" வசந்தனுக்கு அச்சியின் மொனம் என்னவோ போலிருந்தது.

"ஒன்றுமில்லை, வசந்த். காஷ்யப் வீடுதே எனக்கு உடம்பு ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறது..."

"என்ன... என்ன உடம்புக்கு...?" பதறினான் அவன்.

"நீ பதறுகிறேன். பி. ஏ. என். 'ஸ்டாக்' இல்லை என்று நேற்று மருந்தை திறத்தியிருந்தார்கள். அதனால் இருக்கலாம்..."

"நான் வாங்கி வரலா ஒரு டின்?"

"எதற்கு? இன்று கொடுத்து விட்டார்கள். நாளை உடம்பு தங்குமே விரும்பும்!"

வசந்தனின் பதற்றம் விலகியது.

"நான் வந்த நேரம் சரியில்லை, உங்கள் ஒய்ஸையே கெடுக்க வந்தாற்போல் வந்து விட்டேன்." வசந்தன் தோடு மல்லிப்புக் கொடும் குரலில் கூறினான் சீவியா.

"அதனால் என்னம்மா? நீ வந்திருக்கும்போது உங்களுக்கு கலகலப்பாகப் பேச முடியவில்லையே என்றுதான் இருக்கிறது!" என்றான் செல்லம்மாள்.

"என் அம்மாவுக்கு எப்போதும் மற்றவர்களைப் பற்றித்தான் கவலை" என்று பெருமிதமாகக் கூறிக்கொண்டான் வசந்தன்.

செல்லம்மாவுக்கு அவன் சொற்கள் சுத்ததன். எந்தபுறமே பேச முடியாத திணறலில் குரல் தழுதழுத்ததுவிடும் போலிருந்தது. தன்னிடமிருந்த ஆப்பின் ஒய்ஸை எடுத்துச் சீவியாவுக்குக் கொடுத்தான். சீவியா அதை மறுக்காமல் பெற்றுக் கொண்டாள்.

"நான் உங்களுக்காக ஒன்றுமே வாங்கி வரவில்லை அம்மா. பெரியவர்களைப் பார்க்க வரும்போது அவர்களிடம் இல்லாத ஒய்ஸைத்தான் கொண்டு போய்த் தரவேண்டுமாம். நான் உங்களிடம் இல்லாததும், என்னிடம் நிறைய உள்வதுமான அதியரமையைத்தான் எடுத்து வந்தேன், அசுடு! நான் வந்த அதிர்ஷ்டம், இன்று உங்களுக்கு உடல் நிலை சரியில்லை. மற்றொரு நாள் வந்து பார்க்கிறேன் அம்மா!" என்று கூறி எழுந்தான் சீவியா.

மூன் பின் தெரியாத ஒரு பெண், தன்மீது அன்பு கொண்டு பார்க்க வந்திருக்கும்போது, அவளை வெறுப்புடன் நோக்குவது குறித்துத் தனக்குத் தானே வருந்தியவாறு விடை கொடுத்தான் செல்லம்மா. அந்த நெகிழ்ச்சியில், வசந்தனுக்கும் விடை கொடுத்து அனுப்பி வைத்தான்.

தூரத்தில் வசந்தனும், சீவியாவும் செல்வது தெரிந்தது. சீதம்மா செல்லம்மாவின் அருகில் வந்து வசந்தனோடு உடல் வந்த பெண்ணைப் பற்றிச் சுவாரசியமாக விசாரித்தான். அந்த விசாரணையே அச்சியின் மனத்தில் திணுட்டியது. அப்படி செல்லம்மாவின் ஒன்று இருக்காது. அப்படியே இருந்தாலும் அவளை தெரிந்துகொள்ளும் சந்தர்ப்பம்தான் விரைவில் வரப் போகிறதே. அப்போது புரிந்துகொள்கிறான், அதை விட்டு, ஏதாவது கேட்கப்போய், கண்டிக்கப் போய், உண்மை என்ற ரூபத்தில் ஏதாவது வெளி வந்து விட்டால் என்ன செய்வது? எதை யாவது அவன் சொல்லி, அவன் நம்பிக்கையை செல்லம்மா தகர்த்துவிட்டுத் தனது நம்பிக்கைக்கு வித்துவிற்கக் கொள்ளு விட்டால்...? வேண்டாம். அதை அவனால் தாங்கவே முடியாது. ஒருகால் அந்தப் பெண்ணை - அவள் பெயரைப் பார்த்தால் கிறித்துவ மதம் போல் உன்வதே - மணக்க வேண்டும் என்று வசந்தன் விரும்பி அறுமதி கேட்பானேயாகில்... "ஊறுதல்! வசந்தன் ஒருகாலும் அப்படி நடக்க மாட்டான்!" இப்படி செல்லம்மா தன் மனத்தில் கேள்விக்குத் தானே பதில் சொல்லிக்கொண்டான் அவன். (தொடரும்)

**கால்கேட்டின் மூலம் நான் முழுவதும் வாய் துர்நாற்றத்தை
அகற்றி பற்கள் சொத்தையாவதையும் தடுங்கள்!**

உமையின் ஒரே நேரத்தில் கால்கேட் மிஸ்ட், துர்நாற்றத்தையும், சொத்தையையும் உண்டாக்கும் மெயின்ஸில் 65 சதவீதத்தை ஒழித்திருக்கிறது.

கால்கேட், 10ல் 7 சதவீதப்பங்களில் உடனடியாக வாய் துர்நாற்றத்தை அகற்றுகிறது என்பதையும், உணவு உட்கொண்டவுடன் கால்கேட்டினால் பற்களைத் துலக்கும் முறை வசம், இதுவரை பற்பகை வரலாற்றிலேயே கண்டிராத பெருமளவில் ஏராளமானவர்களுக்குச் சொத்தை தடுக்கப் படுகிறது என்பதையும் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் கிருபித் துள்ளன. இந்த சாதனை கால்கேட் ஒன்றுக்குத்தான் உண்டு! கால்கேட்டின் தீயத்திருக்கும் நூதன நறுமணத்திற்காக, மூத்தகைகள் அந்நேரமே பல் துலக்க விரும்புகிறார்கள்!

புகைத்தறிந்தும், வாயில் துறுமணம்கொண்டும், மென்மையான பற்களைப் பெறவும் ஹர்க்கமாக கால்கேட்டினால் பல் துலக்குங்கள்!

உலகிலேயே பெரும்பாலானவர்கள் மற்றெல்லாப் பற்பகைகளையும் விட, கால்கேட் மென்மையான வாய்க்கிருந்தார்கள்.

கால்கேட் பற்பகைகளிலிருந்தும் இவற்றின்மேல் அகத்தையும் கால்கேட் தேய்வுப் பூவும் அகலாமாம். 60 டப்ளர் பரவாததுக்குமே.

602.57.0.574

பொன்னிவனத்துப் பூங்குயில்

சிதாத்தமங்கலம் சுப்பு

அத்தியாயம் 28

பாசத்தால் வந்த மோசம்

சூன்சரின மூடிச் சிறிது நேரம் யோசனை செய்தபின், "கேட்ட வேண்டிய வற்றைக் கேட்கலாம்" என்று நிருவாய் மலர்ந்து அருளினார் பாலயோகி. "சாமி! இந்த நாட்டைப் பரமசிவன் ஆளப் போகிறார் என்று சொல் றுங்களே! அவர் எப்போது ஆட்சிக்கு வருவார்?" என்று பணிவுடன் கேட் டான் வேலைக்காரி.

பாலயோகி கடகடவென்று சிரித் தார். "அம்மணி! உனக்கு முத்தி கிடைக்குமா என்று கேள். நாம் துறவி. அரசியல் கேள்விகளுக்கு நாம் விடை சொல்வதில்லை" என்று சொல்லிவிட்டு, 'என் இவன் இந்தக் கேள்வியைக் கேட் கிறான்? யார் ஆண்டால் இவனுக்கு என்ன?' என்ற யோசனையில் மறு படியும் திபாணத்தில் ஆழ்த்தார் பால யோகி.

"சவாமி! நாங்கள் எல்லாம் வெத்த கைத் தின்று விதி வந்தால் சாதிந வங்க. எங்களுக்குப் பக்திக்கும் முத்திக் கும் வெகு தூரமுங்க. ஊரெல்லாம் 'பரமசிவன் அவதாரம் பண்ணிவிடுக் கிறாரு. இலிமேய் அவர்தான் ஆளப் போறாரு' என்று சொல்கிறார்களே!"

"இப்பொழுதும் அப்பரம்பொருள் தான் ஆண்டு கொண்டிருக்கிறது" என்று சொல்லிவிட்டு அவன் முகத்தை உற்று நோக்கினார் பாலயோகி. அதில் நல்ல விசுவாசமிருந்த கவி ஒன்று தரை யில் விழ்ந்து வெய்யிலில் வதங்கியது போல் நல்ல நினைவிலிருந்து விழ்ந்தவன் அவன் என்று கண்டார். அங்கே ரகசிய மாய்ச் சொல்லிய பணிப் பெண் இவன் தானே என்ற ஐயம் உண்டாயிற்று. அவன் மறுபடியும் கேட்டான். "அப்படி இருந்துக்கொண்டிருக்கிறாய் ஏன் தசால தாரம் எடுக்கிறாரு? கவி முத்திக்கு கடவுள்

வருவானுன்னு சொல்லுங்களே!" அவர் பிறத்துட்டாரா? அவருக் குப் பட்டம் கிடைக்குமா?"

"சிஷ்யா! அஞ்சன! மனமையப் பார்த்து வஞ்சனை வில்வாமல் சொல். அம்மணி, கேட்டுக் கொள்!" என்றார் பாலயோகி.

ஆனிலையில் மை தடவி அளதப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சிஷ்யன், "குருவே! கைவாசம் தெரிகிறது. பரமசிவன் உட் கார்த்திருக்கிறார். உங்கன் சாரிபாச முருகன் அவரிடம் கேட்கிறார்" என்றான்.

பணிப் பெண் நடுங்கினாள். பக்தியில் அயலுடைய உடல் விவர்த்தது. கைக் குள்ளை கைவாசமா என்று எண்ணினாள்.

"முருகன் கேட்ட கேள்விக்குச் சிவன் என்ன சொல்லுரு?" என்று அவர மாகக் கேட்டான் அவன்.

"குருவே! நாம் இப்போது அவதரிக்க வும் இல்லை. ஆளப்போவதும் இல்லை" என்கிறார் சிவபெருமான்."

"ஆ... அது எப்படிக்க! பின்னே துக்கோஜி ராஜாவே எக்காலமும் ஆளப் போகிறாரா?" என்று சிஷ்யனைப் பார்த்துச் சீறிக் கொண்டே கேட்டான் வேலைக்காரி.

பாலயோகியின் சந்தேகம் பலத்தது. "சிஷ்யா! இந்த நாட்டை யார் ஆளப் போகிறார்கள்? அதைச் சொல்!" என்று கூறியீட்டு, "உஸ் டப்! உஸ் டப்! ஸ்வாகா" என்று மந்திரத்தை ஜபித்தார் பாலயோகி.

"உஸ்! டப். உஸ்! டப்! நீலமாக ஏதோ தெரிகிறது" என்றான் சிஷ்யன்.

"சிவபெருமான் நீலகண்டன்! ஆலகால விலும் நீலம், கடல் நீலம், கடனம் நீலம். இவற்றில் அது என்ன?"

"ஒரு தங்கச் சாலில் நீலமாக ஏதோ கலர்த்து வைக்கப் பட்டிருக்கிறது."

வேலைக்காரி சிஷ்யன் சொல்வதை அக்கறையோடு கேட்டான். குரு அவன் மூக பாவத்தில் ஏற்படுகிற மாறுதல் களைக் கூர்ந்து கவனித்து வந்தார். "அது துணிகளுக்குப் போடும் நீலமாக இருக்குமோ?" என்றான் வேலைக்காரி.

"இல்லை, வேறு என்ன தெரிகிறது?" என்றார் பாலயோகி.

"ஒரு பெரிய பொங்கல் பாசி தெரிகிறது. சிமேசி வ ப பா ச நெருப்பு எரிகிறது. அந்தப் பாசியின் கழுத்தில் இஞ்சிக் கொத்துக்களும், மஞ்சள் கொத்துக்களும் பல வண்ண வண்ண மலர் மாலைகளும் தெரிகின்றன"

என்று கூறி முடிப்பதற்கு முன்பே, "சிவன்சகலாமி, மன்லிக்ஷணம். அது பொங்கப் பாடிசயா? வெள்ளாணி அடுப்பா? நல்லா பாருங்க? இல்லாட்டி இலையை ஏன் கையிலே கொடுங்க. நான் பார்க்கிறேன்" என்று அப்பன் குதிக்குள் இல்லை என்பதுபோல் பதறி னான் அவன்.

"உன் கண்ணுக்குத் தெரியாது, லிஷ்யா! வேறு என்ன தெரிகிறது?" என்றார் பாலயோகி.

"ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. அது உங்கை! இல்லை, சாவேரி."

"கவலி, கவலி!"

"அல்ல. வடவாறு அந்த ஆற்றில் கரையில் ஏராளமான கொடிகள் கட்டி இருக்கின்றன. அந்தக் கொடிகளின் மேல் பூவடிட்டம், கருட்டி! அல்ல...! அந்தப்புரத்துச் சேலைகள்."

"லிஷ்யா, நுழப்பாதே!" என்று கோபத்துடன் இலையை வாய்க்கி விழித் தாரி பாலயோகி.

"சாமி!" என்று அந்த இலையி லேயே இராசாங்கம் இருப்பது போல் அனைப் பறிக்கப் போனான் பணிப் பெண்.

"அம்மணி, நாம் சாதுக்கள். இனி உன் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்வ முடியாது. அரசாங்க லிஷ்யம்."

"சொல்லுங்க சாமி, சொல்லுங்க, நல்ல சமயத்திலே இலையைக் கிழிச்சிட் டங்கனே. நீவச் சால், வெள்ளாணி அடுப்பு, கொடி அவற்றில் துணிகள் உலர்ந்தி யிருக்கின்றன. அப்ப டின்னு..." என்று அவன் ஆலவோடு எதைவோ சொல்ல நினைத்தான்; ஆனால் தயங்கினான்.

"மக்களின் மனமாளை நீக்குபவர் பரமசிவன், பிறவி என்னும் வெள்ளாணி யில் வைத்து வேக விடுபவர் பரம சிவன். அம்மணி, யாரிடமுந் சொல் லாதே ரகசியம்" என்று அவன் காதரு கில், "இந்த நாட்டைப் பரமசிவன் ஆளப்போவதில்லை. புறணிவிடுத்து வந்த துணி வெளுக்கும் பணிப்பெண் ஒருத்தி லேன் மகன் ஆளப் போகிறான்" என்று கூறிவிட்டு, "பம் மகாதேவி!" என்றார் துறவி. இதைக் கேட்டதும் அந்தப் பெண் அனைத்ததில் பரவசமடைந் தான். அவன் கண்களிலிருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிந்தது.

"சாமி! இத்தனை சொல்லிட்டுப் பாதிவிலே நிறுத்திட்டங்கனே! அவர் எப்ப ஆள வருவார்?" என்று அவர் கால்களைப் பிடித்துக் கொண்டாள் பணிப் பெண்.

"என்னை வற்புறுத்தாதே! அன் டிக்கு அரசனைப் பற்றி என்ன கவலை?

கொண்டு வா, உன் கையை!" என்று கூறி அவன் இரண்டு கைகளையும் பிடித்து, உள்ள் கையில் ஒடிய ரேகை களைத் தம் கைகளால் தடவிப் பார்த் தார் பாலயோகி. அது மிகுதங்கம் வாசிப்பவரின் கைகளைப் போல் பல இடங்களில் காய்த்திருந்தது. கட்டை யைப் பிடித்துத் துணியின் மீது அடித்து அடித்து அந்தக் காய்ப்பு வலக்கரத்தில் கடுமைபாக இருந்தது. அன்றை சொல்லிய வேலைக்காரி இவன் தான் என்று கண்டு கொண்டார். இவன் கையை விடுவதா? அல்லது இப்போதே கைது செய்து விடுவதா என்று யோசித் தார். ஆயினும் இவன் மூலம் அவன் இருக்கும் இடத்தையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவல்!

"அம்மணி! அவர் ஆள்வதற்கு இடை யூறு இருக்கிறது. ஒரு கண்டம்! என்னை மேலும் கேள்விகள் கேட்டுத் தொத் தரவு செய்யாதே!"

"கண்டமா! அப்போ, தலையைக் கொண்டு போய் விடுவாங்களா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே இரு கண் களிலிருந்தும் கண்ணீரைச் சொரித்தாள் அந்தப்பெண்.

"நீ ஏன் அழுகிறாய்? அவன், லுண்டால் உனக்கென்க, மாண்டால் உனக்கு என்ன?"

"சாமி! சாமி! உங்க வாயாவே அப்படியெல்லாம் சொல்லாதீங்க" என்று துடித்தாள் அவன். பிறகு, "ஒர் ஏழை அரசன் ஆவானென்றால் இன் னொரு ஏழைக்கு அக்கறை இருக்காதா? கவாமி, உங்களைக் கும்பிடறேன், அந்தக் கண்டத்தையும் நீங்கதான் நீக்க வேண்டும்" என்று நெடுஞ்சாண்டிடை யாக அவர் காவில் விழுந்தான் அவன்.

"அவன் இவனிடம் வருவானா? எங் கிருக்கிறான்? இடத்தைச் சொல். என்னிடம் நேரில் அவன் வந்தால் ஒரே மந்திரம். அடுத்த ஒரு மாதத்தில் மணிமகுடம், என்னை உன் கையால் ஒரு குடம் கள்ளிப் பால் கொடுப் பாவா?"

"கவாமி! கள்ளிப் பால் எதுக்குங்க? கறத்த பாலாவேயே அரிஜேகம் பண்ண் றேன். அதுனுக்கு மட்டும் ஒரு ஆபத்தும் வராமல் நீக்கி விடுங்கள். ஆனால் அவன் மூரடன், உங்களுக்கு முன்னாலே வர மாட்டான்."

"வாகனம் தருவாயா?"

"எத்தனை குதிரை வேணு இருக் குங்க!"

"யாருக்கு வேண்டும், உன் குதிரை? வெள்ளை யாளைத் தருவாயா?"

பணிப்பெண் விழித்தாள், "ஏன் பயப்படுகிறாய்? அவனிடம் சொல்வ

யாவற்றிலும் முதன்மை

- ★ கச்சிதமான நயம்
- ★ ஒப்பற்ற கவை
- ★ முாமுரப்பான புதுமை
- ★ ஈடிணையற்ற போஷாக்கு யாவற்றிலும் முதன்மை-

பார்வே க்ளுகோ

பிஸ்கட்டுகள்

பார்வே க்ளுகோ பிஸ்கட்டுகள் மூலப்பொருள்களே உணவத
விதப்பின்புள்ள பிஸ்கட்டை உதவினவதுவழினை மிகப்பலவகை.

Printed/340 01/PP 1M

கலியாண கால
விசேஷ விற்பனை!

பட்டுச் சேலைகள்
சோளி பீஸ்கள்

நூல் சேலைகள் &
மில் ஜவுளி சகங்களும்
கிடைக்கும்

நல்லி

டெக்ஸ்டைல்

பொன் :
442567

பாண்டி பஜார்
திருவாரூர் - சென்னை-17

ரணசிகிச்சையின்றிப் புது முறையில் வலிமையமான
மூலத்தைச் சுருக்கிக் குணமளிக்கிறது. நமைச்சலை
நிறுத்துகிறது வலி தணிக்கிறது.

நியூயார்க்-தீவிரப் பிணிகளில் தவிர் மந்தரடி ரண சிகிச்சை
யின்றியே மூலத்தைச் சுருக்கி, நமைச்சலை நிறுத்தி, வலி தணித்
தும் அற்புத வல்லமையுள்ள புதிய மருத்துப் பொருள் முதன்
முறையாகக் கண்டுபிடித்துள்ளது விஞ்ஞானம்.

டாக்டர் கனகாணிப்பா கிஷ்நரத் தட்ட
பிரோதிகாரி இத்தர அத்தாட்டி-வலிமம்
நமைச்சலும் உடனடியாகத் தணிக்கும் பட்டை
இதழுடன் மேல் வலியுற்றிய அநே சைலம்,
உள்ளபடி சுருக்கலும் ருளமும் ஏற்பட்டது.

அனைத்திலும் அதிசயம் எனவெனவே, பதது,
இருபது ஆண்டுகள் கிழங்குக்குப் பின்புரீதது
இந்த அபிவிருத்தி கிடைப்பதற்கான.

உணவுப் புதுப்பெற்ற ஆராய்ச்சிக் கருவம் ஒன்
றின் கண்டுபிடிப்பாய் பரிவடைத " சனத
புதிய மருத்துப் பொருள் இது ஐக்கியம்,
ஐரோப்பிய மருத்துப் பொருள் உருவா த பட்டை

தேடித் தெராத என்ற பொருடன், கனிப்பு வடி
விலே அளிக்கப் படுகிறது. மூலத்தைச் சுருக்
குவதோடு, மலப்படைக்கு முழுமப்பூட்டி, மல
படைக்களை வலி அற்ற தாக்குகிறது. எனலும்
நமைச்சலும் மேலுடையவுணத்தைத் தடுக்கிறது.
பிப்பிரேடான ஹெட், 30 கி. மற்றும் 50 கி.
டபுபுதனாக இருந்துயுடன். எவ்வளவு வலி தர
மருத்துக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

மூல கோப்பெற்றி விவக்கும் சிறுநீரில் இவ்வள
யைப்பெற தினதே கருவம்: கட்டாட்டென்ட்
38, டெப்ளியாண்டஸ் 2 900. லீட்; தடவல்
புப் 12133, மலபட்டி-1 பிடிசி உதிரெட் லைத்

உனக்கு அச்சமா? நான் வருவது அவன் கண்ணுக்கும் தெரியாத வண்ணம் வருகிறேன். இச்சேயிருந்து ஆகாயத்திற் பறந்து அங்கே வந்து குதிக்கிறேன். எவையே வகையாகத்தகக் காட்டுபவனுக்குக் காட்டு ராசாவைக் காணலா முடியாது? அவன் இருக்கும் இடத்தைச் சொல். இருவரில் வருகிறேன்" என்று அவர் கூறியவுடன் அந்தப் பெண்மணியின் உடல் வெட வென்று நடுங்கியது. இவர் அழியாபி அவன். "இவருக்கு வல்யம் தெரிந்திருக்கிறதே! சாட்சாத் பராகிவயே இவர்தான்" என்று எண்ணினான்.

"அதற்காக சரி! இங்கிருந்து வடக்கே போனா நாலு நாழிகைத் தொலைவில் மணிமரத்தான் பத்தையிலே மாகாபரி அம்பன் கோயிலிருக்குது. அதுக்குள்ளே அர்த்த மண்டபத்திலே அவன் இருக்கிறான். மறடன். பெத்த தபலாக்கா மதிக்க மாட்டான். அவனுக்கு வந்த ஆபத்தை நீக்கி அவன் தலையிலே மாகுடத்தை தீய்கள்தான் குட்டவேண்டும்."

கட கட வென்று சிரித்தார் துறவி. "மணிமரத்தான் பத்தையாம்!... மாகாபரியம்மன் கோயிலாம்! இதை நீ சொல்லித்தான் நாம் தெரிந்து கொள்ள முடியுமோ? இல்லையா! பார்த்தால் எதிரில் வந்து நிற்காதா! அம்பலி! நீ யார்? அந்த ராசாவுக்கு நீ என்ன உதவுக வேண்டும்?"

"கவாபி! அதைக் கேட்காதீங்க! நான் ஒத்திரட்டும் சொல்லுறதில் வேண்டு சத்தியம் செய்திருக்கேன். அது அவனுக்கே தெரியாது" என்றான்.

"போ, மகனே! போ! அவனுக்குக் காசு அல்ல. உஷக்காசு. அரத்தாக்காசு அல்ல. அவன் அண்ணைக்காசு. அங்கு வருகிறேன். இவ்வு நடு சாமத்தில் அங்கே வா. கு ஓதிலின் பம்பல் வென்று பள்ளி சொல்லும். அதுதான் நாம் வந்த அடையாளம்! தேவ ரக்கியம்! யாரிடமும் சொல்லாதே! கொன்னால் மத்திரம் பவிக்காது. என்

மகள் தலை போய்விடும்." அவன் இவரை வணங்கி விட்டுச் சாமியாரைப் பார்த்த படியே சென்றான்.

அவன் தலை மறைத்தவுடன் 'பம், பம்' என்று சங்கத்தை முழக்கினார் பால சந்தியாகி. காட்டுக்குள் பல புதர்களிலிருந்து நுழைக்கணக்கான வீரர்கள் சங்கேத ஒலி கேட்டு வந்து குழாபினர்கள். ஏராளமான சி ர்கள் புனா குழாப் பாலசந்தியாகி மணிமரத்தான் பத்தையை நோக்கி மடலே பறப்பட்டு டார். அப்படி அவர் மெய்யும் போது அவர் கையிலிருந்த ராஜாளி கிவென்று ஆகாயத்தை நோக்கிப் பறந்தது. பால யோபி திடுக்கிட்டார். அடுத்த கணம் ஒரு புறாவைத் தன் கால்களில் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. அப்பறவின் காலிலிருந்த ஓலை நறுக்கை அசைவாக மாறிற்று. படித்தார் பாலயோபி.

"பிறதாபரிமன் பண்டயுடன் வருகிறான். தூக்கிரதை!" என்று அதிக் குழப்பப்பட்டிருந்தது. பாலயோபி சிரித்தார். ஆனால் அதே நேரத்தில் கல்லாவி மரத்தின் மீதிருந்த மணிகள் கண்களை வென்று முழங்கின. புற பறந்து வந்த கணையும், அதை. இராஜாணி பற்றிக் கொள்ளு. தையும். மரத்தின்போலிருந்து பார்த்த காட்டு ராஜாவின. மேலு காரர்கள் கொடுத்த வச்சிக்கைதான் அது. இதை மடலே பூசித்தார் பிரதாபசிம்மர். தம் கூட்டத்தோடு காற்றிலும் கடிய வேகத்துடன் சென்று காவி கோயிலுக்குள் புகுந்தார். காவலர்களோடு சிறிது நேரம் உக்கிர மாண போரி நிகழ்ந்தது.

சில பணிப்பெண்களும், நாற்பது கள் வர களும் சிவையாடுத்தயார். டார்கள். காட்டு ராசாவின் பாதிகுள்ள அவர் நுழைந்த போது அங்கு ஒருவரும் இல்லை. சில களவு பொருள்கள் பட்டினம் சிக்கலி. அதே நேரத்தில் காட்டுக்குள்ளிருந்து தன் பக்கை நோக்கி வேகமாக ஓடி வந்த பணிப் பெண் குப்பி அவரால் கைது செய்யப்பட்டாள்.

அத்தியாயம் 20

"துபாஷ் முத்து"

"மிஸ்டர் மொட்டு!" என்றார் துறவி.

"மொட்டு! இங்கே, ஸார். மொட்டு என்றால் அரும்பு என்று பொருள். நான் முத்து!"

"என் மொத்து!"

"நே, நே, மொத்து என்றும் அடி என்று பொருள்."

"அடி" என்றால்?"

"பெண்டாட்டி என்று அர்த்தம்."

"அப்படியானால் யு. ஆர். ஷா பெண்டாட்டி!" என்று தோளில் கை போட்டான் துறவி.

மத்துவுக்கு சத்தோஷம் தாங்க முடிய வில்லை. அதனால் துறவியின் டைமரில் கை போட்டான் முத்து.

"நீதா, மனைவி வேறு. மணிமாட்டர் வேறு" என்று கூறிவிட்டுப் பைரில் சைக போட்ட முத்துவிச் சைகையை 'ஷேக் ஹாண்ட்' செய்துவிட்டு அவன் சைகையைப் பிடித்துக் கொண்டே நடந்தான் 'துரை'. வெள்ளைக்காரன் சைகை தன் மேல் படுவதை இத்திரிபொகமாக எண்ணி எல்லாவற்றையும் முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டு நடந்தான் முத்து.

முத்து ஒரு ஜூலிப் பேர்வழி. அவனுக்கு உடம்பில் பலம் விடையாது. ஆனால் ஸ்தலையில் பலம் அதிகம்.

உடலில் பலம் இல்லாததால் படைமயில் சேர்ந்து கூடப் பெறு முடியவில்லை. அவன் உடலில் தடி இல்லை. ஆதலால் அவன் தண்டலக்காரனாக முடியவில்லை. தேசத்தில் அவனை மதிப்பவர்கள் இல்லை. ஆதலால் அவனுக்குத் தேச பரிதி இல்லை.

அவன் கம்மா இருந்தாலும் அழிவு அப்பா இருக்குமா? அவன் 'நெல்லாணி' வேலையில் இறங்கினான். முதியோர் போட்ட முடிச்சை மாடுகூட அணிந்து விடும். ஆனால் இவனைப் போன்று வர்கள் முதியோர் போட முடிச்சை அணிந்திருக்க முத்துவு ஆண்டுகளாகும்.

பொர்க்கையாளர்களில் மெலே கழுத்துகள் வட்டமிடுவதைப் போல் அப்போது உடம்பை மிகுந்த நம் தாட்டிய பார்த்தாலும் பல அண்ணிய நாட்டினர் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர்தான் நானு பார்த்துச் செரி துரை. அவன் தமிழ் நாட்டின் கட்டடங்களைப் பார்க்க வந்தான்.

தெய்வென்றும் கரணியின் தெய்வக்களையிலே ஒரு மலை. அது கணப்பதியில் உருவில் அமைந்த மலை. அம் மலையிலிருந்து இரண்டு அருகிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்று கரணை அருவி. மற்றொன்று தமிழ் அருவி. இவை மிகைண்டுமே தாயுமானவரி மிகுந்துதான் வெணியருகின்றன. நிகுச்சி மலைக்கொயிலில் குடிக்கொண்ட தெய்வத் தாயுமானவரின் கருணைமார் அதே திருச்சி அயன் பகையில் பணிப்பித்த சைவத் தாயுமானவரின் பாடலுந்தான் நான் குறிப்பிடுவனவ்! தெய்வநாட்டுக்கு - திவையாவி நிகுச்சிராப்பிலி தெருவிவதான் துபாஷ் முத்துவும் பாண்டிச்சேரி துரையும் பாவலி வந்தார்கள்.

துபாஷ் முத்துவும், தமிழ்நாட்டுக் கட்டடங்களைப் பார்க்க வந்த பாண்டிச்சேரி முடிச துரையும் இன்னக் கடைவீதி வழியாக நடந்து செல்லும் போது அவர்கள் எதிரில் இன்னுமொரு அந்தியக் கொண்டி வந்துகொண்டிருந்தது. அது தேவரும்பட்டினம்

ஆங்கிலேயரும் இந்தியரும்தான். அவர்கள் வியாபார விஷயமாகப் பேசிக் கொண்டு வந்தார்கள்.

"மேன் இரு என்ன?" என்று பண்டைக் காட்டு மலைவிலிருந்து வந்து இறங்கியிருந்த ஒரு பழக் தவியைக் காட்டிக் கேட்டால் பீதவனும்பட்டினம் துரை.

"இது பழம்!" என்றான் துபாஷ். ஆங்கில துரைக்குத் தமிழின் விதப்பு 'முகம் உச்சரிக்க வரவில்லை.

அவன் 'புளம்' என்றான்.

இதைக் கேட்டு விட்டுக் கொண்டைக் கரணவிலிருந்து வந்த அவ்வனைப் பழங்க ஷோல்வார் ஆங்கில மோகத்தில் தங்கிய 'மெய்ளரேய் புளம்' என்று அன்றுமுதல் மாற்றிக்கொண்டு விட்டன.

எதிரில் வந்த ஆங்கிலேயத் துரை ஷாப் பார்த்தவுடனே பீரங்குத்துரை முள்ளக்கிமில் சைக போட்டான்.

இதன் நடுவே, "புளங்குதுபாப்" பச்சு துரை வந்து சேர்ந்தான். இவ்வேழு கட்டவுப் நம் துபாஷி ஒருவரி வந்தார். இவன் தெய்வக்குவத்தில் கம்பலை விடையார் என்று பார்க்க வந்தவன்.

கட்டிக்கொண்ட மொர்ச்சகிலிய துரை ஒருவன் "எனிலாந்துப் எங்கே இருக்கிறது?" என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தான். அக்காவத்தில் அவர்கள் இருவரும்பூரில் இருக்கும் என்றுபேரரை யலிலாந்துவர் என்று தங்கன் மொழியில் சுத்தமாக உச்சரிப்பார்கள். இவன் வால்செரடிக்காமாளில் வழியில் வந்தான். கம்பல் கட்டுவதிலும், கட்டல் மெட்டையாடுவதிலும் இவர்கள் நிபுணர்கள். ஆதலால், கொல்லிடத்தில் அப்போது நடைபெறுந் பரிசல் விடுந் பிமாட்டினாய் பார்க்க வந்ததாகக் கூறினான்.

இவ்வாறு கட்டடங்களைப் பார்க்க ஒன்றாம், கூட விதினைப் பார்க்க உதவதாம், கப்பிலை ஒருவரும், பரிசல் மொட்டைகள் பார்க்க ஒருவரும். அது நான்கு நாட்டினர் வந்தாலும், எல்லாகும் காரியக் கட்டுண்டு வந்தவர்களே.

இதன்மையால் ஆறுஜா மாகுளம் அறிய உயரத்தில் இடையில் பஞ்சு கச்சமும், அதன்மேல் உத்தரீயமும் கட்டிக் கொண்டு 'சையி' கமண்டலம். வெண் தாடி மாசியில் புளம், 'மேலே புதுதுதுடன் தெற்றியில் சுத்தனப் மொட்டைகள் ஒருவர் பத்தாராக் கண்டிச் சந்திலிருந்து வெளியே வந்தார். இவர் தம்மை 'ரோமாபுரி முனிவர்' என்று சொல்லிக் கொண்டார். அவருடன்கூட "தத்துவ போதக பண்டாரம்", 'வேத நாட ஐயர்', 'ஞானபிரகாச சாஸ்திரி

யார்*, "சத்தியநேய சாயிவார்" மூத
னிய நம் நாட்டுப் பேர்களைக் கொண்ட
பல அவதாரத்துத் துறவிகளும் வந்த
னர். அவர்கள் முறையே தம்-அகிரி-
யர்களிடம் தமிழ் பரீன்று நமது ஆசைப்
புராணங்களை வெவ்வாம் ஒதி உணர்ந்த
வர்கள். தங்கள் உடல் பொருள் ஆகி
அகிசத்தையும் ஏகநாதரின் போதனை
களைப் பரப்பும் பணிகளை அர்ப்பணித்
துக் கொண்டவர்கள்.

அவர்களைக் கண்டவுடன் அங்கிருந்த
நாலு நாட்டவரும் தங்களுக்குள் உள்ள

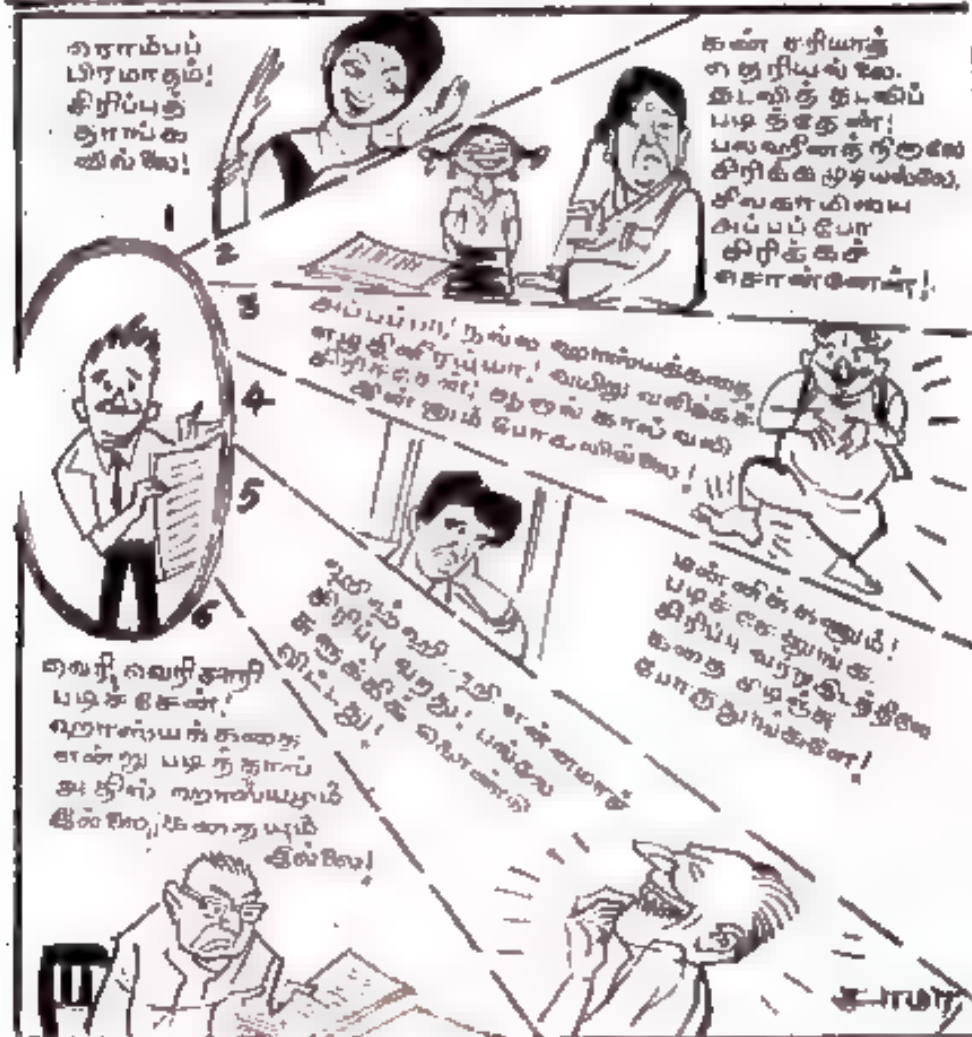
செறறுமைகளை வெவ்வாம் மறத்த
ஒன்று போல் அவர்களுக்கு வணக்கம்
செலுத்தினார்கள்.

அது மதவெறி மிகுந்திருந்த காலம்.
உலகுக்கு ஒரு பொது மொழி இல்லாத
காலம். ஒருவர் சமயத்தை மற்றொரு
வர் புரிந்து கொள்ள ஆளசாபடாத
காலம். புரிந்து கொள்ளாமலேயே
சத்தேகப்பட்ட காலம்.

இவ்வாறு ஒரு கூட்டமாக அயல்
நாட்டார் திற்கும் இடத்தை நோக்கி
முருங்கக் காய் பதிக்க இருவர், மூங்கில்

கூறுகி
சுளுகி
சிறிப்!

"நான் தாங்கள் கதை எழுதினிருக்கிறேன். எழுத்து உங்கள்
அபிப்பிராயத்தைக் கொள்ளுகங்கள்" என்று அன்போடும் செறித்
தேன். மனமும். அபிப்பிராயங்கள் விடைத்தன. அந்நேரம்
தங்கள் கதைகள் கொண்டுதான் என்று சொல்லால் சொல்ல முடி
தேன். எழுதுங்கள். இவ்வாறிட்டால் 75-ம் பக்கம் எழுதினார்கள்!

கம்புகளுடன் வந்தார்கள். இதைப் பார்த்து விட்டு ஒரு கூட்டம் மூடி வந்தது. உடனே நாவிலும்கூட மிளிர்ந்து வெவ்வேறு வழியாக விளர்ந்தனர்.

முத்துவும் பாண்டிச்சேரி துறையும் கிழ ஆண்டாய் தெருப் பக்கமாகப் போகும் போது ஒரு கோழி விசாபாரி வதரியாராக அவர்களை "திருக்கிறார்."

"கொக்கரக்கோ?" என்று கூவி.

"வேண்டாமா?" என்று கொட்டாய்.

"என்! 'காக் காக்'!" என்றுத் துறை. உடனே கூடா சிவ் அவன் வளவிட்டான். சேயன் ஒன்றை எடுத்து அவனிடம் கொடுக்க. அது இத்தக் சமயம் பார்த்துக்கொண்டு கத்தவேண்டும்? "கொக்கரக்கோ!" என்று கூவாமல் 'பீ' என்று அகலியது.

வெவ்விக்காரன் விழித்தான். "இது சேவலா? 'பேறு ஏதாவது பறையையா?' என்று அவனுக்குப் புரியவில்லை. முத்து வையப் பார்த்தான். மறத்து கெட்டிக் காரன் அல்லவா? சாமியோடு புத்தியால் உடனே சமாளித்தான்.

"என், துறை. இது பீ-காக்!"

கோழியின் விசைக்கு விராலி மகிழ்மையில் குறுக்காக விற்றுவிட்டுக் குதுகலமடைந்தான் விசாபாரி. அவன் மறதல் மையில் 'பீ-காக்' ஆக மாறியது. விசாபாரியின் விசைவிடுத்து துறான் மறத்துடன் விசைக்குச் சிவ்வறை மாறி வது. தன் சாமியோடு புத்தியை மெச்சிக் கொள்ளான் துறான்.

"மிஸ்டர் மொட்டே, நான் வண்ட. டெரு நேம் வாட்?" என்று வந்த தெருவின் பெயரைக் கேட்டான் துறை.

"சிவ்வக் கடை. வீதி" என்றுள் முத்து.

துறை ஒரு காகிதத்தில் அளந்தது. "என் லு என் ஏ பஜார்?" என்று எழுதிக்கொண்டான். முத்து அந்தக் காகிதத்தை வாங்கித் திருத்தமாக "சைகு பஜார்" என்று படித்தான்.

"சைகு பஜார் டிரிச்சி

டெப்பக்குவம் டிரிச்சி

ராக் போர்ட் டிரிச்சி"

"செரிங்காம் போலோமா?" என்றுள் அவன்.

புதுச்சேரிணைப் பாண்டிச்சேரி ஆகவும், அகிலோதி தரங்கம்பாடிணை 'பிராங்க்ஜார்' ஆகவும் பழைய கிணறுகளைத் துரத்துப் புதுக் கிணறுகளை அடிக்கடி தோண்டுவதால் தூத்துக்குடி என்று பெயர் பெற்ற நித்தலன். கொழிக்கும் முத்துத் துறையை 'டீயூடி கொரிசி' ஆகவும், திருச்சிராப்பள்ளி என்னும் அழிய தமிழ் பெயரை 'டீயூசி' ஆக்கியும் வரைக் கெடுத்த அப் புண்ணியவான்களிடத்தில் 'அது

செரிங்காம் அல்ல, ஸ்ரீரங்கம்' என்று முத்து சொல்வானா?

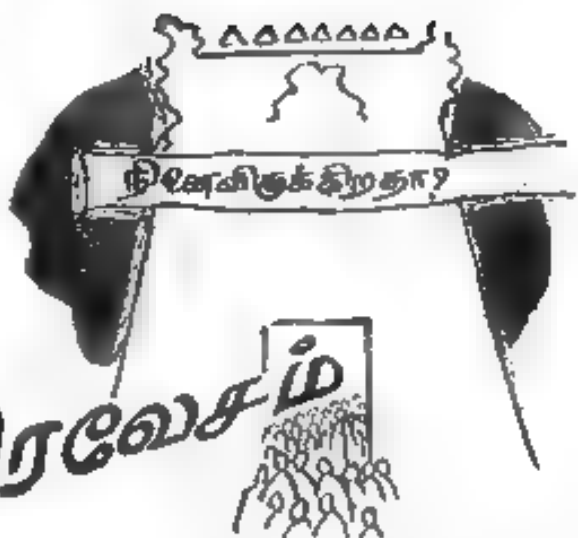
"என்" என்றும், இருவரும் திருவரங்கத்தில் நுழைந்தார்கள்.

நிலம், நீர், தீ, வான், காற்று எல்லாம் தம்பொதும் பூசுங்களுக்கும் - அதாரம் இறைவன் என்று மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுவது கொல் பழைய பிராகாரங்கள் என்னும் திரைமேல் திருச்சுற்றுக்களை அணியாகக் கொண்ட சிவத்தலம் திருவாங்கோரம்.

"பூம் பூதியா நாராயணாய" என்னும் அஷ்டாகார யந்திரத்தின் ஓம் என்னும் பிரணவத்தை விமர்சனமாகவும், மற்ற ஏழு அட்சரங்களையும் சம்பந்தப் பிராகாரங்களாகவும் கொண்ட பேரியகோனில் இருவரங்கம், சரித்திரத்தைக் கவ்வொட்டிக் கொட்டிய கோலிங்கம் உலங்கி. அங்கம் சரித்திரத்தைப்போல சுலமால் காட்டிய கோனில் திருவரங்கம், தாமிரம் வளர்த்த கோலிகள் பல உலங்கி. ஆங்கும் தாமிரம் வளர்த்த பன்னிரு ஆழ்வார்களையும், கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பளையும் கவிஞரும் சிவகலாசை ஆக்கி அவர்களுக்குத் திருவிழாவுள் செய்து தமிழ்நாடு வளர்த்த தலங்களை வளர்த்தும் திருநாதி திருவரங்கம், அக்கோலிசில் உள்ள ஒவ்வொரு கல்லும் கதை சொல்லும். ஒவ்வொரு சிவியும் நிற்பதைக்குப் பார்ப்பதொன்றும், ஒவ்வொரு பண்டாபுரம் பொதி இசையிற் போதிலும், அது பந்தர்களுக்குக் கொணர்; கவிஞர்சங்குக்குக் கருஜலம், ஆங்களுக்கு விடம், பெண்களுக்கு அழகு, அரசர்களுக்கு அறம், துறவிகளுக்கு ஞானம் இவற்றைப் போதிக்கும் ஒரு சரிவகலாசை. அனாதைப் பார்த்துத்தான் முடியும், அநித்யோர் மந்த்ரென்னையப் பண்ணிவிட முடியாது. அன்றித்துக்குள் போற்பட்ட ஆண்டு களாக அங்க வரம் மாற்றித் திருப்பாவைச் செய்திருப்பினும் அத்தகையுள் ஒப்பிற் சான்றிப் அனாதையில் சிறி சேய் யாப்பட்டு வந்திருப்பதால் ஒரே நாளில் சுட்டிக் கொண்டு போன்ற ஒரே சேர அங்கு நின்று முடியும்.

திருவரங்கத்துக்குள் நுழைந்த முன் அங்கு பாடியாக நின்ற மாயகோபுரத்தைப் பார்த்தே பாண்டிச்சேரித் துறை பாலகம் அனாந்தன். அவன் கறிநாத்த நாயகன். வளவராத நடப்பின்னை. ஆயினும் உலகிய் எங்கும் இதைப் போல் பார்த்ததில்லை. வாயின் இருந்த காகிதக் கற்றையை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு, ராய் கோபுரத்தின் கப்பிற் மருவத்தினை வரைவ ஆரம்பித்தான் அன்னுந்து பார்த்தான். அப்படியே திசைகதழ் போய் நின்றுள் அவன்.

(தொடரும்)

ஆலயப் பிரவேசம்

நந்தலால்

காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தலைமுறியாகப் பிரதிபலித்தவர்களில் ஹரிஜனங்களை ஆலயப் பிரவேசம் செய்வது அனுமதித்ததும் ஒன்று.

திருவாரூரில் ஏழாவதாகப் பாவியானாதிபதி 1919ல் தங்களை ஆலயங்களில் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று விரைவில் சொல்லினார். பிறகு மத்திய மன்றத்தைச் சேர்ந்த டி. கே. மாதவன் என்பவர் விரைவில் தலைமை வகித்தார்.

காங்கிரசில் 1923ல் மௌலானா முகம்மது அலி தலைமையில் தனது பெற்றோர் ஆலயப் பிரவேசம் செய்ததில் ஆலயப் பிரவேசம் பற்றிய தீர்மானம் ஒன்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இதைத் தொடர்ந்து கோளாயில் மலக்கல் என்ற இடத்தில் ஒரு சத்தியாக்ஷி கம் 1924ல் தனது பெற்றோர் ஆலயப் பிரவேசம் செய்ததில் ஹரிஜனங்களை வரலாகாது என்று சொல்லி அறிவித்து இந்த இயக்கம் ஆரம்பமாகியது. தலைமை வகித்து நடத்தியவர் பெரியார் க. வெ. ராமசாமி நாயக்கர் அவர்கள்.

திருவாரூர் ஆலயத்தில் ஹரிஜனங்களை அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கோரி 1932ல் கோயம்புல் உண்ணாவிரதமிருந்தார். காத்திரி கோட்டை கொண்டலில் பெரியார் இவர் அதை நிறுத்தினார். இதே ஆண்டு நவம்பர் 13 தேதி டாக்டர் சுப்பராயன் ஆலயப் பிரவேசம் செய்தார் ஒன்றாகக் கொண்டு வர முயற்சி செய்தார். ஆனால் மலக்கல் இடம் அனுமதி மறுத்து விட்டார்.

காத்திரியில் கோளாயில் பெரியார் ஆலயப் பிரவேசத்தை அனுமதிக்கப் பொதுஜனக் கூற்றை உருவாக்கக் கோளாயில் ஓர் இயக்கம் 1936ல் துவங்கியது. ராமேசுவரி நேருவும் டி. பி. பிரசாதுவும் சில கட்டங்களில் பேசினார்கள். சமீபகாலத்தில் அப்போது துவங்கிய இயக்கம் சர் வி. பி. ராமச்சந்திரன் அவர்களுடைய பேச்சுக்களை ஏற்றித் திருவாரூர் மன்னர் 1936 நவம்பர் 12-நாள் கோளாயில் ஆலயத்தில் ஹரிஜனங்களை அனுமதிக்க வேண்டும் என்று சீக்கிரம் பிரதிபலித்தது.

பெற்றோர் பிரவேசத்தை வெளியிட்டார். இதைப்போட்டியே இவரது சிலை சென்னைக்கு அண்ணாமலை மன்றத்தை எதிர்ப்போக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ராஜாஜி தன் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்து வெளியிட்டான் சென்னை சென்ற நாளை ஆண்டுக்கே இம்மாதிரி முகவரணை பிரகடனம் எதுவும் வெளியிடப்படவில்லை என்றும் இத்தியாக்ஷிக் திருவாரூர் வழிகாட்டி, அதை சமீபகால மக்கள் மன்னர் அவர்களுக்கும் பரிசுரை ஆகவேண்டும் தர வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு இருந்தார்.

ராஜாஜி சென்னைக்கு முகம்மத்திரியாக இருந்த போது 1939 ஆகஸ்ட் 17 தேதி இவரது பிரவேசம் கோளாயில் சென்னை சட்டசபையில் பிரேரேபித்தார். இது சட்டமன்றத்தைத் தொடர்ந்து பெற்ற ராஜ்யம் காலம் இத்தகைய சட்டத்தை தீவிரவற்றினை இதைத் தொடர்ந்து 1936ல் மகாத்மா காந்தி மதுரை ஆகாத்துக்கும் பற்றி ஆலயத் துக்கும் விஜயம் செய்தார்.

மகாத்மாஜி, பல ஹரிஜனங்களுடன் மீனாட்சி அம்மாள் தலைமையை முடித்துக் கொண்டு பறந்த சென்னை. அங்கு முருகன் சத்திரத்தில் காங்கிரஸ் காத்திரிக்கும் ராஜாஜிக்கும் திடீரில் பெரிய முண்டாக் கட்டி மாரி போட்டு மரியாதை செய்தார்.

காத்திரி மகாவிஷ்ணு மதுரை - பழனி யாத்திரையின் போது சுமார் முப்பது லட்சம் தமிழ் மக்கள் அவரைக் கண்ட குயிரக் கண்டு தவித்தனர். மகாத்மா லார்தர் போய்ச் சேர்த்தவுடன் இந்த யாத்திரையைக் குறிப்பிட்டு ஹரிஜனப் பத்திரிகையில் எழுதுகையில் "தான் யாத்திரை சென்ற வழி தெருக நடந்த பொதுஜன வரவேற்பு ராஜாஜிக்குத் தயிர் கொட்டு மக்களிடத்தில் உள்ள செவ்வாக்கிலும் அன்புமயம் எனக்கு மட்டும் விடைக்காவது அளவு" என்று குறிப்பிட்டு இருந்தார்.

ஜெபக் கட்டத்தார்
"கொர்ணா விண்ணா"
அடைத்தார்கள்.

அன்று பிறை
மூன்றுவது தடவை
பாட "எக் காம
ஏகியை" என்றதுதிப்
பாட்டில் ஜெபமோ
விராய் இதைத்தது.
திருக்கட்டத்தார்
சென்று ஓடித் த
வுடன் வேங்கடாசார்
கருக்கெல்லாம்தேவ
ருகன். மூன்றாவது

பேரிதாகத் தன் மக்கள் ஆய்விட்டதைப்
பொக். தாய். தந்தை. பாட்டியார் பாவரும்
சட்டமெனக் கடைகித் தட்டினார்கள்.

இரவு வந்தது. வீட்டில் உள்ள யாவரும்
ஆனந்த காரத்தில் மிதக்கும்பொழுது
தினிய சமயங்களில் தேவநேசன் மட்டும்
முகத்தைச் சுருக்கிக் கொண்டார். கரத்
தில்லாமல் கட்டார்த்திடுந்த கணவனியை
கண் கொட்டாது பார்த்துக் கொண்டிருந்த
அவர் மனைவிரோணி "என்னக்! அதுப்பாக
திருக்கிறதா? அப்படியானால் தீங்கள் போய்
ஒய்வு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்" என அன்புக்
கட்டினவிரட்டான்.

ஒய்வு என்னும் இரையை உள்ளத்
தான் கிரும்பியதே ஓய்வு அவர்
கடக் கிரும்பியவியை. பாவம்! ஐத்
தூது மெய்க்களுக்கு அப்பாதுள்ள
தப்பு அயலுக்கும் தெரித்திருக்க
திரையமியை. மனைவியின் உத்தர

மங்களம் காசிராஜன்

வுக்கு 'மறு த
ளிப்பு' இவ்வாறு
அவர் தமது அனைந
வைக் கரணடைந்
தார்.

சுத்த தட்ட
வாகப் பெண்கள்
இருவரும் பைய
னும் அலங்கரித்துக்
கொண்டு தங்கள்
தாயாரோடும் விடி
யற்கால ஐயத்துக்
குப் பாரிவங்
கொட்டை போல்
விட்டார்கள்.

ஒரு வருஷமும்
இவ்வாறு முறை
யாக இவ்வருடம்
தலைமை வலிக்கிற
தென்ற தேவ
நேசன் ஜெபத்துக்
குப் போகவில்லை.
மற்றக் காரியங்
களில் ஏறுமானாக
இருந்தார் ஐம்
ஜெபத்திலிரோம்ப
அக்கறைவுள்ளவன்
அவர் தாயார்.
"ஏன்டா, தேவ
நேசன்! ஜெபத்துக்

விட அவர் தாயார் மரியம்மாள் உடைகளும்,
பணமும் கொடுத்தாள்.

பெரிய பெண் சித்தியாவும் இவைய பெண்
மெய்பாளும் "என்னக்! எக்கக்! எக்
வம்மா!" என இதைத்தட்டை வைத்துக்
கொண்டு நடனம் ஆடினார்கள். எதையோ

குப் போகாது இப்படிப் படுத்துவிட்டா
போடா!" என பத்த வயதுச் சிறுவனை
கதட்டுவதுபோல் அடட்டினான்.

"அம்மா! அம்மா! பம்பாலியே எனக்
குத் கையில்கு. அதனுத்தான் தான் கர
தானாவி விட்டது. என்னுக் ஜெபம் முடியும்.

வலுக்கும் இருக்க முடியாததா?" என்று கேளுங்கள் பதிலிடுகிறார் தேவநேசன்.

"என்னடா அப்படி ஸ்ராம்! ஒரு மாதம் திரைப்படம் போட்டுக் கொண்டு அதை மணி நேரம் இருப்பதற்கென்ன?" என்று எரிச்சலுடன் அதுபட்டினர் தாயார்.

"காதாரண ஆட்களாக இருந்தால் நீங்கள் சொல்லுகிற மாதிரி கோவிலுக்குப் போய் வந்துவிடலாம். என்னைக் கண்டடம் கொழிய் பிடிப்பீரென்று காவல்காரன்வனாக்கும் வந்து குசலம் விசாரிப்பார்களோ! அவர்களிடமெல்லாம் போய் பேச வேண்டாமா? தலைவா வேறு வலிக்கிறது..." புன்சென்று உள்ளத்துக்குழுதியை வாய் வழியாகக் கவகித்த தம்மை ஆகவாசப்படுத்திக் கொண்டார் தேவநேசன்.

"சரி சரி எந்தையாவது ஒரு தொண்டிச் சாக்கைக் கொடுத்து, வீட்டிலேயாவது நெய்ப்பதத்தைப் பண்ணிக் கொள்ளி நாள் போய் உன் சித்தி வீட்டிலே இந்தப் பவகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு வருகிறேன். அதைக்கொடுக்கலாம் பூட்டி விட்டேன். ஒழிப்பாக இரு! கோவிலிலிருந்து அவர்கள் வருவதற்குள் நான் வந்துவிடுவேன்" என வெளியே விளம்பினார்.

கோவில் வெளியே முடிந்த திருநிறுவென்று பத்து மீதிரட்களுடன் கோவிலுக்குப் போயிருந்தவர்கள் வந்தார்கள். யாவருக்கும் முன்பாக ஏதோ பறிபோயிருந்த மாதிரி எந்தவிதமான தடியடிவிரட்டும் ஏது வததான். வந்த வேகத்தில் வறியெல்லாம் அவன் தலையில் உள்ள பூக்கள் மலர்ப் பாகாடை அகிர்த்திருந்தன. "பப்பா! பப்பா!" என்று காவலாளியைக்கூடக் கழற்றாமல் நேரே மார்புக்குப் போய்த் தந்தையைக் கீழே தாண்டிக்கு இழிந்து வந்தான்.

விண்ணக் குழந்தை போல் அவர் கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டு, "நம்மு வீட்டு வேலைக் காரக் கருணை என் கொண்டுமே எங்கிட்டா வந்தா விட்டா 1-2 வைத்திருக்கிறான். அப்பா" என்று சொபத்துடன் புகாரி சொல்லுவார்.

"உன் கைக்குட்டை என்று எப்படியானால் திடமாகக் கண்டுவிட்டதாய்! ஒரு கைக்குட்டைணயப் போவதற்கு இப்போது ஒன்பது கைக்குட்டைகள் கனடையில் வீறில் தண்ணீர்!"

"போய்க்கப்பா! உங்களுக்கு எப்போதுமே இந்த வேலைக்காரர்களைக் கண்டிக்கும் தெரியாது. கோவிலில் அவன் என் கைக்குட்டை வாய் மூலம் நுடைக்கும்போது என் கீழேவிடிக் கொள்ளு பார்த்து, என்னிடம் வந்து சொன்னால், நெய்யை முடித்து வந்து பிடுங்கிப் பார்த்தால் கொல்லும் என்று சொன்னால் 'கட்டிய வேலா' செய்த கைக்குட்டை, பவந நேரத்தில் கொடுத்து ரோஜாப்பூ கட்டிய செய்திருந்தேன். இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பே இயந்திரத்தில் வைத்திருந்ததைக் காணவில்லை. என்னடா என்று பார்த்தால்... இந்தத் தடிக்கழுதை எடுத்திருக்கு... இவனைக் கம்மாயிட்டுக்கொடுத்து, இன்னும் என்னென்னவெல்லாம் என் எடுத்தானென்று விசாரித்தாகணும்..."

"அப்படி வேறு ஒரு பொருளும் எடுத்திருக்க மாட்டாள்மமா, அதிகமாகப் போனது

ஒரு நுபாய் பெருக போனதுகா வித்தி அப்போட்டம் பண்ணுகிறாய்? அதை விட்டுத் தொலை. உனக்கு அதைப் போல் எத்தனை கைக்குட்டைகள் வேண்டுமானாலும் தான் வாங்கிக் தருகிறேன். நீ போய்த் துணியை மாற்றியிட்டு வாய்மமா."

மகன் வந்தான். இரக்கம் கண்டவுடன் தாயார் ரோவியலாய் தன் குரலில் உயர்த்தினாள். "இன்றைக்கு நாம் அவனைக் கம்மாயிட்டோமாமாணம், மற்ற வேலைக்காரர்களுக்குப் பயமில்லாமல் போய்விடும். அவனிடம் தீவக இன்றும் என்னவெல்லாம் எடுத்தான் என்று கேளுங்கள்" என்று செக்க குரலில் கத்தினாள்.

மகனின் மக்களுக்காகக் கடனை என்று கரத்தில்கலாமல் "நீ என்னவெல்லாம் தம் வீட்டில் எடுத்திருக்கிறாய்?" என்று வேலைக் காரப் பெண்ணைப் பார்த்துக் கேட்டார் தேவநேசன்.

எதுமான் சென்னை எழுந்தவுடன் "தலைவா உன்னைக் கோதறிய மண்ணைப் போட்டுக் கொள்ளப்போகிறேன்" என்று திண்டிப்பில் மூன்று மாதத்துக்கு முன்பு ஐந்து நுபாய்க்கு வாய்மையே போன முத்து மரணியைக் குளிரும் அனாதையிலிருந்து எடுத்ததாக நம்புகொண்டான்.

டவுனிலிருந்து அப்போதுதான் உள்ளே நுழைந்த அவர் தாயார் கிஷயத்தை அறிந்தவுடன், "இந்தக் கழுதை மேலே என்னை இரண்டு மாதமாகச் சத்திசெய்க. களவு போன வெள்ளி டம்ளர் இன்னகொரு யெல்லாம் இவதான் திருடியிருப்பா இப்பொழுதே போலீசுக்குப் போன் பண்ணுகிறேன்" என்று டவுனில் கத்தினாள்.

அந்தகரத்திலுள்ள பெரும் புள்ளிகளில் வீரல் விட்டு என்னாக் கடியவாயினால் தேவநேசனின் ஒருவர். மேலும் பொது சந்தா பண்ணுகளுக்கு இவர் கைக்கரியம் திரையிருந்தது. அவ்வளவு பிரக்ஷாதி பெற்ற வீட்டிலிருந்து ஆதாரத்துடன் கேஸ் ஒன்று வந்துள்ளது என்றவுடன், சடுதியில் இரண்டு கான்ஸ்பட்டிசைக் அனுப்பி அவர்களைப் பட்டினி.

தாயின் நடவடிக்கையைத் தடுக்க வழியில்லாது தேவநேசன் மனத்துக்குள் மறுகொரு, மாணசகமாக அவர் அறிவு அழுத்து, புலம்பியது என்னாம், "கேவலம் ஒரு கைக்குட்டைக்காக இவ்வளவு அமர்க்களம்?" என்று தமக்குள்ளே கேட்டுக் கொண்டார்.

கோவில் தரப்பில் கேட்ட வேண்டிய கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன, கேள்விகளுக்கு எல்லாம் "ஆம்" என்றே பதிலிடுகிறார்கள் வேலைக்காரப் பெண். திட்டமிடப்படாத களவு ஆகையால் திரை இல்லை.

போலீஸாரிடம் வீட்டில் உள்ள யாவரும் மொழி மொழியென்று குதறச்சாட்டுக்களை அனக்கும்பொழுது வீட்டு எஜமானன் மட்டும் மௌனம் காத்தது அவர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. வேலைக்காரிக்காகப் பரிந்து பேசிய எஜமானனைக் கண்டு போலீசாருக்கு விசயமாக இருந்தது. "சார்... அவன் ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம். ஏதோ அப்ப ஆசையாக எடுத்துவிட்டான். அப்பா ரொம்

புரட்சிநாதர் எம்ஜிஆர்

அறிஞரும்
ஜெயார் மூவீஸ்

பதியநதி

காட்சிமயம்
சாணக்யா

கயாரிப்பு

P.K.V. சங்கரன்-ஆறுமுகம்

பாடியம் ரீதமுள்ள
ஒலி M. ச. விஸ்வநாதன்
ஒளிப்பதிவு P.N. சுந்தரம்
உருவகத்தை சுகுமாரதன்

NEGATIVE RIGHTS
CONTROLLED BY
JAYANTHI FILMS
BUNGALOW, MADRAS 38

SEP 67

சென்னை தளோம் - நீதிருஷண மற்றும்
மேகலா நார்ஜஹான் தென்னாற்காடு

பக் கோபக்காரர்கள்! அவசரத்தில் போன பண்ணியிட்டார்கள். கேனைத் தள்ளி விடுங்கள் என்று தாஜா பண்ணி அவரது கழுக்கப்படி போலீசாருக்கு 'டிப்ஸ்' கொடுத்து அனுப்பிவிட்டார்.

இங்கு மண்ணிப்புப் படலம் நடந்து கொண்டிருந்தபோது துங்கன் போலீஸ் க்டேஷனில் குற்றப் பத்திரிகை ஒன்று 'டெலி டீரிண்டரிம்' வந்து பதிவாகியது. 'நெடு நாண்டாத்தேடிய, குற்றவாளி விடைத்தான்' என்பதுதான் அது. கட்டுக் கட்டாக மில்லி விருந்து யாக்கங்களில் செல்லும் துணி ரூட், களைப் பேல் பேலாக 'அபேஸ்' பண்ணி வந்த குடியல் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. கொள்ளை வடிப்பதிலும் பாக்கத்தர்கள் இருந்தார்கள். அப்பாக்கத்தர்களில் ஒருவர் தேவதேசன் என்றிருந்தது. அவருக்குத்தான் பம்பாயில் துங்கனிக் கடை.

ரெனெவில் அவர் விட்டிருந்ததுதான் இப்பொழுது ஒரு கேஸ் வந்தது? தேவதேசன் யார் என்று கண்டு பிடிக்க ஸ்ரீனாயக செவ விட வேண்டிய அவசியம் போலீஸில் இன்ஸ் பெக்டருக்கு ஏற்படவில்லை.

மேலிடத்து உத்தரவில் பிரகாரம் இரண்டு போலீஸ்காரர்களுடன் போய்த் தேவதேசன் கையில் கிளவிகு பூட்டினர்.

அந்தக் கடை வேலைக்காரப் பெண் திருக் கிட்டி நடுங்கினாள். தேவதேசனின் தாயாரும் மணியையும் சொலிந்து சாயாண்டத்துப் போலீசை, பெரிசு பெண்ணும் சிறிய பெண் ணும் துக்கம் தாளாமல் உதறிவிட்டனர். ஆனால் தேவதேசன் மட்டும் அமைதியாகத் தங்கையக் குவிந்தபடி இருந்தார்.

"ஐயோ! எங்க எதுமானனை விட்டுடுங்கள். தாய்தான் இருக்க. என்னை என்ன வேண்டு மானாலும் செய்யுங்கள். அவர் ஒரு பாவமும் அறியாதவர். செய்யத் தெரியாதவர்...." என்று வேலைக்காரப் பெண் துடித்தாள்.

அவளை ஒரு கணம் வெறித்துப் பார்த்த தேவதேசன் வீரத்தியோகு சொல்லார்: "உங்களுக்கு இது விளங்காதுதான். திட்ட மிடப்படாத களவு. ஆணையால் இரைவில்லை என்று சொன்னேனே. திட்டமிட்ட களவுக்குத் திரை உங்களுக்கு என்று தெரிந்துகொள். அந்தக் திரை ஸ்டுலிக்குத்தான் நான் யார் என்று உணக்கும் சரி. இந்த களவில் உன்னவர் களுக்குச் சரி. என்னைப் பற்றித் தெரியவில்லை. இப்பொழுது அந்தக் திரை விழித்தெழுவப் பட்டு விட்டது. நான் கவலைகூட காட்டி யனிக்கிறேன். எனக்குரிய 'தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்' என்று தவறுகிற கணர்ந்து கொண்ட பின், அவர் தத்துவம் பேசியபோது,

"எதுமான்... எதுமான்... என்னை நீங்க மண்ணிச்செய்களை எதுமான்... இப்ப உங்களை யாரும் மண்ணிக்க நாட்டாங்களா?" என்று கதறினான் வேலைக்காரப் பெண்.

"நான் மனிதன்; அதனால் மண்ணித்தேன். ஆனால் சட்டம்?" என்று எழுத்தறிவில்லாத அந்த வேலைக்காரியிடம் ஒரு பெரிய கேள் விலைக் கேட்டுவிட்டுப் போனில் வானில் போய் ஏறினார் தேவதேசன்.

போட்டோ நியூஸ்

புதுமுகம், புண்ணை போன்றவை முதல் பக்கத்தில் ஏற்றி வெளியித்துள்ள புதுப்பத்திரிகையான போட்டோ நியூஸைப் புண்ணை முதல் வரவேற்கிறோம். அதன் இதழில் பத்திரிகையின் பெயருக்கு ஏதாவது நிறையப் புனைப்பட்டதற்கும் செய்திகளும் உள்ளன. நிளியாகச் செய்திகள் தலை மறை செய்திகளுக்கும் கொஞ்சம் இடம் கொடுத்திருக்கிறார் ஆசிரியர் என். கே. பாலகிருஷ்ணன். போட்டோ நியூஸ், மாதம் முடிந்தால், 4-ர, நெளரோஜி தெரு, சென்னை-10, விலை 15 ரூப.

மயத் தாகம்

புது நாவல்கள் எழுதிப் பழைய கூட ஸ்ரீ ஆர். சண்முகத்தரத்தின் கூட. கொங்கு நாட்டின் குழந்தைகளை, பாத்திரங்கள் உருவாக்கி அவர்களுக்கும் பேச்சுத் தமிழிலே உலகம் விட்டிருக்கிறார். எட்டாரப் பேச்சிலே தாகம் கொண்டவர்கள் மயத் தாகத்தைப் படித்து விடார் தீர்த்துக் கொண்டனர். காதல் தாகம் கொண்டவர்கள் இதனைப் படித்துத் தாகம் திருவார்த்தை என்பது சேதேசமே. ஆவியும் ஆற்றெழுக்கான தகையிலே மனத்ததைக் கொடுத்துத் தாகம் நீங்கிய உணர்ச்சியைப் பெறுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

மான்சூர் உயர்

"சீர்திரைக் கூடாவினை எப்படி மதிப்பிடுகிறீர் அகலா நீதவமாத மாரிகன். எங்கள், வெளிக் இவர்களுடைய கட்டத் தில் பேசிக் குடியாத. அவர் உயிரோடு இருந்த போது அவர்களுக்கும் மோனம் பதவி வலித்த போதிலும், சேத்தபின் அவர்களுக்குக் கீழேதான் இருக்க வேண்டும்." இப்படி எடை போடுவார் குடியாக்கிப் பாரத துதாராசுப் பணியாற்றிய ஸ்ரீ கே. பி. எஸ். ரமேன் அவர்கள். தமிழ் 'மான்சூர்' உயர்மைய ஓர் இனக்கியப் போக்கிடியாக, விடுப்பு வெறுப்புக்கு இடம் கொடாமல் சிந்தனைக்கு ஒரு செவ்வாய்க் தத்திடுக்கு. தமிழாக்கம் செய்துள்ள ஸ்ரீ கே. சி. சந்திரநாராயணன் தாம் மேற்கொண்ட பணிகளுக்கு கருவம் முடியாமல் வெற்றி உண்டிருக்கிறார்.

எழ்க்கை: வித்துமத் நோக்கு

வித்துமத் தத்துவத்தைச் சிறப்பாக எடுத்து இயம்பும் ஆற்றல் பெற்றுள்ள பெருமக்களியே டாக்டர் என். ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் முதன்மையானவர். தமிழ் புராதனமான வித்துமத் எத்தனைபோது புலங்களை யும் மேல் மனதனையும் கண்டாறும், வாய்க் கற்றது; உத்த வாய்வைத் தத்துவமாக்கி உலகம் தவம் பெற தற்கும் உத்தி வாய்ந்தது. எம்மதத்தையும் எம்மதமாக்கி, 'வாழும் காரே வாங்கும் கேள்வி' என்றுமே போன்றவை எடுத்து ஒதி. அவயகம் தவா தீர்த்து வாழ வழிகாட்டுவது. அதன் வித்துமத்தை ஆராய்ச்சி நோக்கோடு. பாயரக்குருப் பரிபூர்ணமான பிட்டுப் பிட்டு வைக்கிறார் ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ணன்.

போக்கிடுமென் பாயுக்காக் கூடிய பிமற்கண்ட லுக்கு புத்தகங்களையும், காசை வட்டத்தால் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 35 கட்டினால், வாய்க் குண்டுதொழும் இப்படி ஆறு புத்தகங்கள் வீடு தேடி வரும். தேவையான நூல் மட்டும் போதும் வசப்பார்க்கும் நூல் கொடுத்துத் தவியாவும் பெறலாம்.

பிரகரம்: காசை வட்டம், சென்னை-17.

கயக்குண்டி

வெட இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட வாகன் வர்சலியே பங்கிம் சந்திரர் லுக்கிய மான் இடம் பெற்றவர். வரகாற்றுப் பின் னவீரியை அகர்த்த விளங்கும் இலக்கியப் பாய்ப்பார்த்த விதிகாட்டியாக விவரிப்பதை, உலக குண்டிலாசனையும் நவகுமாரனையும் இலக்கியப் பிரிக்கும் இந்த விவரத்தைப் பங்கிடுப் பொறுத்து காசைகளும் தங்களை வளர்ச்சி ஒருவராகவே அருப்பிக்கும் மனமும் ஆசிரியர் கதைகளில் பின்னிக் கொண்டு போயிருக்கிறார். மொழிபெயர்ப்பு வர்க்கி ஸ்ரீ த. தா. குமாரசுவாமி அவர் உலக வர்சம் - தமிழ் இருமொழிவிளையும் கூடியது. இலக்கிய மானம் கழித் தமிழாக்கித் தத்துவங்களுக்கு திருப்பி மற்பலன்களைப் போதும் இன்ன விட்டாம் மொழிபெயர்ப்பு நூல்க் தேவாரத்தையும் திருக்குறளையும், புதுநூல்களையும் பரிபாட்டையும், பத்துப் பாட்டையும், பெருங்கதைகளையும் தலைப் பங்கு ஒரு குற்ற தவீப்பாகப் புருத்தும் பணியை மேற்கொண்டிருப்பாரா? முதற் பத்தி ஒன்பதாம் அத்தியாயத் தொடக்கத் திம். "கவர்க்குத் தொடர்ந்தோர் இன்ன 36.9 விஷயத்தை நான் நடுவே புத்தவ உதய பத்தி உலகஞ்ஞாயம் மன்னிப்பைக் கோடுகிறேன்" என்று லுக் ஆசிரியர் கூறுவது போலத் தாழும் காசைகளின் மன்னிப்பைக் கோர்விட்டாம் என்று எதிர்ப்போ, என் னவோ? 'உலக குண்டி' மங்கனாசனத் துக்குத்தான் முதற்பத்திர்பே ஒழியத் தமிழ் வர்க்கினைப் பொறுத்த வரையில் பழைய பதிப்புத்தான். பிரகரம்: மங்கல நூலகம், ஸ்ரீமத்தாக்கம், சென்னை-36, விலை ரூ. 75.

ஸ்ரீ கணேஷ்ராம்ஸ்
உணவுப்பொருள் கடைக்கிடைக்குத்
ஒன் கண்டுபிடி

‘இடெக்ஸ்’

Shideex
(உணவுப்பொருள்)

SHRI GANESH RAM'S
777
(உணவுப்பொருள்)

தொடர்

(தொடர்)

சாம்பார், ரசம் (2 தயார்)
(2 தயார்)

மற்றும் மதலில் கறி பதில் 1-2
மசாலா சர்க்கரியை கறி செய்து பதிலிடுக
மசாலையில் 1-2 மசாலா சர்க்கரியை

காய்கறிகள் - 14 கி.கிராம்
சாத்தல், வாடம் - 14 கி.கிராம்
பப்படம், அப்பளம் முதலியவை

இலவசம்: இந்த உணவுப் பொருள்
தயார் தயாராகவும் உண
வாக உதவியாகவும்
மிகவும் மிகவும் மிகவும் 75 வரை
மசாலை சர்க்கரியை கறி செய்து பதிலிடுக
மசாலையில் 1-2 மசாலா சர்க்கரியை கறி செய்து
பதிலிடுக 22 மசாலை சர்க்கரியை கறி செய்து
பதிலிடுக 22 மசாலை சர்க்கரியை கறி செய்து

பூ. எஸ். ஏ.	... ரூ. 45.86
காண்டா	... ரூ. 39.70
மசாலை	... ரூ. 35.70
பெட்டி	... ரூ. 28.35
பிரசாதி	... ரூ. 28.35
பெட்டி	... ரூ. 28.35
பூ. கே.	... ரூ. 47.70
மே. பெட்டி	... ரூ. 25.65
காண்டா	... ரூ. 30.65
கெட்டுக்கொண்டிருக்கிறது	... ரூ. 30.65
பிரசாதி	... ரூ. 26.65
இந்தியா	... ரூ. 24.90
தென் ஆப்பிரிக்கா	... ரூ. 25.25
ஏடன்	... ரூ. 18.35
தாங்காய்	... ரூ. 20.35
மசாலையா	... ரூ. 19.40
ஆப்பிரிக்கா	... ரூ. 38.15

குறிப்பு: தயார் ஆகிய பொருள்கள் மசாலை
11 மசாலை சர்க்கரியை கறி செய்து பதிலிடுக
மசாலையில் 1-2 மசாலா சர்க்கரியை கறி செய்து
பதிலிடுக 22 மசாலை சர்க்கரியை கறி செய்து

ஸ்ரீ கணேஷ்ராம் & கோ.
(தொடர்) 23665 & 27777 - P.O. 3 (தொடர்)
48, தம்பி செட்டித் தெரு, சென்னை - 1
சென்னை

காமதேனு-குமரி மரக்கெட்டி
டி. பூ. சி. எஸ். சகல கிடைக்கும்
எமது தயாரிப்புகள் கிடைக்கும்

THANGABASPAM
TOBACCO

KARAIKUDI

BS

சிமேண்ட் உபயோகிப்போர்க்கு
ஷர் நுற்செய்தி!

தென் ஆற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், புதுச்சேரி, பாலக்காடு கண்ணனூர், கோழிக்கோடு, தெற்கு கன்னா ஜில்லாக்களிலுள்ள கனம் வேதலாக இராமபிரம்

**சங்கர்
பிராண்ட்
சிமிமண்ட்**

இப்பொழுது தாராளமாகக் கிடைக்கிறது.

எழுது வகைப்பாடுகள், சுவரளி தொகுதிக்கான
உற்பத்தி பெருக்கியதன் மூலம் உயர்வது நேரடியாக
உயர்வதில் பூர்த்தி செய்யப்படுகிறது.

சென்னை - திருச்சி ரகசிய ரயில் பாதையை கட்டி தீர்மானம்

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே இருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் சொன்னால் என்னவாக இருக்கிறது? இதைப் பற்றி நான் சொன்னால் என்னவாக இருக்கிறது? இதைப் பற்றி நான் சொன்னால் என்னவாக இருக்கிறது?

விசிலைக் கொடு!

ஸீயார்

“விசிலைக் கொடுப்பாயா, கண்டக் டர்!”

“இன்னிக்கு ஆபீஸ் போய்க் சேர்த்துத் தரப்போலத்தான் போங்கோ!”

“பாருங்களைச்! டிக்கெட்! கொடுக்க ஆரம்பித்துப் பதினேழு நிமிஷங்கள் ஆகிவிட்டது! இன்னும் விசில் கொடுத்தாய்டுல்ல!”

“அரைச்செவிடு, பக்கம் குருடு இதுகளை யெல்லாம் டிரான்ஸ்பிரென்ட் டிஜிடு இன்னும் வைத்துக் கொண்டு மாரடித்தால் வண்டி ஸ்டாப் ஸ்டாப், நேரத்துக்குப் போகும்!” இத்தனை சொல்லியபுகளையும் தாங்கிக் கொண்டு கண்டக்டர் தன் கருமியை கண்ணாடி, பஸ்ஸுக்கும் அல்லலும் அங்குலமாக நகர்ந்து கொண்டு டிக்கெட் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

“அது ஆபீஸ்காரர்கள் நிறைந்த பஸ், வழக்கமாக 10-30க்குக் காணவில் மாப் பலத்தை விட்டுக் கிளம்பி டிரான்ஸ் போய்க் சேருவதற்குள் இந்த ‘அர்க் கனைகள்’ கண்டக்டருக்குக் கிடைத்தே லீகும்.

“விசிலைக் கொடுத்துவிட்டு வேலையைப் பாராய்யா! நல்ல ஆளுய்யா. இந்த வண்டிக்கு வந்து சேர்த்தாயே!”

மணி ஒன்பது-தாற்பது ஆகிவிட்டபே, பின் ஆசனக்காரர் ஒருவர் அணவு மீறிப் பொறுமை இழந்து விட்டார்!

அவரின் என்ன செயல் போகிறதோ என்று நான் பயந்தேன்.

“என்னய்யா, கண்டக்டர்! விசிலைக் கொடுக்கப் போகிறாயா, இல்லை வேறு வண்டியிலேயங்களை ஏற்றப்போகிறாயா!”

“விசிலைக் கொடுத்துட்டு மறுஜோகி பாராய்யா!”

“செவிடன் காதினே கங்கு காதின் கதைதான் இருக்கே! கண்டக்டர், விசிலைக் கொடுக்கப் போகிறாயா, இல்லையா? இரண்டிலே ஒண்ணு சொல்லிட்டு மறு வேலை பாரு!” ஒரு கட்டம் பக்கவாத்தியம் வரிக் ஆரம்பித்து விட்டபே கண்டக்டர் எரிமலையாகச் சிறிதூர்.

“யாரய்யா அது. விசிலைக் கொடுன்னு மிரட்டறது? எங்கேயா அந்த ஆளு?” என்று கும்பலில் கலந்துக் கொண்டு கண்டக்டர் பின் ஆசனக்காரரை நோக்கித் தாவினார்; டிரைவர் தம் இடத்தி

லிருந்தபடியே, “இத்தாப்பா, முன்னாமி! வேலையைக் கவனிப்பா! அவங்க அப்படித்தான் போவாங்க. தெரிஞ்ச விஷயம் தானே?” என்று சமாதானப் படுத்தும் முறையில்.

ஆனால், கண்டக்டர் யார் தடுத்துத் திறக்கவில்லை.

“என்னய்யா! நான்தான் கேட்டேன்! இப்ப என்ன பண்ணப் போறே! தலையை வாங்கிடு குவாரோ!” என்று அவர் அடக்கப் போவதுபோல் எழுந்தார். அவருக்குப் பக்க வாதியம் வரிக் தலையில், “ஆமாம், கண்டக்டர்! நாங்களும்தான் கேட்டோம், விசிலைக் கொடுன்னு! இப்ப நீ என்ன பண்ணிடுவே!” என்று சீ குரவர்.

பஸ்ஸுக்கும் பெரிய கலாட்டா ஆகிவிட்டால் என்ன செய்வது என்று சிலர் தடுக்க முயன்றனர். அப்போது, “இத் தாய்கய்யா! இருக்கவகோ ஒரு விசில் ஒண்ணே ஒண்ணுதான் சர்க்காரிலே கொடுத்திருக்காங்க! விசிலைக் கொடு விசிலைக் கொடுன்னு ஒம்பது பேரு சேர்ந்து கேட்டா நான் யாருக்கு நுறு கொடுப்பேன், இத்தா, பிடி! வச்சுக் கிசிலி!” என்று அந்தப் பின் ஆசனக்காரரிடம் விசிலைக் கொடுத்து விட்டது. “ஹாம்! இன்னும் யாரு டிக் கேட்ட வாங்கலே... டிக்கட்டி கட்ட!” என்று தம் கருமத்திலே கண்ணாடி விட்டார் கண்டக்டர்!

பஸ்ஸினுள் எழுந்த இடி போலப் போன்ற சிப்பிப்போலியின் அதிர்ச்சி தாய்கய்யம் பஸ்ஸும் கிளம்பி விட்டது.

உங்களுக்குத் தேவை

பாண்டியன் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

ஆஸ்திகள்: ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலயம்: பாண்டியன் பில்டிங், மதுரை-1

கிளைகள்: பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை, கோவை, திருச்சி, வேலூர், கரையோரம், கோட்டை, கோல்கொண்டா, கோல்கொண்டா, கோல்கொண்டா

சென்னை, P. W. D., எக்ஸ்சிடிவ்ஸ் என்
ஜினீயர் திரு. ஆர். ராமசுப்ரமணியன் B. E.
அவர்கள் குமாரத்தி செல்வி ஆர்.
ஜெயலட்சுமி B. Sc., க்கும், சென்னை, திரு.
ஏ. கணபதி சாஸ்திரி B. A., L. T., அவர்கள்
குமாரர் செல்வன் ஜி. மல்லிகார்ஜுன்
B. Sc., B. E. அவர்களுக்கும் சம்பந்தத்தில்
சென்னையில் திருமணம் நிறைவாக
நடைபெற்றது.

வாழ்க மணமக்கள்!

பண்டி
கோயிலார்சாரம்

**பால
பிராஸ**

குழந்தைகளுக்கு
ருசியான டானிக்

1898 ஆண்டிலிருந்து
பிரசித்தி பெற்றது...

ஆயர்வேதாஸ்ரமம்

கோரேவட லிமிடெட்

100, ஜி.எஸ்.ரோட் - சென்னை-19

[பெரிய அங்கம் தொடர்ச்சி]

“மூன்று வெவ்வேறு அறங்களைக் குறித்து வந்த பாது நேரே இங்கே வந்தவருக்கு இப் பாது வரி மருத்து விட்டதோ!”

பொங்கி வரும் பாலில் தீர்ந்த துளிகளின்
முத்தது பொல் மீளத்தெய்தி உடைய
யங்கிற்று. "நீங்கள் சொல்வது உண்மையம்.
முதலில் அயல் நாளைக்கு போய்
வாக்கி அனந்ததுள்ளி வருவோம்.
இந்த மாநிலம் பொய்யோம்" என்று.

“அனாத நீங்கள் இதுவரையில் செரல்லை
பெய்யவே!”

இந்த உளரயாடிக் கொண்டுத்தி விவர
தர மன உணர்ச்சிகள் ஊடுபுத் தகவலு
ரின் விவரத்தையும் அமரிக்கையாள்
பொருத்தும் விவரத் தொண்டார். அம்மா
தர பா-பட்டாண நியுல்கள் என்னி தனகத்
திக் கொண்டு தரார்.

“இன்று எங்கள் அன்று முதலே அளவற்ற செல்வது ஒன்றும் செல்வது ஒன்றாகத் தான் இருக்கிறது!” என்று டீஸ்ட் பி சுறுதித் தக் கொண்டார்.

'ஏன்...? ஏன்...? ஏன்...?'

11. "செந்து வெட்டாய நீர் நினைக்க
மந்தநாளை முதலி. எந்தது' என்பது போல்
இருக்கிறதே. இந்தக் கதை! காரணம்
என்னவாம்?"

“அந்ததான் தெரியவில்லை. போகவில்லை
புகழ் தெனியாக இல்லை. போகிறது,
நூல் வரண்டு மலிகிறது. மிக்கிறது,
அது போகியாக இலகிறது.”

இதனால் கொல்கத்தாப்போது அவர் முகத்தில் கவனம் செல்கின்றது. கொல்கத்தா நூலுக்கும் அவரிடமிருந்து நீண்ட பெருந்தக செலிப்ப பட்டது.

‘இப்போது இலாபம் மிகவும் தூக்
கெடாதவராகப் பேச வேண்டும்’ என்று
யுனாபதி தன்னை மக்சரித்துக் கொண்டான்.

அடுத்த லாரத்தில் லெபாமி வெளியூர் சென்றார். இரண்டே இருமுறை மருமகனிடம் போய் வந்தார். அவனிடமிருந்து அவரால் ஏதும் அறிய முடியவில்லை.

அந்தத் திரைத் திரை கணவராகத் தான்
மேற்பட்டவர் என்று எண்ணிக் கொண்ட
மிஸ்டர், அவர் சொந்த அன்று மாறிய
மோகனப் பாரதிப் பேரணர்.

மோகன் அலுவலகத்திலிருந்து வந்திருக்கவில்லை. பாபு மட்டும் பள்ளியிலிருந்து வந்திருந்தான். மீனாட்சி அவள் வாயைக் கிவறினாள். "அண்ணாவும்தான் மன்னியும் சினிமாவுக்குப் போய் வந்தார்கள். வந்தது முதல் ஒருவரோடு ஒருவர் சரியாகப் பேசிக் கொள்ளவில்லை. மறு நாள் இரவு இருவரும் ஊருக்குப் போனார்கள். அண்ணா மட்டும் திரும்பி வந்தான். இப்பொழுதும் அவள் கொஞ்சிப்பாகத்தான் இருக்கிறாள். எனக்கு அவளோடு பேசவே பலமாக இருக்கிறது; அவளைப் பார்க்கவே பயமாக இருக்கிறது!" என்ற சிறுவனின் குரலில் அழுகை ஏட்டிப் பார்த்தது.

சிறுவனின் வாக்ஞமலம் மீனாட்சியின் உள்ளத்தில் பலங்கரமான பல சித்திகளாகத்

தூண்டிவிட்டது. அதையில் வந்து துழைந்த மோகனின் காலடி லுசை அவள் சித்தியை வயக் கலைத்தது.

எதிர்பாராத விதமாக அந்த இடத்தில் அவளைக் கண்ட மோகன், "ஓ...வாருங்கள்" என்றான். அவள் முக மாறுதல்களை அவள் துணுதி ஆராய்ந்து அறியத் தவறவில்லை.

உடை மாற்றிக் கொண்டு அவள் அருகே வந்து அமர்ந்த மோகன், "எல்லாரும் செல்கையமா?" என்றான்.

மீனாட்சி, "உம்" என்றாள்.

கலகலவெனப் பேசுவது தவிர வேறு அறிகாந்த மாயி மெளனத்தைக் கடைப்பிடிப்பது மோகனுக்குப் பெரும் வியப்பை உண்டு பண்ணியது. மேலே தொடர்ந்து என்ன பேசுவது என்று புரியாமல் சற்று நேரம்

தமிழ்தான்! அவன் தவிப்பைப் புரிந்து கொண்டு மீறுட்சியே பேசினான்: "வாங்குப் பொய்குத்தாயா? என்ன விசேஷம்?"

"அத்தப் பெண்ணைக் கொண்டுபோய்கிட..."

"அத்தப் பெண்!" - எத்தப் பெண்? அவளுக்கென்று ஒரு பெயர் இல்லவா?... இவ்வளவும் கொஞ்சம்கூட நன்றியில்லை!" மோகம் சிறித்தான். அதுமீது பறத்தது. மீறுட்சி அங்கு உணர்ந்தான்.

"பெண்ணைக்கூடச் சொல்வப் பிடிக்காத அளவுக்கு, கம்பாளம் ஆகி ஒரு சில நாட்களுக்குள் அப்படி என்ன செய்து?"

மோகம் பாய்ந்தான்! பார்த்தான். அடங்கி மூடுகிற மூலையில் பதுங்கியிருந்த பாபு அவன் பார்வைகளையக் கூப்பிட்டு நிற்கிறான்.

"பெண்ணைப் போய் உட்கார்த்து படி எய்தா!" எல்லாம் மோகம்.

பாபு புத்தகப் பையுடன், "தப்பினேன், சிதைத்தேன்!" என்று எறிந்தான் ஓட்டம்!

"சப்பம் இல்லை, இனிப்பும் இல்லை, 10 ரூபி. அவன் அப்படிக்கு உடம்பு" கரி சிவிய என்று சொல்லி வந்தது.

"தந்தியா, தபாலா?"

"தந்திரம்! ஆட்டிவரிவா, எக்ஸ்பிரஸ்?" என்பது அடுத்த கேள்வியா?"

"இப்போது எப்படி இருக்கிறதாம்...? காத்தம் வந்ததா?"

"....சை...ம்... வந்தது! பரவாவிடுகிறாயாம்..."

"மோகம், 'என் சொந்த விஷயங்களில் தலையிட நீங்கள் யார்?' என்று ஒரே வாக் கியத்தில் நீ எடுத்தெழுத்து பெரி விடலாம். அப்படிப் போகக்கூடாது என்று அவன் எப்பதும் கூறும். ச.வ. அவர், 'இனி நீங்கள் தான் என் குழந்தைகளுக்குத் தெரியுமா?' என்று மோகம் விடும் அவ்வு சொன்னதாலும் இவ்வளவு பெரிக்கிறேன். நியோ ஆத் பொய் சொல்லி, அவை மறைக்க ஒன்றைப் பொய்யாக உருவாக்குகிறது. இது திராசனா! புத்தியை மோகம் நீ நான் எல்லாவற்றையும் நன்றாக அறிந்து கொண்டுதான் வந்திருக்கிறேன் என்ற சொல் அவன் கைக்கவியம்? எல்லாம் மூன்று மறைக்காதே, மோகம்!"

நிமிர்ந்திருந்த அவன் தனிய தானாகவே கவிழ்த்தது.

"மோகம்! பெற்ற பிள்ளையாக நினைத்து உன்னைக் கேட்டிருேன்; கம்பாளிக்கும் உனக்கும் என்ன பான்மைதான்?"

"ஒன்று இல்லையே!"

"சிலிமாவிலிருந்து வந்தது முதல் நீ அவரைக் கழகமாக இல்லை!"

"சிலிமாவா?"

“பூனோசமோ ககோசமோ என்று துடிக்காதே, மோகன். கல்யாணியை அழைத்துக் கொண்டு சக்கரங்கோட்டைக்குப் போவதற்கு முத்து தான் நீ அவனோடு சென்றிருக்கப் போகவில்லை?”

“...தான் வருவதற்கு முன்னும், பரபு அப்படிச் சொன்னாளுே?”

“பாபு ஏன் சொல்கிறான்? அங்கே நம் வீட்டுக்கு எதிரே வீட்டு -”

“எந்தத் திபேட்டர், என்னை படம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்?”

“த முன்பு அங்கே வந்து இருக்கு தாட்கள் தங்கியிருந்த போது அந்த அம்மன் உண்டைப் பார்த்திருக்கிறான். ‘உன் முருகனையும், அவன் மனைவியையும் திபேட்டரின் பார்த்தேன்’ என்று அவன் சொன்னான். திபேட்டர், படம் முதலிய விவரங்களை அவன் சொன்னதும் இல்லை, தான் சொன்னது இல்லை.”

“கண்ணம்தான் மாமி! மறந்து போய் மறந்து விட்டேன்.”

“மறந்து போய் மறக்கவில்லை; மறக்க முயன்று மறத்துப் பார்த்தாய்; பரிசுக் கிடைத்தால்; போய் நினைக்கவில்லை; அது போகட்டும். திடீரென்று அவனோடு என்ன உண்டை?”

“என்னடையாவது. மண்ணுக்கடியாவது மாமி? அப்படி வார சொன்னார்கள்? பாபு சொன்னாளுே?”

“திருப்பத் திருப்ப அந்தக் குழந்தையின் பெயரை ஏன் இழுக்கிறாய்? வேதாணம் முருகனது ஏன் ஏதிரை கதையாக மீண்டும் மீண்டும் ஒன்றொரு பொய்யாக ஏன் சொல்கிறது? கிளிமாவுக்குப் போகவில்லை என்றுதான் போய்; கல்யாணியின் அம்மாவுக்கு உடம்பு சரியில்லை என்றுதான் போய்; கத்தி வந்தது போய்; பிறகு உடம்பு குணம் என்று கடிதம் வந்ததும் போய்! மோகன், உன்னைப் பறவைகளாக இருக்க வேண்டிய இனம் தம்பதிகள் பிணங்க கொண்டு இப்படிப் பிச்சித் திருப்பது சரியா? தோண்டிப் தோது தின்று நீயும் குழந்தை பாபுவும் உடம்பைப் பாழ் படுத்திக் கொள்வது முறையா? சொல் மோகன், சொல்!”

மோகன் நெடுநெஞ்செறித்தான். அசையாத பரவி வந்த இருள் அவனைத் தூண்டியே, எழுந்து விளக்கைப் போட்டான்.

“அட்டே!...” என்று மீண்டும் எழுந்தான். “இருட்டி விட்டதே! விளக்கை வைப்பது லாசர்!” என்று எழுந்தான்.

வித்த வெள்ளிக்கிறகம்.

மோகனும் கல்யாணியும் அருகருகே அமர்ந்து பண்ணில் போய்க்கொண்டிருந்தனர். பன் எழும்பூர், ரயில் நிலைய நிலத்தத்தை அடைந்து நின்றது. கல்யாணியின் பார்வை ரயில் நிலையத்தின் பக்கம் சென்றது. உடனே அவன் உடம்பு குறுங்கிற்று. மோகன் அவளைத் திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் கண்கள் மூடி இருந்தன.

“என்ன கல்யாணி!”

கல்யாணி கண்களைத் திறந்தாள். உள் ஓடத் தொடங்கியது.

“என் கல்யாணி உன் உடம்பு இப்படித் குறுங்கிற்று? என்னையும் இதை மூடிக்கொண்டு விட்டாய்; என்ன சமாளிப்பாய்?”

கல்யாணி அவளை மலர்ச் மலர்ச்சிப் பார்த்தாள்; அது வழியில் சென்றாள். ஆனால் அவளுடைய கண்களுக்கு எதுவும் பதில் சொல்லவில்லை. ஆனால் மோகன் அந்த அணிக் அணிக் விட்டு விட்டான். ஒரே கணத்தில் மீண்டும் மீண்டும் கெட்டான்.

“அங்கே ஒரு... பிச்சைக்காரன்...”

“ஒகோ!... பிச்சைக்காரர்களைக் கண்டால் உனக்கு...”

“அது மட்டுமேயில்லை; அவளுடைய... கையும் காதுமே...”

“சரி...சரி...” என்று அந்தப் பெருங்கு குழந்தையின் கைத்தாள் அவன்...ஆனால்...

பண்ணிருந்து இறங்கித் திபேட்டருக்குப் போவதற்குள் வழியில் எத்தனையோ பிச்சைக்காரர்கள்; அவர்களில் எத்தனையோ தோஷ நேரங்கள். மோகனுக்கு அவர்களைப் பார்த்து அருகருப்பாக இருந்தது. கல்யாணியோ அவர்களைப் பார்த்தும் போகப்படுத்தாமல் அவனோடு நடந்தாள்.

“ஒரு வேளை இவன் எழும்பூர் ரயிலடியில் பார்த்த பிச்சைக்காரன் படுமோசமான தோற்றத்தினை இருத்திருப்பானா!” என்று கண்ணிக் கொண்டான் அவன்.

திரையின் படம் ஒழிக் கொண்டிருந்தது. மோகனின் மனம் அதில் ஒன்றாகிவிட்டது. அவன் உன்சத்தில் கறட்டுடோனான் புதுத் திருத்தது. அதற்கு ஏற்ப, கல்யாணியும் மனத்தையப் படத்திலே செலுத்தாமல் அங்கே இருந்த அவளுடைய முகத்தைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். இருட்டில் அவன் கண்கள் பண்புள்ள படை அவன் ஓரக் கண்ணால் கவனித்துக் கொண்டே இருந்தான். அப்போது பரிசு சென்று அவளுக்கு ஒன்று நினைவு வந்தது.

செவ்வியில் ஐக்கை வைப்பதற்காக மோகன் மனைவியையும் தம்பியையும் அழைத்து வந்தபோது எழும்பூர் நிலையத்தில் இறங்கியதும் கல்யாணி தாத்தையுமும் பார்வைகள் ஒட்டின. உடனே கல்யாணி ஒரு உடம்பைச் சிறித்தும் கொண்டாள். மோகன் அதைக் கவனித்தான்; அப்போது அந்தப் பொருப்படுத்தவில்லை. இப்போது அந்தக் காட்சி நினைவில் இடம்பெற்ற போது ஒரு முகநிலையமும் பெற்றது.

“...இன்று நிலையத்துக்கு வெளியே தென் பட்ட தோள்தோய்ப் பிச்சைக்காரன் அன்று நிலையத்தின் உட்புறத்தில் காட்டி அளித்தான்! அங்கு...”

“இல்லை; இவன் வேறு வகையான, எந்தையோ கண்ட முருகனாக; தம்பியிடம் போய் செ” என்றுதான். கண்ணம் உடம்பு இன்னதென்ன என்னதென்னம் கம்மா, இவ்விடம் ஏதோ மர்மம் இருக்கிறது!”

பித்தன் வரை வரை, எத்தேகம் என்ற வடிவமற்ற ஒன்றுக்குக் கைகள் கண் மூக்கு முதலிய உறுப்புகள் தோன்றலாயின.

இடைவேளை வந்தது. “போகலாமா?” என்று மோகன் எழுந்தான்.

கல்யாணி அவனைப் பார்த்தாள். அவன் தன் பொட்டிக்கை விரல்களால் அழுத்திக்

எதையும் மறைக்க முடியாது. ரகசியத்தை வெளிப்படுத்த நான் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். தொலைகூடப் புரியாத துணிவேன். ஆகவே, உண்மையைக் கூறு. பின்னதாகான். தொழிலையன் என்பனவேவல்லாம் கூட்டுக்கதை. எழுப்பூர் ரகசிய நிலையத்தில் உன்னைத் தொடர்புடைய எவரோ இருக்கிறான்? அவன் யார்?"

"துயோ!" என்று தலை நிமிரித்தான் கம்பாணி. "அப்படியெல்லாம் குன்றும் இல்லை." என்னும்போது அவனுக்கு அழகையே லத்தது. "பின் அந்த நிலையத்தைக் கண்டு நீ மருள்வாரேன்?"

"...அதை... பார்த்தாலே... என்ரு... பயமாக... இருக்கிறது." "ஏன்... என்ன பயம்?... எதற்காகப் பயம்?"

கம்பாணி கோபத் தலைப்பை வகுடத் தொடங்கினான்.

"வினாபுருஷியா?" என்று அந்த மூலம் அவன். "கேட்ட கேள்விக்குப் பதிலிடுவது பதில் சொல்வது தயங்குவதிலிருந்தே, எதைச் சொல்வது தப்பலாம் என்று யோசனை செய்கிறிருந்தேன். நிலை விளங்குகிறதே! உம்... சீக்கிரம் சொல்!"

"முன்பு ஒரு முறை பட்டணம் வந்த போது...."

"எப்போது வந்தாய்?"

"சொம்ப நாட்கள் முன்பு."

"அப்போது உன் வயது?"

"ஏழெட்டு இருக்கும்."

"வாரோடு வந்தாய்?"

"என் அப்பாவோடு."

"கூட வாரி வந்தாரா?"

"ஆம்மா."

"எதற்காக வந்தீர்கள்?"

"உறவினர் வீட்டுக் கம்பாணத்துக்காக."

"என்ன உறவு?"

"எனக்கு தெரியாது."

"அந்த உறவினர் இப்போது எங்கே இருக்கிறார்?"

"தெரியாது."

"அப்போது என்ன நடந்தது?"

"நாட்டின் சொல் ஒரு பிச்சைக்காரனைப் பார்த்துப் பவந்து முடிக்கான் இடறி விழுந்து காயம் பட்டேன்."

"அதனால் சிறு வயதில் நிகழ்ந்த அந்தச் சம்பவத்தால் அந்த நிலையத்தைப் பார்த்தாலே உனக்குப் பயமாக இருக்கிறது. இல்வனவுதானே? இதை எடுத்த எடுப்பிலேயே பதிலிடுவது சொல்வது தொலைக்கிறது தானே?"

கம்பாணிபின் முகத்தில் தெளிவு பிறந்தது. கண்ணில் மங்கிவிருந்த நீரைத் துடைத்துக் கொண்டு, "நீங்கள் அந்தமிக் கேட்டதும்..." என்று நாட் தழுதழுக்கக் கூறிக் கொண்டே எழுந்தான்.

"அசடு! படு அசடு!... உண்மையைச் சொல்லப் பயம் ஏன்?"

கம்பாணி அவனை நோக்கிக் குமுத்தை போல் கண்கமற்றுச் சிரித்தான். "சாப்பிட வருகிறீர்களா?" என்று அழைத்தான்.

"உம்... சாப்பிட வேண்டியதுதான்." என்று தெட்டி முறித்த மோகன். "எதற்

காக முன்பு சென்னை வந்தேன் என்றும்?" என்று கேட்டான்.

"உறவினர் வீட்டுக் கம்பாணத்துக்காக என்மேலே?"

"மறந்து விட்டது. அப்போது உன் வயது என்ன...? எட்டா?"

"சரியாக நினைவில்லை. ஏழு. அல்லது எட்டு இருக்கும்."

"வயசெல்லாம், பத்து வயதுக்குள்ளாய் இத்தகைய நிலை மனத்தில் பதியும். அது மிகவும் கெடுதல். கலாசாஸ மனத் தத்துவ ஸவந்தியம் மூலம் அதைப் போக்கிவிடலாம். அதற்காகத்தான் கேட்கிறேன். நிச்சயமாகப் பத்து வயதுக்கு மேல் இராத்தே?"

"ஊதாம். ஏழு அல்லது எட்டு."

"வாரோடு சென்னை வந்தாய்?"

"அப்பா அம்மாவோடு."

இருக்கையிலேயும் விழுக்கென்று எழுந்த மோகன் எதிரே நின்று கம்பாணிபின் கண் கத்திப் "வாரோ!" என்று ஓர் அழை கொடுத்தான். அவன் "துயோ!" என்று விறிட்டு அவதிரான்.

"கேடு கேட்ட நாவே! என்னை என்ன வென்று எண்ணினாய்? யாரிடம் இந்தக் கதை பெயலாம்? ஐந்து வயது முதல் பத்து வயது வரையில் நீ எங்கே இருந்தாய்? யாரிடம் வளர்த்தாய்? அப்போது உன் அம்மா அப்பா எந்த ஊரில் இருந்தனர்? எங்கே கு எதுவுமே தெரியாது என்று எண்ணி அனல் லியும்! நான் வெளியூரில் படித்துக் கொண்டிருந்தாலும் நீ ஐந்து வயது முதல் பத்து வயது வரையில் கோவையுரத்தில் உன் அத்தை வீட்டில் வளர்ந்து வந்ததை அறிவேன். என் அம்மா சொன்னான். திருமணம் பேசும்போது உன்னை உவர்த்திப் பேசுவதற்காக உன் மாமா கப்பரத்தினன் என் அப்பா விடம் சொன்னார்: 'இந்தக் குமுத்தை ஐந்து வயதிலிருந்து பத்து வயது முடிய என் மகன்கிலே தயாரிப்பேன் வளர்த்தவன் என்பது உனக்கும் தெரிந்திருக்குமே' என்று. அப்போ தெய்வமும் உன் அப்பா பிறழ்மை நாடிப் பட்டமங்கலம் சென்று வாரையோ அண்டி யிருந்தார். உன் எட்டாம் பிளாயத்தில் நீ உன் அப்பாவுடன் சென்னை வந்திருந்ததாகக் கதைக்கிறாய்! கம்பாணத்தில் போது உன் அப்பா சொன்னதை நீயும் கேட்டுக்கொண்டிருந்ததை யறந்து, நான் அதைக் கவனித் திருக்க மாட்டேன் என்று எண்ணிப் பெரும் புதுகு புதுவி விட்டாய்! 'நான் சென்னைப் பட்டணம் போனதிலும், இந்தச் சம்பந்தத்தினால் அந்த வாய்ப்பு அழிக்கப் பட்டிரும்' என்றே, அதை மறந்தாயா? எல்லாவது ஆனவம் இருந்தால் கட்டிய கணவனிடம் நீ இவ்வளவு சொல்ல... உம்... சொல்... உண்மையைச் சொல்... வீண் ரகசியக் கு அடிக்கோவாதே!"

கம்பாணி அந்த தொடங்கினான். மோகனின் ஆக்கிரம் மீதமிறியது. தன்னை மறந்த ஆசை நீனை பெற்றதால், அவருடைய இரு கண்ணங்களிலும் மாறி மாறி அளையத் தொடங்கினான். அவன் நிலை தகுமாறித் தரை விசை விழுந்தான்.

"சொல்லடி, கனனி! சொல்! எவனோடு குடி வந்தாய் இங்கே?"

இவ்வாறு கூறி அவன் அங்கிருந்தும் வெளியேறினான். கம்பாணி அழகுதான்; கூர்ந்து கொண்டே கிடத்தான். ஏனென்று கேட்பார் வாரும் இல்லை.

மறு நாள் அவன் கல்யாணசீலன் உருவப்பட்டான். அவனை அவன் பெரியோரும் சேர்த்து உடனேயே சென்றே இருப்பினான்.

இந்த விவரம் முழுவுலகமும் மோகனின் வாய் வழி கேட்ட மீனாட்சி சொன்ன முடிவற்ற வேதனைக்கு உள்ளானாள். "அடி பாவிப் பெண்ணே!" என்று கனகத்தின் கையைத் துக் கொண்டாள்.

மோகன் மீறித் தொன்ற தகைத்தான். "அவன் பாவிப் பெண் அகன் மாமி; நான் தான் பாவி மகன் அன்னது பாலப் பிறவி!" என்றான்.

அவன் குரலின் ஒலித்த வேதனை உணர்ச்சியும், முகத்தில் தெளித்த துயர வேகமும் மீனாட்சியின் வலிந்தோசை எங்கடத்தை உண்டு பண்ணின. பெரியோர்கள் திருந்திய அவரைச் சேயல் அலறுவதற்குப் பெரும் துரோகமாக விளங்குதலை எண்ணிப் பேருருவீரேறித் தான். அவன் மீது அளவற்ற அறுதாயம் பொங்கிற்று.

சிவசாமி வந்ததும் மீனாட்சி அனைத்தையும் சொன்னாள்; கொய்க்கிவிட்டு அழுதாள். அவர் உடனே ஒன்றும் பேசவில்லை. நெருங்கிச் சென்றார். அபகவீற்றியிருந்து வெளிய்பட்ட அது களிப்பம் சிறுவது போல் இருந்தது.

ஒரு வாரம் தங்கியிருந்தார் மோகமி. அந்த ஒரு வாரத்திலும் மீனாட்சி இடைவிடாது அலறாத துன்பத்து எடுத்தாள். மோகனின் பார்வையும்படியும் அவன் விசுவத்தின் தன்மை தெரியுமடியும். அவர் எதிர்த்தும் மறியவில்லை. அவன் விடாது தொண்டையி எடுத்ததும் சொன்னார்.

"அவனுடைய நெஞ்சம் எப்படிச் சூறையும், அவமான உணர்ச்சியால் அவன் எப்படிச் சூர்நிறியுப்பான் என்பதை நன்னு அறிந்திருந்தும் நீ இப்படியே பேசுவது சிபியாவோ உண்டுபண்ணுகிறது. இந்த நேரத்தின் தான் அவனைச் சத்திப்பது சரி என்று. அந்தக் கண்ணராவி பற்றிக் கொளுதலும் ருரை அன்று. நகு ஆறட்டும். பாரக்கோம்" என்றார். ஆனால்....

மீனாட்சியால் அவ்வாறு அமைதியை மேலெழுந்து வெறுமனே இருக்க முடியவில்லை. அபகவீர மோகனைச் சத்தித்தான்; ஆறுதல் கூறினான்.

கம்பாணி கணவனும் புறக்கணிக்கப் பெற்றுள். அவன் வலையில் அவன் காழ்க்கிறத்தான். விவா வளர்த்து நிற்கிறான். அவன் வாழ்க்கைக்குரிய முயற்சிகள் இன்னும் தொடங்கப் பெறவில்லை. அது எப்போதோ, எப்படியோ!

இவ்விய பெண்களின் திடுக்கிட மோகனின் திடுக்கிடப் பெரிதாக எண்ணினான் மீனாட்சி. தானை இழந்து, தகப்பனும் மிச்சிது. தாரகைதையும் கைவிட்டு நிற்கும் அவன் திடுக்கிடப்பாதுகூறியதாக அளவற்றதோட்டது. எடையோதும் அவன் அலகிடம் அது பற்றியே

யெறினான். எந்த நேரமும் அவன் உணர்ச்சிக்குத் திடுக்கிடப் போகும் கொண்டிருந்தது.

மீனாட்சி தோன்றுவதுபோல் ஒரு நாள் அவன் மனத்தில் ஒரு பொறி பளிச்சிட்டது. அவனுடைய இவ்விய அந்தப் பொறியை எதிர்த்துப் பெரிதாகிற்று. தனக்குள் ஒரு முத்து செம்பு கொண்டான்.

மீனாட்சி தானை இவ் பழைய கலகலப்பான நினைவு எட்டிக் கொண்டிருந்தான். அதனால் பாடியும் சற்று அச்சமின்றி அவனிடம் பழி வந்தான்; மீனாட்சியும் மனம் விட்டு, காய்விட்டு, எதைதும் பேச காய்ப்பு இருந்தது. ஒரு நாள் அவன் வந்தபோது பனசேய்திடுக்கிப் பேசிக் கொண்டே வருவானாக அவன் கொங்கினான்.

"தெய்வ கலகலப்பம் வேறு. மனித முயற்சி வேறு. மனிதர்களில் பலரும் இதை அபகவீர மறந்து போய் விடுகிறார்கள். அதனால் எத்தனை எத்தனைபோது துன்பங்கள் உண்டாகி வந்தன. துன்பம் துரத்துகிறபோதுதான் மனிதர்களுக்குத் தெய்வத்தின் ஆற்றல் புலிகிறது. உதாரணமாக உன் விசுவத்தையே எடுத்துக் கொள்வோம். 'விவாவுக்கு, நீ, உனக்கு விவா' என்பது அண்டவயின் திட்டம். அதனுவேதான் அப்படி ஓர் எண்ணம் என் மனத்திலே எழுந்தது; சொல்லிலே வளர்ந்தது. தெய்வ தீவத்திக்கு மாறாக மனித முயற்சி குறுக்கிட்டு ஒரு வேளை தீவற்றவெற்றியது. அது விபரீத பணியே அளித்தது. ஆனால் 'அறிவு' அக... தீவிர வந்ததும் காணாமலே காணத்தக்க விஷந்தவது அறிவுகூடமை அன்று. ஆகவே, எவ்வுரு இவ்வுரு என்ன தொன்றுகிறது என்றும்.... ஒன்று. கம்பாணியை மகனித்து அழைத்துக் கொள்ள வேண்டும்; அவ்வது உன் வளரலில் மறு மனச்செய்வைத் தேடித் கொள்ள வேண்டும். விசேஷ இருபதறும் பாத் போவதில் பவன் என்ன? கம்பாணியோடு வாழ்க்கை இவ்விய என்றும் நீ.... விவாமை மனத்து கொள்ளத்தக்க என்ன?"

மோகன் தன் தீயிர்த்தான். விவாவின் உணர்வு அவன் உணர்வு சத்தித்தான். அந்தப் பார்வை! அதில் பளிச்சிட்ட பொருள்! அந்த இவ் முறுவல்!... அது நுதிப்பித்த பாலம்! அவன் மூவற்று தன் மனவையை மீட்டு வேறுபுறம் திருப்பினான். மீனாட்சி இவ்வியைக்கார். கணக்கெல்லாம் என் டான்; என் மிகக் கொண்டான்.

"நான் சொல்வது உனக்கு எப்படிப் படுகிறது, மோகன்?"

அவன் மீறித்தான்; பதில் எதுவும் சொல்ல வில்லை. கைக் கடிவாரத்தையப் பார்த்தான். "முக்கியமாக ஒதுகாரைப் பாரக்க வேண்டும்" என்று கூறி எழுந்தான். வாகனம் தோக்கித் தத்தான்.

மீனாட்சி விவாமைப் பார்த்தான்; அவன் தீயிர்த்தான் பார்த்தான். "ஐயோ, அம்மாவோ என்னதன் உனக்கு இந்த மின் அருளுக்கோ?" என்று அவன் மனம், ஆனால் மீனாட்சியின் வற்புறமாக தீவற்றத் தன்மை இவ்வியை அபகவீரமாக இவ்விய.

"மீனாட்சி தீயாயம்" என்ற கருமொழி உக்கிரத்தின் பொருளாகிய குளவி புழு

வைக் கொட்டிக் கொட்டி அதன் உருவை மாற்ற முடியும் என்பதையே மீனாட்சி மோகனத் துணைத்தெருக் ஆரம்பித்தார். அவன் அவன் சுற்றை ஏதாவது இய்கை, மதுக்காய் இய்கை, எதற்கும் ஒரு சீர்ப்பு: அதிலே ஒரு கிரத்தி, பேச்சிலே மிகை சிக்கனம், அதிலே மறப்பவரின் இனக்கனம், இடையிலே அவன் பட்டும் படராமலும் பழகி வந்தான். மீனாட்சி அவன் இப்போது இடத்திலே அவனின் பார்வையே செலுத்தும். அவனையும், விவாகமையும் இணைத்து இணைத்துப் பேசினான். அதன் கிளப்போ, மீனாட்சின் உயர்வான கொட்டி மோகன் எங்கெங்கு கொட்டி கொட்டியது. இறுகத் தழுவிப் பற்றிப் படரலாகிற்று. மீனாட்சியின் 'பிரமரகிட தீயாயம்' மோகன் விஜயத்தில் எந்த அளவுக்கு வேந்தி பெற்றதோ, மீனாட்சின் பங்கில் அன்றும் வெற்றி! இன்றும் குரல் வேந்தி!

மோகனுக்கு வர வர ஒவ்வொரு பாகத்தே அரிதாயிற்று. அப்படியே சென்று ஒவ்வொரு பாகத்தையும் அவன் மீனாட்சி வீட்டுக்கு வந்துயிற்று. 'மருவாய்' பெண் தடமாடுகிற இடம்; அடிக்கடி தாம் அங்கே போய்ச் சலகலப்பை உண்டாக்கியது என்பது என்று எண்ணி அதற்கெழு நடத்து கொள்வது போய் இருந்தது அவன் செவன். அவனுடைய இத்தகைய பொக்கிஷம் அவனுடைய கீழ்க்கிடம் மீனாட்சி இருக்கிறதா இல்லாது என்பதைத் திட்டமாக அறிந்து கொள்ள முடியாமல் தவித்தான் மீனாட்சி. இருப்பினும் தன் ஸ்பார்க்கில் தனரின்னதே என் என்று நினைத்தான்.

ஒரு நாள் பரபரக்க உணர்ந்ததன் மோகனத் தோடிச் சென்று மீனாட்சிக்கு அங்கே பேரும் ஏமாற்றும் காத்திருந்தது. 'தமிழ் பாடிவை' 'தோடம்' ஒவ்வொரு சேர்த்து. கிட்டைக் காலி செய்துவிட்டு மோகன் வெளியே சென்று கிட்டான். மீனாட்சி இருக்கும் 'தோடம்' மருவாய்க்கு தெரியாது, மோகனின் வெளியே மருவாய்க்கு தெரியாது' என்று அந்த கிட்டின் உரிமைவாணி சொன்னார்.

'மீனாட்சியின் உணர்வு' 'சீ' என்று வெறுத்துப் போகிறது.

'இப்படிக்கூடச் சொன்னால் கொள்ளாமல் தலைமறைவாகப் போய்விட வேண்டுமா, என்ன? அந்த அளவுக்கு நான் இறுதித் திருத்தம் என்ன? பெற்ற குழந்தைகளிடமிருந்து மாற்று மோகன் பாகித்து அன்பைப் போழித்தேனா, அதன் புகழு இது' என்பது மனத்து கொள்ள கிளப்பும் இய்கை என்பது அதைப் 'பரிசேசென்று சொல்லி விட்டாயோ! சேர்சே! கொஞ்சகம். நெஞ்சம் இல்லாதவர்!' என்று புறம்பிற்று அவன் மனம்.

'இருக்கட்டும்: இவ்வளவு ஒரு பாகம் மோகன் வரவில்லை என்பதை முடித்து இவன் முடித்திலே கிணைத் திறந்த காட்டுகிறேன்!' என்றும் அந்த உணர்வுகள் உணர்த்தது.

மோகனின் போய் வந்த கொள்கையிடம் மீனாட்சி புறம்பித் திரிந்தான். பொறுமை புடம் அமைத்ததும் செவியுற்ற அவர் அமைதியாகச் சொன்னார்: "அவர் சரி

"மோகன்! மோகன்! என்னை என் தலைமீன்...!"
"மோகன்! இவ்வளவு உயர் தளையிலே இருக்கிறேன்! உயர் தளையிலே சொன்னால்..."

யான் காலிவந்ததே செவியுற்றிருக்கிறேன்!" என்று.

மீனாட்சி தான் முதலே உணர்வு கிளப்பி இருப்பினும் வரம் வேட்டையில் முழுவதும் தோடு ஒப்புவதற்காக. விவாகம் தான் சென்றும் இடங்களை எல்லாம் முடிவாகி மீனாட்சி உயர்வான போகும் பெண்ணின் குரலும் கற்றும் பெரியோரின் ஸ்பார்க்கும் முடிவாகும்.

தான் தான் உணர்வு, செவன் உணர்வு மனம் உணர்வு விதித்து: நினைத்து, அந்த உணர்வு இப்போது குவிந்ததால் திணறித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் அறிவானா? "மீனாட்சி..." என்று குரல் கொடுத்துக் கொண்டு உணர்வு வந்தான் பக்கத்துத் தெரு பாரிதி அம்மாள்.

"யாரைக்?" என்று எதிர்கொண்ட மீனாட்சியின் குரல் பாரிதியின் எவையிலிருந்து வந்த உணர்வுகள் பாரித்தும் மலர்ந்தது.

பாரிதி அப்போதின் புதல்வர் பாகன் கொள்கைத்திரிவின் வேறு பாரித்து வந்திருக்க அவன் மனமாவதல். அவருக்கு வேறு பாரிதாவன் சர்க்கர். கீழில் வந்தபொது அவன் சர்க்கரைப் பற்றிப் பிழிந்து.

"சர்க்கர் அற்றவன். அறிவில் நிறந்தவன். உயர்ந்த சர்க்கரையாகும். நிறைந்த வரலாயம். அறிவோம் குழந்தைகள் குழிப்பிடத்தகையன்" என்பதெல்லாம் அவன் வகுவித்தபொது பாரிதி விவாகமும் பற்றிச் சொன்னான்.

பாகன் கொள்கை சென்று, சர்க்கரைக் கலந்து கொண்டு வந்தும் எழுதினான். பாரிதி கீழ்க்கிடம் பட்டதை வரம்பி அற்றப்பி வைத்தான். பதினாக்குச் சர்க்கரைப் பட்டம் வந்திருக்கிறது. பிடித்தமாதும், மோகன் போய் பார்த்தல், நினைவும் துடக்கம்.

பிரதானமாக வந்துவிட்டால் எதுவும் தீவனம் என்பது பெரியோர் தாயின் அடிக்கடி இடம் பெறும் காக்கியம்.

வினாமிடப் படத்தைப் பார்த்து, ஊதாதைப் படித்துத் திருப்பிவந்து வினாவை அமைத்தது. "பெண் பார்த்த வகுமானு எழுதி விடலாமா அம்மா?" என்று கேட்டபோது அவள் சரி என்று தலையசைத்தாள்.

அவள் முகத்தில் எவ்வித பாவமும் இல்லை. தனது அவர் கண்டார். அதற்காக அவர் தயங்கியவிய குழம்பினிக்கு. "அப்படித் தான் இருக்கும். புதிய மாறுதலில் பழைய வகுப்புகள் களைத்து மறைந்துவிடுக" என்று தம் மனதைத் தேற்றிக் கொண்டார்.

இருப்பதிலும் இளைவுக் குரல் எழுந்தது. திருமண ஏற்பாடுகள் மனமளவென்று தொடங்கின. வினாமிட அங்கே இங்கே என்று பல இடங்களில் முயன்று பணத்தைக் கோரித்து வந்து மீண்டுமே தந்தார். அவன் அங்கம்பக்கம் உயர் அனுப்பாளி களைக் கொண்டு அணித்தையும் மிக்க விதரிகை யாக ஏற்பாடு செய்தான்.

சங்கருக்கென்று வாரும் இல்லாததால் பாரேதி அம்மான், பாண்டரன் முதலி யோரோ பின்னர் விட்டும் சாதித்தவர்க ளெல்லாம், அவர்கள் விட்டபடியே பின்னர் தூண்களாக ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது. அங்கே உயர் சமர்ப்புதில் திருமணம் நடத்த ஏற்பாடு, பெண் தூண்கள், பின்னர் தூண்கள், மொழிப் பல்பாடு இடத்திலும் தங்கு அவர் களிடம் பெற்றது. நாங்கள் வேகமாகச் சென்று மணமுடிவு அனுப்பி வைத்தனர்.

தாவி கட்டும் பேரம். வினா பின்னாலில் அங்கத்திருந்தான். சங்கர் அவன் எதிரே தாவிச் சாதிம், அங்கமாக நின்று பீரோதி தரின் வாயைப் பார்த்தபடி அவர் சொல் வதைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். அப் போது...

காரி மூன்று வந்து பத்தல் முகப்பில் நிற் றது. அங்கவர் பார்த்தபடி அங்கே சென்றது. பெரிய மணிதர் குரலர் காரிலிருந்து மீழ் இறுக்கினார்.

சங்கர் அந்தப் பக்கம் நோக்கவில்லை. வினா னின் கருத்திலே தானைக் கட்டுவதற்காகக் குனிந்தான். அப்போது...

வினாவின நினைவைக் கண்டு அவன் திடுக் விட்டான். அனைத்து பார்ப்பை பத்தலில் பதித்திருந்தது. கண்களில் இடமென்று ஒரு பீரோசன் உடம்பிலே ஒரு நடுக்கம் கண் களில் இழைகளில் நீர் விளைய.

"என் இப்படி? - சங்கர் பின்வாங்கினான்; வினாவின பார்ப்பை பதித்த இடத்தில் தன் பார்ப்பைவை ஒட்டினான். அங்கே...

அதிகாரி கைகளைப் சுத்து கொண்டிருப் பதை அவன் கண்டான். அவர் அலுவலரைய முன்னுள் அழைக்கார்.

"...அவரைக் கண்டு இவர் ஏன் உணர்ச்சி வசம் ஆக வேண்டும்?"

சித்திர முடிவதற்குள் கைகளைப் அவனை அனுப்பினார். சங்கர் அவரை நோக்கிக் கரம் உப்பினான். அவர் அவன் கைகளைப் பிடித்துக் குத்தினார்.

"உன் அனுப்பு வந்தபோது திருமணத் துக்கு வருவென் என்று நான் நினைக்கவில்லை. வாழ்த்து மட்டுமே அனுப்புவதாக இருந் தென். தற்செயலாக இப்படி முகம் தெரிந்தது. அவரையாக உடனே நோக்க

பயனாகும்" என்றவர் பரிசுப் பொருளை அளித்து ஆசிரியத்தினார்.

பாண்டரன் அவரை உபசரிக்கவழித்தான். அவர் அப்பால் நகர்ந்ததும் அவர் பின்னே நின்று காண்பின் முன்பேயிருந்தான். சங்கரின் கருத்தைப் பற்றியபடி நினைத்து அவனைப் பார்த்து முறுவலித்தான். பிறகு அதிகாரி வைப் பின்புறத் தடந்தான்.

"உம்மம்... நேரம் கடந்து போகிறது" என்று பீரோதித் தங்கியே, சங்கர் இப் பால் இருப்பினும், வினா அந்த காண்பினையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். சங்கர் தன் பக்கம் இருப்பினும் அவன் பார்ப்பைப் பிட்டு நினைந்தே நோக்கி முகத்தைக் கவிழ்த்துக் கொண்டான். அவன் கண் மலர் களிலிருந்து நீர்மணிகள் உதிர்ந் ததை அவன் கண்டான்.

அவன் நிலை கண்டு சங்கர் குழம்பினான். அந்தக் குழம்புதற்கும் பீரோதிதரின் கெடு பிடிக்கும் இடையே மயக்காரை நினைக்க அவன் வினாவின கருத்தில் இருப்பை தானே கட்டி முடித்தான்.

அவ்விருவர், வினாவும் சங்கரும் தன்னை வில் சந்திக்கனர், சங்கர் கட்டியில் அமர்த் திருந்தான். வினா பதுமையே போல் கவரோரம் நின்றுந் தான். அவன் அவனைப் நோக்கிக் கொண்டிருந்தான். அவன் தயைத்தபடி நோக்கிக்கொண்டிருந்தான்.

"விடுவதெல்லாம் இப்படியே அங்கேயே நித்பதாக உத்தோமா?"

அவன் குரலில் ஓரளவு சலிவுதான் இளைந் திருந்தது. ஆனால் அவன் சொல்லுக்கு அந்தக் குரல் ழலியில் எழும்பு இருப்பதால் பட்டது. மெல்ல நிமிர்ந்து அவன் முகத்தினைப் பார்த்தான். அதிலும் கருவ பாவம் இருப்ப தாகவே அவன் கவனக்குக்குப் பட்டது. மீண்டும் முகத்தைத் தாழ்த்திக் கொண்டான்.

முகம் தாழ்ந்த போதிலும் உணர்ச்சி வசமாகித் தான் புதிதுவிட்ட மகத்தையே தள்ளிவை அனை உடனேயே வளர்ந்து கொண்டான். அதை மட்டுமா உணர்ந்து கொண்டான்? அவன் பார்ப்பை, சொல், செயல், அனைத்துமே ரிக்க பங்காரமாக இருந்தன அவளுக்கு.

"அவளை... எத்தனைவா பின்புறைய பிடுத்து விட்டேன். இப்படி வளர்ச்சி வசப் பட்டதால் யாருக்கு என்ன வாயம்? என்னை தன் தனையில் தானே மயக்கி வாரிப் போட் டுக்கொள்ளு போல் சென்று விட்டேனே... இவர் என்னைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்? இதனால் என் வாயது தாகம் உறுமோ?"...

இப்படி அவன் நெஞ்சம் கலங்கியது. அப் பொது அவனிடம் நேரையில் விதி இன்னும் நினைக்கில். எப்படித் திரும்பி அவன் அனைந் தினான்? அவன் எப்படித் துணிந்து அவனை அனுப்புகான்?

"இங்கே பாட, இதை நான் முறை தான் குரல் கொடுத்துவிட்டேன். நீ அனைந்து கொடுக்கவில்லை!"

இப்போது கண்ணாமாடாகவே அவன் குரலில் கடுமை இருந்தது. அவன் மறுபடியும் மெல்ல நிமிர்ந்து அவனை நோக்கினான்.

"இங்கே லா" என்று அவன் லாஸ்டு செய் தான். இவையும் தான் அவனுடனே ஒத்துக் கிதிப்பது சரியன்று, தவிர்தம் விளையும் என்று

என்னையெனப் போக அவன் மென்ம தடத்த
அவனை அணுவினான். அவன் கரம் பற்றித்
தன் அருகே இழுத்துக் கொண்டான் அவன்.

"உன் உடம்பு என் இப்படிச் சுகிவந்து?
என் இவ்வாறு நடுங்குகிறது?"
அவன் இவ்வாறு கேட்டதும் அவனிடம்
அழுங்க உருதி கட்டிற்று.

"முகூர்த்த வெளியீடுக்கு நீ ஒரு மாதிரி
யாங்கத்தான் இருக்கிறாய், ஏன்?"

அவன் என்ன பதில் சொல்வான்? உயிர்
நீரை மென்று விழுங்கினான்.

"என் மூன்றுள் அதிகாரி உண்கலையக
கண்டதும் தான் உன்னை உண்கலையக ஏற்பட்
டது. உன்னை உண்கலையக தெரியுமா?"

குறித்த தலை நிமிர்ந்து நின்று அவன்.
'தெரியாது' என்று தலை அசைத்தான்.

"பேசு?... அவரோடு கூத்தாடிக் காண்போம்.
அவனைக் கண்டு கவங்கிறோமா?"

அவன் தலித்தான். உன்னமும் உடனும்
ஒருங்கே நடுங்கினான்.

"இப்படி மெளனம் கவித்தால் போகிற
வழி என்ன?"

அவன் அவன் தொங்களைப் பற்றி உறுக்
கிறான். அவளால் அமைத தாங்க ருதிய
வில்லை. இது என்னவாயும் முகத்தை மூடித்
கொண்டு விம்மலானான்.

சிறிது நேரம் அவன் சொல்லுக்கு இடம்
தந்த அவன் அவனைத் தன் பக்கமாகத்
இருப்பி மீளவும் கடுகடுப்பாகச் சொன்னான்.

"எனக்குப் பிடிக்காத ஒன்று உண்டு என்
ருக் அது அழகாகதான். திறந்து உன் அழ
கையை. அந்த வானிலை உனக்குத்
தெரியுமா?... சொல்!..."

"அவர்.... என்.... அத்தான்..."

"மனமிகுமையில் இருப்பவர்க்கு உறவின
ரைக் கண்டால் மலிந்தி யங்கவா ஏற்பட
யென்றும்..."

"....."

"நானாக உன்னிடம் தயர உணர்ச்சி ஏத
படுமாபோம்?"

"அவருக்கு... என்னைக் கொடுப்பதாக
இருந்தது."

"ஓகோ!.. அத்தக் திட்டத்தின் பிழ்
நீங்கள் எல்லையைக் கடந்து..."

விளா சுககொன்று நிரிந்தான். அவனை
ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

"அப்படி சொல்வான் ஒன்றும் இல்லை.
ஒருவர் நிழலில் கூட மற்றவர் நிழலில்
நிலை. ஆனால் போக்கவார்த்தை அடிபட்டது.
அவ்வளவுதான்!"

அவ்வளவு வாய்ப்பட்டபடியாக கண்டு அவன்
கள்ளுக்குள் சிரித்தான்.

"உனக்கும் அவனுக்கும் என் திருமணம்
நடை பெறுவிலை?"

"அம்மா ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்
தான். நடக்கும் என்று தம்பிக்கையில் தான்
என் உண்கலையக தெரிந விட்டு விட்டேன்.
அவருக்கு விடுவான் இங்கே போவான்;
சொல்லுவான் உண்கலையக விட்டே அவன் சொல்
விட்டான்!"

நீண்ட நேரம் மெளனம் கவித்ததற்கு
உட்படியும் மதறுமாகச் சொத்து இப்போது
அவன் வெருக் வெருக்கென்று பேசினான்.

அவளா பேசினாள்? மான உணர்ச்சி போச

"உன் உண்கலையக ஒரு தாறுது பக்க நோட்டி
யோதுக்குப்போம்."

"ஆர்வையா கிருக்கே, ஒரு நோட்டி எப்படி
சாக் போதும?"

"உன் போதும? என்ன என்ன நோட்டிப்
புத்தகம் காங்க வேண்டுமென்று எழுதின வரத்
தரவே அதை நோட்டி."

வைத்தது. "கதவை உயிரினும் மேலாக
ஒப்புவர் பாரதப் பெண்கள்; கொண்ட
கணவனையானதும் தன் கற்பிலே கனற
கூறுப் போகுதவர் பாரதப் பெண்கள்" என்
பதைத் திருபித்தது அவன் கூற்று.

"நீ எங்கில் பண்டம் இங்கில் என்று நான்
எப்படி தய்ப்பு முடியும்?"

விளா சட்டிட்டுத் து அவன் பிடியிலிருந்து
விடுகிக் கொண்டான். தன்னி நின்று அவன்
முத்தங்கையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அத்த தலை அவளை எழில் ஒவியமாக உலர்த்தி
வது. அமை ரசிப்பவன் சொல் அவனும்
அவளைச் சற்று நேரம் இவ்வளவுதே தொக்கி
னும், செரு கொள்ளும்;

"பரவால்கலை; தான் உன்னை ஏற்றுக்
கொண்டிருக்கே."

அவன் கண்கள் தீப்பிறழ்புகள் ஆனன.
பேச முயன்றும்; இதற்குள் துடித்தது.
சொல் வெளியுலகிலே. அவன் அவன் நிலையை
பேரூயம் ரசித்தான். கண்டதும் கேலியுமாகப்
பேர்கதை தொடுத்தான்.

"காலமில் உன் அத்தாணிக் கண்டதும்
உன்னிடம் தொன்றிய மாறுதல். 'தாளியைக்
கட்டுவதா, வேண்டாமா?' என்று என்னைத்
தடுமாறு வைத்தது. மென்மை என்னை தானே
ஒருவாறு தெறிக்க கொண்டேன். உலகில்
உள்ள ஆண் - பெண்களில் இப்படி ஏதாவது
இருப்பாது காலத்தான். மனமே முன் நாட்
களில் உன் அத்தாணே..."

அவன் தனாறுபாறுததில் ஊடுவையச்
செய்துவது சொல் வார்த்தைகளை ஒட்டிக்
கொண்டே போகப் போக அவனிடம் ரோஷ
உணர்ச்சி பொங்கி எழுந்தது. அருணையும்
ஆத்திரமும் குமுறி வந்தன.

“ஏன்? அவரை உங்களுக்குத் தெரியுமா?”

“தெரியும். சீலா, தெரியும். அவரையும் தெரியும்; அந்தக் கயாணியும் தெரியும். நடந்த கதைகளும் நன்றாகத் தெரியும். அந்தப் பாவி அவரைச் செங்கைக்கு அறைத்து வந்தது உண்மை; ஆனால் அவர் அவரைத் தீண்டவில்லை. அந்த விபத்திலிருந்து அவரை நீட்டித்து இடுகா இடுக்கிறேன்...”

“அப்படியா?... அப்படியா?...” என்று சீலா அவன் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு துள்ளினாள்.

“ஆம் சீலா, கயாணி மாக மறுவந்த துய்மையான பெண்! நான் இவரைக் கொன்றதில் உத்தியோக ஏதே ஸ்தலமாகவேன். கருக்க மாகச் சொல்கிறேன்.

“இளையவியே பெற்றோரை இழந்து மாமாவின் ஆதரவில் வளர்ந்து எஸ். எஸ். எஸ். ஸி. தேரியின். அதற்கு மேல் பங்கு வைக்க முடியாத நிலையில் மாமா எங்கிருந்த நன்மைப் கண்களிடம் ஒப்படைத்தார். அவர் களையில் நுமாவதாவாக இருந்தபடி தட்டெழுத்து பயிற்சேன். சில காலத்தில் மாமாவையும் இழந்து குழந்தை ஆகிவிட்டார்களேன். தட்டெழுத்தில் தெரியாதும் செய்தித் தாள் விளம்பரங்களைப் பார்த்து மனுச் செய்தபடி இருந்தேன்.

“கண்களின் அருமை மகள் கயாணி பரம சாது. களையில் இருந்த கற்றிருக்குமாய் துறந்த அளவீது கண் மறைத் திருத்தான். நான் அதை அறிந்து அவளிடது கண் வைத்திருந்தேன்.

“கண்களும் அவர் மனைவியும் தவிர்க்க முடியாத காரியத்தை முன்னிட்டு வெளியூர் சென்றார்கள். இந்தப் பாய் பொய்க் கடிதம் ஒன்றைத் தயாரித்து கண்ணிலிருந்தே அவளுக்குத் தபாண்டி அனுப்பிவிடுகிறேன். “வந்த இடத்தில் உன் தாய் திடீரென்று தோய்வாழ்விப்பட்டு இறக்கும். துறவாயிடு இருக்கிறேன். கத்தரத்தையோ, எங்கையோ திரைக்கு அறைத்துக் கொண்டு உடனே வரவும்” என்று கயாணிக்கு அவள் அப்பா எழுதியது போல் எழுதிவிடுந்தான். அதோடு தபால் நெருத்துக்குக் கண்கள் வீடு சென்று கயாணியை அறைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டிருக்கிறான். தற்செயலாக ரயிலில் கல் கண்ணியைப் கத்தரத்தையும் கண்டேன். “துய்ய!” என்று ஓடிது கண்ணம்.

“தான் பாய்ந்து ஓடியேன். அதற்குள் ரயில் போய்விட்டது.

“இருந்ததாலும் முயற்சி தாராமல் பல் கணப் பிடித்து அடுத்த எதிர்வினை அடைந்து பிடிபட்ட பெற்று போட்டமேலிருக்காகக் காத் திருந்து அதில் பயணப்பட்டேன்.

“இரவெல்லாம் தூங்கவே இல்லை. தூக்கம் எப்படி வரும்? விடியற்காலம் எழுந்து நினைவத்தை அடைந்தேன். பாசஞ்சர் இன் றும் வரவில்லை. காப்பி குடித்து வரலாம் என்று போனேன். திரும்புவதற்குள் பாசஞ்சர் வந்து நின்று ஒரே ஆரவாரம். பரபரப்புடன் அவர்களைத் தேடினேன். கிடைக்கவில்லை. தற்செயலாக நிமிர்ந்தபோது கயாணியும் கத்தரமும் வாராவதியின் மறுபக்கத்தில் இறங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். வேகமாக ஓடினேன்.

விடை : 1. மனைவி. 2. சொந்தத் தாயன். 3. கடை மாகி வாங்க நடத்துவோன் செட்டி கார். 4. ஆபீசில் சம்பள உங்க லிசெக் கிப்பை என்று மனக் குற்றவுள்ள ரீதியும். 5. பத்து ரூபாய் உடன் கொடுத்தவர். 6. பத்திரிகை ஆசிரியர்.

“அவன் ஏதற்காகவோ பின்புறம் திரும் பினான். என்னைப் பார்த்தான்; எடுத்தான் ஓட்டம்! எப்படித்தான் மாமாவின் மறைந்து போனான்!

“கயாணி என்னைக் கண்டதும், அமுத் தொடங்கினான். நானு போர் நடுவே அருவது தனது என்று அவரை அடக்கினேன். அருகே இருந்த தோட்டத்துக்கு அறைத்துச் சென்று அறை எடுத்த அதில் இருக்கச் செய்தேன்.

“ரயிலில் வருகையில் ‘திருடர் பயம்’ என்று அவன் தனக்களை அவன் யாங்கிக் கொண்டு விட்டான். ‘எழும்பூர்’ என்ற பெயர்ப் பயத்தைப் பார்த்து அவன் தகராறு செய்ய முயன்றபோது. அத்தப்பப் பயமுறுத்தி அவரை அடக்கி விட்டான்.

“இரவு அவரை அறைத்துக் கொண்டு கார் திரும்பினேன். கண்கள் அறுவியப்போது அவள் அமுது அமுது கதிர்ந்த சொற்கள்!

“மனமாலும் நிலையில் உன் பெண் என்று அப்பாவும் அம்மாவும் வீட்டில் நினைந்தாண்டாமல் என்னைக் காப்பாற்றினார்களோ! அவர்கள் இப்போது என்ன செய்வார்களோ! ஊரார் என்ன சொல்கிறார்களோ!” என்று அவன் விம்மிய விம்மல் என் உட்கார் நிலையையே பிணைத்தெடுத்தது.

சத்திப்பில் ரயில் மாறும் கட்டம். அங்கே கண்களைக் கண்டு ஓடினேன். அவர் மனைவி தன் பெண் கயாணியை அங்கே கண்டதும் பரபரப்பு!

“செய்திகளைக் கருக்கமாகக் கற்றேன். பெண்ணை அவர்களிடம் ஒப்படைத்து, ‘அப் பாடா!’ என்று நிம்மதிப் பெருமக்க விட்டேன்.

“கண்கள் வனக்கு வேலைவாழ்ப்பு உத்தரவு வந்து வந்திருந்தது. அங்கே சென்னை வந்தேன். சில மாதங்களில் சேலம் சென்றேன். மேலும் சில மாதங்களில் மோகன் அங்கே வந்தான். பின்னர் நான் சோயம் புத்தூர் சென்றேன். இத்தான் நடந்த கதை. கயாணி பரம உத்தமி!”

விவரங்களுக்கு மதிச்சித் திறையால் மூக்க முட்டிற்று.

“இதை வேல்லாம் அத்தானுக்கு விளக்கி...”

“நானுக்கே... முதல் அதுவல் அதுதான்!”

“அத்தானுக்கு நல்லாழிவு!”

“கயாணிக்கு இவ்வாழிவு!”

எங்கிருந்தோ மணி ஓசை கேட்டது. இருவரும் கவனித்தனர்.

“ஆ... மணி பதினென்று!”

அவனுடைய பரபரப்பு அவரை நானித் தலை கவிழ வைத்தது.

கயாணி — மோகன் வாழ்க்கை மலர்ச்சி அவர்கள் கண்ணிடுவே மதிச்சியை நிறைத் தது. அந்த நிறைவியே அவர்களின் இன்பம் மயரத் தொடங்கிற்று.

பொருமை ஏன்?

முடிபுடி கொங்கைக்காரர்களைப் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் தகவல் வெளிவந்த நேரம். ஒரு நாள் மாலை பாண்டிபுத்தூர் சென்றிருந்தேன். அப்போது அங்குள்ள ரொடின் ஸ்டேஷனுக்குள் கொங்கைக் கூட்டுத்தொடர் மேலும் இருவர் இருப்பதாகத் தெரியவந்தது. அவர்களைப் பார்த்து வேண்டும் என்ற ஆவனில் மக்கள் அங்கு கூடிவிட்டனர். அவர அரைமணி அங்கு வந்த துரர் ஒருவர் விஷய மறித்ததும் மற்றவரிடம், “இவியேல் மாடி வீட்டுப் பணக்காரர்கள் தீர்மானித்தது தாங்கள்” எனக் கூறினர். எனக்குத் திகைப்பு ஏற்பட்டது. நான் மாடிவீட்டுப் பணக்கார வயல். நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் தான். இருப்பினும் தமது மக்களிடமே எவ்வளவு பொருமை மனப்பான்மை வளர்த்துள்ளது என்பதை உணர்ந்திய இச் சம்பவம் எனக்குக் கோபத்தையும் வருத்தத் தையும் ஏற்படுத்தியது. “மாடி வீட்டில் வாழ்பவர்களெல்லாம் பணக்காரர்கள். குடிசையில் வசிப்போர் எல்லோரும் ஏழை எனும் அயல்” என்பதே எனது எண்ணம். ஏழைகள் என்று கூறிக் கொள்பவர்கள் கையில் யூரான்சியன் குட்டியும் வாயில் புதைபுழை மிகரெட்டுடனும் உலாவுகிறார்கள்.

ஏழைகள் யார்? பணக்காரர்கள் யார்? சந்தர்ப்ப வசத்தாலும், குற்றத்தினாலும் நேற்றுப் பணக்காரர்களாக இருந்தவர்கள் இன்று ஏழைகளாகின்றனர். அதே போல் கடுமையான உழைப்பினாலும் புத்திசாலித் தன்மையாலும், சேமிப்பாலும் இன்றைய ஏழைகள் நாளைய பணக்காரர்களாகிறார்கள். அய்யாட ஊதியம் பெறும் தொழிலாளிகளில் பலர் புதைபுழைத் தன்மை, காப்பி குடித் தன்மை, குதிரைப் பந்தயம், திரைப்படக் காட்சிகள் முதலியவற்றில் அதிகப் பணத்தை விரயமாக்குகின்றனர். இத்தத் தீவ் பழக்கம் ஊரால் உடல் தவறும் கெடுகின்றது. பணத்தைச் சேமித்தால் ஊதியம் “வாழ்மானம்!” சென்னை - 44

20-5-58 தருமசேகர்

தினக் குடிபிழையும் தினத் தீயும்

சென்னைவியே பல பகுதிகளில் திடீரெனக் குடிசைகள் தோன்றுகின்றன. இத்தக் குடிசைப் பகுதிகளில் வண்டிகள் நுழைவதும் விரைமையாக காணப்படும்.

வெளித் தளத்தில் திடீர்த் தீ பரவிக் குடிசைகள் காம்பளாகிவிடுகின்றன. பற்றிய தீவை அணைப்பதற்குத் தீவணக்கும் வண்டிகள்

வந்தால் அவை உள்சேர் போக முடியவில்லை. எப்படி முடியும்? பத்து அடி அகலத்துக்குக் கூட வழிகள் விடாதிருந்தால்?

போதாக்குறைவுக் கொத்தக்காரர்கள் பணப் பணத்தாண்டிப் பட்டுக் காப்பீட்டிற்கு விடும் “செ அடி” அனுமதி காங்கிரஸிலேயே தங்களுக்குத் தோன்றியபடி 10 அடி அகலம் பாதுகாக்க விட்டு மீண்டும் சிற்றிரார்கள்.

இத்தச் சத்துவனிலும் தீவணக்கும் வண்டிகள் நுழைவ முடியாது. வீடுகள் கட்டுபவர் களும் கட்டாத சித்திகள் அனுசரிப்பதில்லை.

அதிகாரிகள் அவர்களைக் கெட்பதும் இல்லை. தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதும் இல்லை.

இ ஏற்பட்டால் பெருவாரியான குடிசைகள் எதித்து காம்பளாவதில் விவர்ப்பொன்றுமில்லை. சென்னை-11

20-5-58

எம். திருநாவுக்கரசு

எலிப்போறி சரீசில்

இத்தும் பூதனில் நகரசபை ஆதரவில் நெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருகிறது என்பதை மிக்க மயிற்செயுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். ஒரே ஒரு மாறாதல். மசால் ஊட்டை விட்டல் உள்சேராதான் வாக்விவைக்க வேண்டும்!

பூத - 11

ம. ரெணுகா

14-5-58

சீ. பத்மா

குன்னூர் நகரசபை சுகாதார பிரிவில் எலிப்போறிகளை விட்டுக்கு விடு வழங்கு வதும், எலி கிழந்தால் மறு நாள் எடுத்தல் செல்வதும் 1942ம் வருடத்திலிருந்து பழக்கத்தில் உள்ளது. இம்மாதிரியே ஊட்டி, மேட்டுப் பானையம் போன்ற ஊர்களிலும் பழக்கத்திலுள்ளது.

குன்னூர் - 2

13-5-58

க. ஸ்ரீனிவாசன்

கால மித்திபாசம்

“அருமை தன்பம்” என்னும் சிறுகதை யின் அண்மைக் காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட படங்களை “காலங்காரன்”, “சரஸ்வதி சபதம்” என்னும் படங்களில் வரும் பாடல் களாகிய “நினைத்தேன் வந்தால், நூறு வயது”, “ராவ் மகாராணி” ஆகிய பாடல்களைப் பார்ப்பிப் பத்மாவை மானவர்கள் கிண்டல் செய்வதாகக் கூறப்படும் காலம் கமார் ஐந்து அம்மது ஆறு வருடங்களுக்கு முந்தையது என்பதை அந் கதையில் வரும் “ஒரு பெண் எத்தனை ஆண்டுகள்தான் காத்திருக்கமுடியும்?” “அதெல்லாம் பழங்கதை” என்பன போன்ற சொற்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஐந்து அம்மது ஆறு வருடங்களுக்கு முன்னர் கல்துரி மானவர்களாக இருந்தவர்கள் மேற்கூறிய அண்மைக் காலப் பாடல்களை எவ்வாறு பாடிப் பத்மாவைக் கிண்டல் செய்திருக்க முடியும்? இவ்வகை

5-5-58

கு. சிவசுந்தரராசா

இன்று என்னிடம்
நிறைய பணம்
இருக்கிறது!

நான் ஒவ்வொரு மாதமும் சிறிய தொகையை யுனோ பாங்க் ரெக்கரிங் டெபாஸிட் திட்டப்படி சேமித்து வந்தேன். இன்று எனக்கு இந்த ரெக்கத்தொகை கிடைத்திருக்கிறது. மாதத்தவணியில் குறைந்த பட்சம் சேலுத்தும் தொகை ரூ 10/- அதிக பட்சம் ரூ 450/- இந்த ரெக்கரிங் டெபாஸிட் ஆக்கொண்டிருக்கிறேன். நேருவரே அம்மது கூட்டாகவே தொடங்கலாம்.

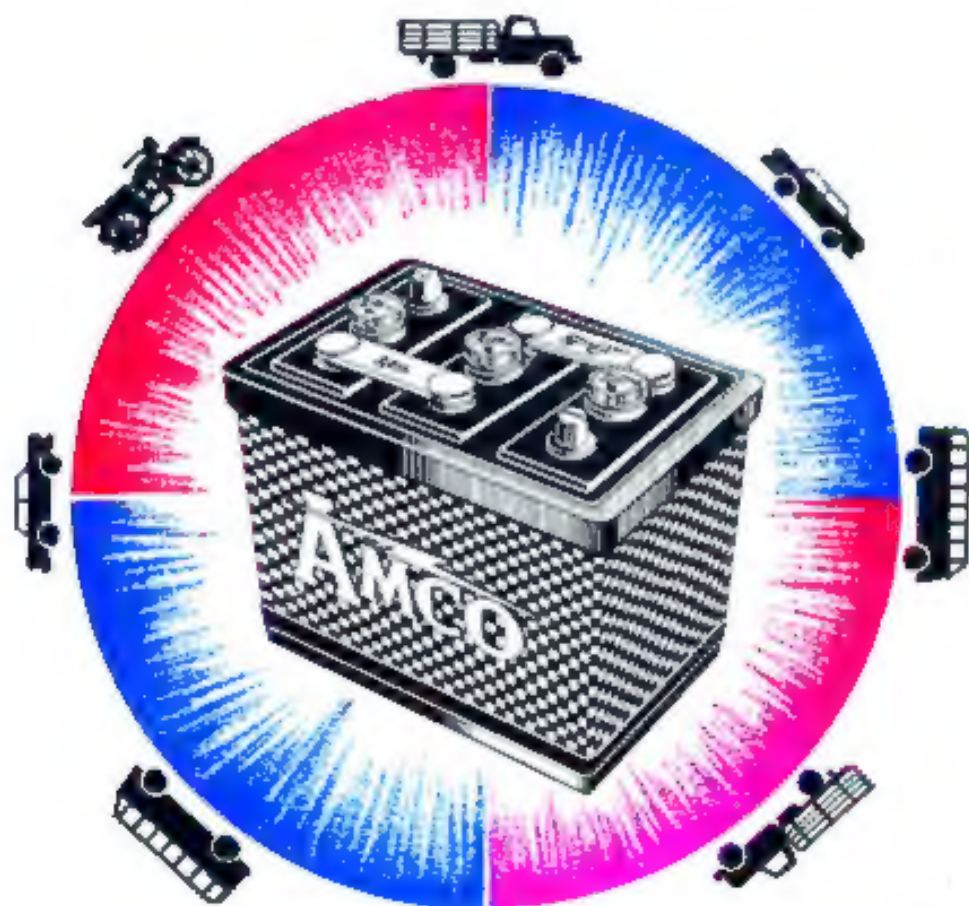

நீங்கள் பணம் சேமிக்கலாம், யுனோ பாங்க் உங்களுக்கு உதவி செய்ய முடியும்

தலைமை ஆலோசனை : கல்வந்த

AMCO

A NAME THAT SPEAKS FOR ITSELF IN THE BATTERY WORLD

AMCO BATTERIES
STAY STRONGER LONGER

AMCO BATTERIES LTD.,
BANGALORE